

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

Уторак, 18. новембар 2014. године
БАЊА ЛУКА

Број 102 Год. XXIII
www.slglasnik.org

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1680

На основу члана 67. Закона о локалној самоуправи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 101/04, 42/05, 118/05 и 98/13), члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и тачке IV Одлуке о критеријумима за оцјену степена развијености јединица локалне самоуправе у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, број 61/13), Влада Републике Српске, на 84. сједници, одржаној 05.11.2014. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О СТЕПЕНУ РАЗВИЈЕНОСТИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ ЗА 2015. ГОДИНУ

I

Овом одлуком утврђује се степен развијености јединица локалне самоуправе у Републици Српској за 2015. годину.

II

Развијене јединице локалне самоуправе су: Бања Лука, Бијељина, Гацко, Градишка, Дервента, Зворник, Источно Ново Сарајево, Лакташи, Модрича, Мркоњић Град, Пале, Приједор, Прњавор, Теслић, Требиње и Угљевик.

Средње развијене јединице локалне самоуправе су: Билећа, Брод, Вишеград, Добој, Источна Илица, Козарска Дубица, Котор Варош, Милићи, Нови Град, Соколац, Србац, Фоча и Челинац.

Неразвијене јединице локалне самоуправе су: Братунац, Власеница, Доњи Жабар, Костајница, Лопаре, Љубиње, Невесиње, Пелагићево, Петровац, Петрово, Рибник, Рогатица, Сребреница, Хан Пијесак, Шамац и Шипово.

Изразито неразвијене јединице локалне самоуправе су: Берковићи, Вуковсавље, Источни Дрвар, Источни Мостар, Источни Стари Град, Језеро, Калиновић, Кнежево, Крупа на Уни, Купрес, Ново Горажде, Осмаци, Оштра Лука, Рудо, Трново, Чајниче и Шековићи.

III

За општину Станари неће се утврђивати степен развијености за 2015. годину.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2492/14
5. новембра 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1681

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 5. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2014. годину (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 107/13 и 65/14), Влада Републике Српске, на 85. сједници, одржаној 13.11.2014. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О ОДОБРАВАЊУ СРЕДСТАВА

I

Одобравају се средства у укупном износу од 797.530,00 КМ из Програма социјалног збрињавања радника за збрињавање 1.381 радника из 75 предузећа, који су процесом стечаја предузећа остали без запослења или су испунили услов за старосну пензију.

II

Средства у износу од 776.594,28 КМ намијењена су Фонду за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске, и то:

- износ од 19.449,41 КМ за уплату доприноса за предузеће: “Билећанка” ТК АД Билећа (измирење дијела обавеза);

- износ од 757.144,87 КМ односи се на уплату доприноса за 101 радника из 72 предузећа, који су испунили услов за старосну пензију, а у складу са Рјешењем Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-255/14, од 14.02.2014. године, и пријавили су се Фонду за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске по Јавном позиву до 31.10.2014. године.

Средства у износу од 20.935,72 КМ намијењена су ЈУ Завод за запошљавање Републике Српске и користиле се за измирење доприноса за осигурање од незапослености за раднике предузећа: “Енергоинвест” расклопна опрема а.д. Источно Сарајево и Општа пољопривредна задруга “Оштра Лука” Оштра Лука.

III

Средства из тачке I ове одлуке обезбиједиће се из буџета Републике Српске за 2014. годину са позиције 416 200 – Програм социјалног збрињавања радника, у оквиру Министарства рада и борацко-инвалидске заштите (организациони код 2058) и иста ће се дозначити:

- Фонду за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске на жиро рачун број: 565-501-29000002-27, отворен код Бобар банке АД Бијељина, у износу од 776.594,28 КМ;

- ЈУ Завод за запошљавање Републике Српске на жирос рачун број: 565-701-49000001-56, отворен код Бобар банке АД Бијељина, у износу од 20.935,72 КМ.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство рада и борачко-инвалидске заштите и Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2502/14
13. новембра 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1682

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 85. сједници, одржаној 13.11.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О КОРИШЋЕЊУ СРЕДСТАВА СА РАЧУНА ПОСЕБНИХ НАМЈЕНА

I

Овом одлуком одобрава се исплата новчаних средстава у износу од 1.063.000,00 КМ у циљу реализације дијела Уговора број: 07.041/403-6210-15/13, од 30.09.2013. године, за реализацију пројекта "Модернизација Универзитета у Источном Сарајеву" - Фаза II А, који се односи на обавезу плаћања ПДВ-а.

II

Средства из тачке I ове одлуке ће се обезбиједити на терет средстава са посебних рачуна од приватизације државног капитала и сукцесије имовине бивше СФРЈ (тзв. escrow рачун), а дозначиће се према инструкцији Министарства просвјете и културе.

III

Поврат средстава по основу ПДВ-а, по Рјешењу Управе за индиректно опорезивање, извршиће се на рачун од приватизације државног капитала и сукцесије имовине бивше СФРЈ (тзв. escrow рачун).

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство просвјете и културе и Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2504/14
13. новембра 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1683

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у вези са чланом 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2014. годину ("Службени гласник Републике Српске", бр. 107/13 и 65/14), Влада Републике Српске, на 85. сједници, одржаној 13.11.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству за просторно уређење, грађевинарство и екологију (организациони код 1956) на

План утрошка средстава, са позиције 415200 – текући грантови за националне паркове "Сутјеска" и "Козара", за период 01.01 – 30.11.2014. година, у износу од 173.080,00 КМ.

II

Новчана средства из тачке I ове одлуке додјељују се националним парковима за редован рад и распоређују се на следећи начин:

- Национални парк "Сутјеска", износ од 103.848,00 КМ,
- Национални парк "Козара", износ од 69.232,00 КМ.

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију и Министарство финансија.

IV

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2506/14
13. новембра 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1684

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2014. годину ("Службени гласник Републике Српске", бр. 107/13 и 65/14), Влада Републике Српске, на 85. сједници, одржаној 13.11.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Основном образовању (организациони код 0814) на План утрошка средстава, за период од 01.01. до 30.11.2014. године, у укупном износу од 106.100,00 КМ, и то са позиције: 511300 – издаци за набавку постројења и опреме, за: ЈУ ОШ "Обудовац" Обудовац, ЈУ ОШ "Алекса Шантић" Угљевик, ЈУ ОШ "Сутјеска" Модрича, ЈУ ОШ "Немања Влатковић" Шипово, ЈУ ОШ "Иван Горан Ковачић" Мркоњић Град и непредвиђене хитне набавке.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство просвјете и културе и Министарство финансија.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2505/14
13. новембра 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1685

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2014. годину ("Службени гласник Републике Српске", бр. 107/13 и 65/14), Влада Републике Српске, на 84. сједници, одржаној 05.11.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност на План утрошка средстава буџетском кориснику Предсједник Републике Српске (органи-

зациони код 01010001), за период 1. јануар - 30. новембар 2014. године, у укупном износу од 8.333,46 КМ, и то са позиције:

- 415200 - текући грантови непрофитним организацијама 8.333,46 КМ.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и Служба Предсједника Републике Српске.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2493/14
5. новембра 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1686

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 85. сједници, одржаној 13.11.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О ПРЕНОСУ ПРАВА И ОБАВЕЗА ИНВЕСТИТОРА ИЗГРАДЊЕ ПОСЛОВНОГ ОБЈЕКТА РТВ ДОМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ У БАЊОЈ ЛУЦИ

I

У Одлуци о преносу права и обавеза инвеститора изградње пословног објекта РТВ дома Републике Српске у Бањој Луци, број: 02/1-020-1342/05, од 28. октобра 2005. године ("Службени гласник Републике Српске", број 102/05), тачка IV брише се.

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2501/14
13. новембра 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1687

На основу члана 114. став 9, а у вези са чланом 122. Закона о основном образовању и васпитању („Службени гласник Републике Српске”, бр. 74/08, 71/09, 104/11 и 33/14) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар просвјете и културе, 6. новембра 2014. године, д о н о с и

ПРАВИЛНИК

О ПРОЦЕДУРИ И КРИТЕРИЈУМИМА ПРИЈЕМА РАДНИКА У РАДНИ ОДНОС У ОСНОВНОЈ ШКОЛИ

Члан 1.

Овим правилником дефинишу се критеријуми, начин бодовања кандидата и процедура пријема радника у јавним основним школама (у даљем тексту: школа).

Члан 2.

Школе врше пријем наставника, стручних сарадника, секретара и рачуновођа на основу критеријума и према процедури која је утврђена законом и овим правилником.

Члан 3.

Циљ утврђивања критеријума и процедура за пријем наставника, стручних сарадника, васпитача, секретара и рачуновођа у радни однос је осигурање равноправности и подстицање једнаких могућности при запошљавању с

циљем заштите људских права и слобода утврђених уставом и законом.

Члан 4.

(1) Директор школе расписује јавни конкурс за попуну упражњеног радног мјеста наставника, стручног сарадника, са пуном или непуном седмичном нормом, посредством Завода за запошљавање Републике Српске (у даљем тексту: Завод за запошљавање), под условом да је прије расписивања јавног конкурса поступио у складу са чланом 114. ст. 2. и 3. Закона.

(2) У конкурс је потребно назначити да ли се у радни однос прима лице са искуством или лице без искуства – приправник.

Члан 5.

(1) Школски одбор именује комисију за избор (у даљем тексту: комисија).

(2) Комисију чине предсједник и два члана, од којих је један члан комисије наставник предмета за који је расписан конкурс или сродног предмета.

(3) У састав комисије не може се именовати члан школског одбора.

(4) Административне и стручне послове за комисију обавља секретар школе.

Члан 6.

(1) Након закључења јавног конкурса, комисија разматра достављене пријаве и прегледа документацију.

(2) Комисија је дужна да провјери благовременост и потпуност пријава, те евидентира сваки достављени документ и констатује да ли кандидат формално-правно задовољава услове тражене јавним конкурсом.

(3) Неблаговремене и непотпуне пријаве кандидата на јавни конкурс комисија не разматра, већ их евидентира, уз констатацију да пријаве на јавни конкурс нису достављене благовремено и/или да нису потпуне, а након тога предлаже директору школе доношење закључка којим се пријава одбацује.

Члан 7.

(1) Општи услови које кандидати треба да испуњавају приликом пријављивања на јавни конкурс су:

1) да је држављанин Републике Српске или Босне и Херцеговине, а то се доказује увјерењем о држављанству,

2) да је пунољетан, а то се доказује изводом из матичне књиге рођених или копијом личне карте,

3) да је радно способан, а то се доказује љекарским увјерењем које не може бити старије од шест мјесеци и које прилаже само изабрани кандидат након извршеног избора по конкурс, а прије заснивања радног односа, и

4) да није осуђиван правоснажном пресудом за кривична дјела учињена против достојанства личности, морала, службене дужности, трговине људима, злостављања дјетета, полног и другог насиља над дјететом или малолетним лицем.

(2) Увјерење о неосуђиваности из става 1. тачка 4) овог члана за изабраног кандидата школа ће прибавити службеним путем, а прије заснивања радног односа.

Члан 8.

(1) Уз потписану пријаву и документацију из члана 7. овог правилника потребно је доставити документацију на основу које се доказује испуњеност посебних услова и документацију на основу које се врши бодовање по критеријумима из члана 9. овог правилника.

(2) Документација из става 1. овог члана подразумева:

1) овјерену фото-копију дипломе о завршеном првом циклусу студијског програма у којој је наведено стручно звање у одређеној области или еквивалент,

2) уколико је расписан конкурс за пријем у радни однос лица са радним искуством и положеним стручним испитом,

кандидат је дужан да достави увјерење о положеном стручном испиту за рад у васпитно-образовном процесу,

3) додатак дипломи који садржи податке о просјеку оцјена током студирања или увјерење високошколске установе о просјеку оцјена током студирања, уколико у дипломи не постоје подаци о просјеку оцјена,

4) увјерење издато од Завода за запошљавање о времену проведеном на евиденцији незапослених лица,

5) увјерење о радном стажу издато од ранијег послодавца, уколико је расписан конкурс за пријем у радни однос лица са радним искуством,

6) увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу члана породице погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске, уколико се ради о кандидату из категорије породице погинулог борца,

7) увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу ратног војног инвалида Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске, уколико се ради о кандидату из категорије ратног војног инвалида,

8) увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске, уколико се ради о кандидату из категорије борца.

(3) У конкурсу је потребно назначити вријеме и мјесто када ће се обавити тестирање и интервју са кандидатима који су доставили потпуне и благовремене пријаве, односно који испуњавају услове конкурса.

(4) У конкурсу је потребно навести да се кандидати неће посебно позивати на тестирање и интервју, а уколико се не појаве на тестирању или интервјуу, сматраће се да су одустали од пријаве на конкурс.

(5) Кандидати су дужни доставити овјерене копије свих докумената и те копије неће бити враћене кандидатима.

Члан 9.

(1) Критеријуми за бодовање приликом утврђивања листе кандидата за пријем у радни однос у школи су:

1) просјек оцјена који је кандидат остварио током студирања,

2) вријеме проведено на евиденцији незапослених лица коју води Завод за запошљавање за подручје јединице локалне самоуправе гдје је незапослени кандидат пријављен,

3) резултати остварени на интервјуу и тесту,

4) социјални статус и

5) дужина радног стажа.

(2) Критеријум из става 1. тачка 5) овог члана бодује се ако је објављен конкурс за пријем у радни однос лица са радним искуством.

Члан 10.

(1) На основу успјеха кандидат се бодује тако што се просјечна оцјена током студирања заокружује на двије децимале.

(2) Максималан број бодова који се може остварити на основу критеријума из става 1. овог члана је 10 бодова.

(3) Просјечна оцјена током студирања доказује се дипломом која садржи податке о просјеку оцјена, увјерењем издатим од високошколске установе или додатком дипломи.

(4) У изузетним случајевима, уколико кандидат не може из оправданих разлога прибавити документ из става 4. овог члана, просјечна оцјена може се доказати и овјереном фото-копијом индекса.

Члан 11.

(1) Вријеме проведено на евиденцији незапослених лица, коју води Завод за запошљавање за подручје јединице локалне самоуправе гдје је кандидат пријављен, бодује се

тако да се за сваких шест мјесеци чекања на посао у стручној спреми траженој конкурсом додјељује 0,25 бодова.

(2) Максималан број бодова који се може остварити на основу критеријума из става 1. овог члана је 5 бодова.

(3) Доказ о времену проведеном на евиденцији незапослених лица је увјерење или потврда издата од Завода за запошљавање за подручје јединице локалне самоуправе гдје је кандидат пријављен.

(4) За кандидате који се пријављују на конкурс рачуна се укупно вријеме чекања на посао у стручној спреми траженој конкурсом, закључно са даном издавања увјерења о времену проведеном на евиденцији незапослених лица.

Члан 12.

(1) Тестирањем се може остварити највише 4 бода.

(2) Комисија треба да за овај дио испита има припремљене тачне одговоре на задата питања.

(3) Питања из теста за радно мјесто наставника односе се на познавање струке и послова прописаних наставним планом и програмом за радно мјесто на које је кандидат конкурсисао.

(4) Питања из теста за радно мјесто стручног сарадника односе се на познавање струке и послова прописаних актом о систематизацији радних мјеста, за радно мјесто на које је кандидат конкурсисао.

(5) Кандидати имају право увида у резултате остварене путем тестирања.

Члан 13.

(1) Питања за тестирање из члана 12. став 1. овог правилника припрема стручни актив школе.

(2) Уколико нема стручног актива или професора који предаје наставни предмет за који се расписује конкурс, питања припрема стручни сарадник школе, а уколико нема стручног сарадника, питања припрема професор тог предмета из друге основне или средње школе.

(3) Уколико се у радни однос прима стручни сарадник, питања припрема други стручни сарадник у школи, а уколико нема стручног сарадника, питања припрема стручни сарадник из друге основне или средње школе.

Члан 14.

Интервју се обавља у циљу процјене професионалних карактеристика, исказаних способности и компетенција кандидата који је приступио интервјуу.

Члан 15.

(1) Интервју се састоји од три питања и сваки члан комисије поставља по једно питање сваком кандидату, на основу којег се утврђује општи утисак.

(2) Кандидатима који приступе интервјуу обезбјеђује се једнако вријеме за представљање.

(3) Разговором са кандидатима утврђује се вјештина комуницирања, интерес, професионални циљеви, ставови и мотивација кандидата за рад у школи и додатна знања и вјештине.

(4) Кандидат на интервјуу може да оствари најмање 1 бод, а највише 6 бодова.

(5) Интервјуу може присуствовати и директор школе без права одлучивања.

Члан 16.

(1) На основу социјалног статуса могу се остварити бодови уколико се ради о кандидату који има статус члана породице погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске и у том случају додјељује се 10 бодова.

(2) У случају из става 1. овог члана потребно је приложити увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу члана породице погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске.

Члан 17.

(1) Кандидат који се пријавио на конкурс за одређено радно мјесто у школи са оствареним радним стажом у васпитно-образовном раду, као верификован, за шест мјесеци радног стажа остварује 0,25 бодова.

(2) Максималан број бодова које кандидат може да оствари на основу критеријума из става 1. овог члана је 10 бодова.

(3) Кандидат који је радни стаж остварио на другим пословима од оних који се траже конкурсом и кандидат који је радни стаж остварио ван васпитно-образовног рада, на основу тог радног стажа остварује, за годину дана радног стажа 0,25 бодова.

(4) Максималан број бодова које кандидат може да оствари на основу критеријума из става 3. овог члана је 5 бодова.

(5) Максималан број бодова које кандидат може да оствари у складу са ст. 1. и 3. овог члана је 15 бодова.

Члан 18.

(1) Под радним стажом у смислу члана 17. став 1. овог правилника подразумијева се дужина радног стажа остварена у васпитно-образовним установама на радним мјестима која су одговарала стручној спреми и профилу, а који се тражи јавним конкурсом на који се кандидат пријављује.

(2) Доказ о оствареном радном стажу из става 1. овог члана је увјерење издато од васпитно-образовне установе у којој је радни стаж остварен закључно са даном издавања увјерења.

(3) Под радним стажом оствареним у школи на другим пословима од оних који се тражи конкурсом подразумијева се дужина радног стажа остварена у школи на другим пословима са истим степеном стручне спреме који је потребан за обављање послова радног мјеста за које је расписан конкурс.

(4) Доказ о оствареном радном стажу из става 3. овог члана је увјерење издато од васпитно-образовне установе у којој је радни стаж остварен закључно са даном издавања увјерења.

(5) Под радним стажом оствареним ван васпитно-образовног рада подразумијева се дужина радног стажа остварена изван васпитно-образовне установе на радном мјесту за које је потребан исти степен стручне спреме и профил који је тражен конкурсом.

(6) Доказ о оствареном радном стажу из става 5. овог члана је увјерење издато од послодавца код којег је кандидат био запослен закључно са даном издавања увјерења.

Члан 19.

(1) Увјерење из члана 18. ст. 2, 4. и 6. овог правилника треба да садржи податке из којих се јасно види:

- 1) врста посла,
- 2) степен стручне спреме и
- 3) дужина оствареног радног стажа по врстама посла.

(2) Уколико је кандидат радио с непуним радним временом, то радно вријеме је потребно прерачунати у пуно радно вријеме.

Члан 20.

(1) Након расписивања јавног конкурса за попуно радно мјесто секретара и рачуновође, школски одбор именује комисију.

(2) Комисију из става 1. овог члана чине предсједник и два члана.

Члан 21.

(1) Критеријуми и процедура прописани овим правилником примјењују се и приликом пријема у радни однос секретара и рачуновође школе.

(2) У случајевима из става 1. овог члана бодовање по критеријуму прописаном чланом 9. став 1. тачка 3) овог правилника врши се само на основу интервјуа.

Члан 22.

(1) Кандидат који се пријавио на конкурс за попуно радно мјесто секретара или рачуновође у школи за шест мјесеци радног стажа, у струци, остварује 0,25 бодова.

(2) Максималан број бодова које кандидат може да оствари на основу критеријума из става 1. овог члана је 15 бодова.

(3) Под радним стажом из става 1. овог члана подразумијева се дужина радног стажа остварена на радним мјестима која су одговарала стручној спреми и профилу, а који се тражи јавним конкурсом на који се кандидат пријављује.

Члан 23.

(1) Након закључења конкурса, комисија је дужна да сачини и предложи директору школе ранг-листу кандидата који испуњавају услове конкурса.

(2) Комисија сачињава ранг-листу кандидата који испуњавају услове конкурса, на основу критеријума утврђених Законом и овим правилником и објављује је на огласној табли школе.

(3) На ранг-листи је потребно навести бодове остварене по сваком критеријуму појединачно и укупан број бодова за сваког кандидата.

Члан 24.

(1) О свом раду комисија води записник, а потписују га сви чланови комисије.

(2) Записник из става 1. овог члана садржи:

- 1) податке о кандидату,
- 2) број бодова које је кандидат остварио на основу критеријума утврђених Законом и овим правилником и
- 3) ранг-листу кандидата који испуњавају услове конкурса.

Члан 25.

(1) Директор школе је, на основу достављене ранг-листе из члана 23. овог правилника, дужан да прими у радни однос првог кандидата са ранг-листе.

(2) Уколико кандидат који је први на ранг-листи не прихвати понуђено радно мјесто, комисија предлаже директору школе да донесе рјешење о пријему у радни однос следећег кандидата са ранг-листе.

(3) Школа је дужна обавијестити све пријављене кандидате на расписаном конкурс у о извршеном избору кандидата по конкурс у.

(4) Кандидат који је незадовољан одлуком директора школе може изјавити приговор школском одбору, у року од осам дана од дана пријема обавјештења, у складу са Законом.

Члан 26.

(1) Уколико два или више кандидата имају једнак број бодова, предност у складу са законом који уређује питања права бораца, ратних војних инвалида и породица погинулих бораца имају кандидати према следећем реду:

1) кандидат који има увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу члана породице погинулог борца у складу са законским прописима којима се уређују права бораца, војних инвалида и породица погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске,

2) кандидат који има увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу ратног војног инвалида у складу са законским прописима којима се уређују права бораца, војних инвалида и породица погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске и

3) кандидат који има увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу борца у складу са законским прописима којима се уређују права бораца, војних инвалида и

породица погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске.

(2) У случајевима из става 1. тачка 3) овог члана, односно уколико се на конкурс пријаве борци из више категорија, предност има борац више категорије, с тим да у оквиру исте категорије предност има борац са дужим временом ангажовања у оружаним снагама.

Члан 27.

У случају да кандидати имају једнак број бодова, а да међу њима нема кандидата који има увјерење из члана 26. овог правилника, предност имају кандидати према следећем реду:

- 1) кандидат који је током студирања остварио већи просјек оцјена,
- 2) кандидат који је остварио већи број бодова на основу социјалног статуса,
- 3) кандидат који је остварио већи број бодова на основу радног стажа,
- 4) кандидат који је остварио већи број бодова на основу интервјуа и теста и
- 5) кандидат који је остварио већи број бодова на основу времена проведеног на евиденцији незапослених лица.

Члан 28.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о процедури и критеријумима пријема радника у радни однос у основној школи ("Службени гласник Републике Српске", број 70/13).

Члан 29.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.04/020-2580/14
6. новембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Горан Мутаџија, с.р.

1688

На основу члана 76. став 13, а у вези са чланом 89. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09, 104/11 и 33/14) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар просвјете и културе, 6. новембра 2014. године, доноси

ПРАВИЛНИК

О КРИТЕРИЈУМИМА И ПРОЦЕДУРИ ПРИЈЕМА РАДНИКА У РАДНИ ОДНОС У СРЕДЊОЈ ШКОЛИ

Члан 1.

Овим правилником дефинишу се критеријуми, начин бодовања кандидата и процедура пријема радника у јавним средњим школама (у даљем тексту: школа).

Члан 2.

Школе врше пријем наставника, стручних сарадника, секретара и рачуновођа на основу критеријума и према процедури која је утврђена законом и овим правилником.

Члан 3.

Циљ утврђивања критеријума и процедура за пријем наставника, стручних сарадника, секретара и рачуновођа у радни однос је осигурање равноправности и подстицање једнаких могућности при запошљавању с циљем заштите људских права и слобода утврђених уставом и законом.

Члан 4.

(1) Директор школе расписује јавни конкурс за попуну упражњеног радног мјеста наставника, стручног сарадника, са пуном или непуну седмичном нормом, посредством Завода за запошљавање Републике Српске (у даљем тексту:

Завод за запошљавање), под условом да је прије расписивања јавног конкурса поступио у складу са чланом 76. ст. 3. и 4. Закона.

(2) У конкурсу је потребно назначити да ли се у радни однос прима лице са искуством или лице без искуства – приправник.

Члан 5.

(1) Школски одбор именује комисију за избор (у даљем тексту: комисија).

(2) Комисију чине предсједник и два члана, од којих је један члан комисије наставник предмета за који је расписан конкурс или сродног предмета.

(3) У састав комисије не може се именовати члан школског одбора.

(4) Административне и стручне послове за комисију обавља секретар школе.

Члан 6.

(1) Након закључења јавног конкурса, комисија разматра достављене пријаве и прегледа документацију.

(2) Комисија је дужна да провери благовременост и потпуност пријава, те евидентира сваки достављени документ и констатује да ли кандидат формално-правно задовољава услове тражене јавним конкурсом.

(3) Неблаговремене и непотпуне пријаве кандидата на јавни конкурс комисија не разматра, већ их евидентира, уз констатацију да пријаве на јавни конкурс нису достављене благовремено и/или да нису потпуне, а након тога предлаже директору школе доношење закључка којим се пријава одбацује.

Члан 7.

(1) Општи услови које кандидати треба да испуњавају приликом пријављивања на јавни конкурс су:

1) да је држављанин Републике Српске или Босне и Херцеговине, а то се доказује увјерењем о држављанству,

2) да је пунољетан, а то се доказује изводом из матичне књиге рођених или копијом личне карте,

3) да је радно способан, а то се доказује љекарским увјерењем, које не може бити старије од шест мјесеци и које прилаже само изабрани кандидат након извршеног избора по конкурс, а прије заснивања радног односа, и

4) да није осуђиван правоснажном пресудом за кривична дјела учињена против достојанства личности, морала, службене дужности, трговине људима, злостављања дјетета, полног и другог насиља над дјететом или малолетним лицем.

(2) Увјерење о неосуђиваности из става 1. тачка 4) овог члана за изабраног кандидата школа ће прибавити службеним путем, а прије заснивања радног односа.

Члан 8.

(1) Уз потписану пријаву и документацију из члана 7. овог правилника потребно је доставити документацију на основу које се доказује испуњеност посебних услова и документацију на основу које се врши бодовање по критеријумима из члана 9. овог правилника.

(2) Документација из става 1. овог члана подразумијева:

1) овјерену фото-копију дипломе о завршеном првом циклусу студијског програма у четворогодишњем трајању са најмање остварених 240 ECTS бодова у којој је наведено стручно звање у одређеној области или еквивалент,

2) уколико је расписан конкурс за пријем у радни однос лица са радним искуством и положеним стручним испитом, кандидат је дужан да достави увјерење о положеном стручном испиту за рад у васпитно-образовном процесу,

3) додатак дипломи који садржи податке о просјеку оцјена током студирања или увјерење високошколске установе о просјеку оцјена током студирања, уколико у дипломи не постоје подаци о просјеку оцјена,

4) увјерење издато од Завода за запошљавање о времену проведеном на евиденцији незапослених лица,

5) увјерење о радном стажу издато од ранијег послодавца, уколико је расписан конкурс за пријем у радни однос лица са радним искуством,

6) увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу члана породице погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске, уколико се ради о кандидату из категорије породице погинулог борца,

7) увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу ратног војног инвалида Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске, уколико се ради о кандидату из категорије ратног војног инвалида,

8) увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске, уколико се ради о кандидату из категорије борца.

(3) У конкурсима је потребно назначити вријеме и мјесто када ће се обавити тестирање и интервју са кандидатима који су доставили потпуне и благовремене пријаве, односно који испуњавају услове конкурса.

(4) У конкурсима је потребно навести да се кандидати неће посебно позивати на тестирање и интервју, а уколико се не појаве на тестирању или интервјуу, сматраће се да су одустали од пријаве на конкурс.

(5) Кандидати су дужни доставити овјерене копије свих докумената и те копије неће бити враћене кандидатима.

Члан 9.

(1) Критеријуми за бодовање приликом утврђивања листе кандидата за пријем у радни однос у школи су:

1) просјек оцјена који је кандидат остварио током студирања,

2) вријеме проведено на евиденцији незапослених лица коју води Завод за запошљавање за подручје јединице локалне самоуправе гдје је незапослени кандидат пријављен,

3) резултати остварени на интервјуу и тесту,

4) социјални статус и

5) дужина радног стажа.

(2) Критеријум из става 1. тачка 5) овог члана бодује се ако је објављен конкурс за пријем у радни однос лица са радним искуством.

Члан 10.

(1) На основу успјеха кандидат се бодује тако што се просјечна оцјена током студирања заокружује на двије димале.

(2) Максималан број бодова који се може остварити на основу критеријума из става 1. овог члана је 10 бодова.

(3) Лицима која су завршила други циклус студијског програма и укупно остварили 300 ЕCTS бодова просјечна оцјена током студирања бодује се тако што се збир просјечних оцјена првог и другог циклуса подијели са два.

(4) Просјечна оцјена током студирања доказује се дипломом која садржи податке о просјеку оцјена, увјерењем издатим од високошколске установе или додатком дипломи.

(5) У изузетним случајевима, уколико кандидат не може из оправданих разлога прибавити документ из става 4. овог члана, просјечна оцјена може се доказати и овјереном фото-копијом индекса.

Члан 11.

(1) Вријеме проведено на евиденцији незапослених лица, коју води Завод за запошљавање за подручје јединице локалне самоуправе гдје је кандидат пријављен, бодује се тако да се за сваких шест мјесеци чекања на посао у стручној спреми траженој конкурсом додјељује 0,25 бодова.

(2) Максималан број бодова који се може остварити на основу критеријума из става 1. овог члана је 5 бодова.

(3) Доказ о времену проведеном на евиденцији незапослених лица је увјерење или потврда издато од Завода за запошљавање за подручје јединице локалне самоуправе гдје је кандидат пријављен.

(4) За кандидате који се пријављују на конкурс рачуна се укупно вријеме чекања на посао у стручној спреми траженој конкурсом, закључно са даном издавања увјерења о времену проведеном на евиденцији незапослених лица.

Члан 12.

(1) Тестирањем се може остварити највише 4 бода.

(2) Комисија треба да за овај дио испита има припремљене тачне одговоре на задата питања.

(3) Питања из теста за радно мјесто наставника односе се на познавање струке и послова прописаних наставним планом и програмом за радно мјесто на које је кандидат конкурсисао.

(4) Питања из теста за радно мјесто стручног сарадника односе се на познавање струке и послова прописаних актом о систематизацији радних мјеста за радно мјесто на које је кандидат конкурсисао.

(5) Кандидати имају право увида у резултате остварене путем тестирања.

Члан 13.

(1) Питања за тестирање из члана 12. став 1. овог правилника припрема стручни актив школе.

(2) Уколико нема стручног актива или професора који предаје наставни предмет за који се расписује конкурс, питања припрема стручни сарадник школе, а уколико нема стручног сарадника, питања припрема професор тог предмета из друге основне или средње школе.

(3) Уколико се у радни однос прима стручни сарадник, питања припрема други стручни сарадник у школи, а уколико нема стручног сарадника, питања припрема стручни сарадник из друге основне или средње школе.

Члан 14.

Интервју се обавља у циљу процјене професионалних карактеристика, исказаних способности и компетенција кандидата који је приступио интервјуу.

Члан 15.

(1) Интервју се састоји од три питања и сваки члан комисије поставља по једно питање сваком кандидату, на основу којег се утврђује општи утисак.

(2) Кандидатима који приступе интервјуу обезбјеђује се једнако вријеме за представљање.

(3) Разговором са кандидатима утврђују се вјештина комуницирања, интерес, професионални циљеви, ставови и мотивација кандидата за рад у школи и додатна знања и вјештине.

(4) Кандидат на интервјуу може да оствари најмање 1 бод, а највише 6 бодова.

(5) Интервјуу може присуствовати и директор школе без права одлучивања.

Члан 16.

(1) На основу социјалног статуса могу се остварити бодови уколико се ради о кандидату који има статус члана породице погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске и у том случају додјељује се 10 бодова.

(2) У случају из става 1. овог члана потребно је приложити увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу члана породице погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске.

Члан 17.

(1) Кандидат који се пријавио на конкурс за одређено радно мјесто у школи са оствареним радним стажом у

васпитно-образовном раду, као верификован, за шест мјесеци радног стажа остварује 0,25 бодова.

(2) Максималан број бодова које кандидат може да оствари на основу критеријума из става 1. овог члана је 10 бодова.

(3) Кандидат који је радни стаж остварио на другим пословима од оних који се траже конкурсом и кандидат који је радни стаж остварио ван васпитно-образовног рада на основу тог радног стажа остварује за годину дана радног стажа 0,25 бодова.

(4) Максималан број бодова које кандидат може да оствари на основу критеријума из става 3. овог члана је 5 бодова.

(5) Максималан број бодова које кандидат може да оствари у складу са ст. 1. и 3. овог члана је 15 бодова.

Члан 18.

(1) Под радним стажом у смислу члана 17. став 1. овог правилника подразумијева се дужина радног стажа остварена у васпитно-образовним установама на радним мјестима која су одговарала стручној спреми и профили, а који се тражи јавним конкурсом на који се кандидат пријављује.

(2) Доказ о оствареном радном стажу из става 1. овог члана је увјерење издато од васпитно-образовне установе у којој је радни стаж остварен закључно са даном издавања увјерења.

(3) Под радним стажом оствареним у школи на другим пословима од оних који се траже конкурсом подразумијева се дужина радног стажа остварена у школи на другим пословима са истим степеном стручне спреме који је потребан за обављање послова радног мјеста за које је расписан конкурс.

(4) Доказ о оствареном радном стажу из става 3. овог члана је увјерење издато од васпитно-образовне установе у којој је радни стаж остварен закључно са даном издавања увјерења.

(5) Под радним стажом оствареним ван васпитно-образовног рада подразумијева се дужина радног стажа остварена изван васпитно-образовне установе, на радном мјесту за које је потребан исти степен стручне спреме и профил који је тражен конкурсом.

(6) Доказ о оствареном радном стажу из става 5. овог члана је увјерење издато од послодавца код којег је кандидат био запослен закључно са даном издавања увјерења.

Члан 19.

(1) Увјерење из члана 18. ст. 2, 4. и 6. овог правилника треба да садржи податке из којих се јасно види:

- 1) врста посла,
- 2) степен стручне спреме и
- 3) дужина оствареног радног стажа по врстама посла.

(2) Уколико је кандидат радио с непуним радним временом, то радно вријеме је потребно прерачунати у пуно радно вријеме.

Члан 20.

(1) Након расписивања јавног конкурса за попуно радног мјеста секретара и рачуновође, школски одбор именује комисију.

(2) Комисију из става 1. овог члана чине предсједник и два члана.

Члан 21.

(1) Критеријуми и процедура прописани овим правилником примјењују се и приликом пријема у радни однос секретара и рачуновође школе.

(2) У случајевима из става 1. овог члана бодовање по критеријуму прописаном чланом 9. став 1. тачка 3) овог правилника врши се само на основу интервјуа.

Члан 22.

(1) Кандидат који се пријавио на конкурс за попуно радног мјеста секретара или рачуновође у школи за шест мјесеци радног стажа, у струци, остварује 0,25 бодова.

(2) Максималан број бодова које кандидат може да оствари на основу критеријума из става 1. овог члана је 15 бодова.

(3) Под радним стажом из става 1. овог члана подразумијева се дужина радног стажа остварена на радним мјестима која су одговарала стручној спреми и профили, а који се тражи јавним конкурсом на који се кандидат пријављује.

Члан 23.

(1) Након закључења конкурса, комисија је дужна да сачини и предложи директору школе ранг-листу кандидата који испуњавају услове конкурса.

(2) Комисија сачињава ранг-листу кандидата који испуњавају услове конкурса на основу критеријума утврђених Законом и овим правилником и објављује је на огласној табли школе.

(3) На ранг-листи је потребно навести бодове остварене по сваком критеријуму појединачно и укупан број бодова за сваког кандидата.

Члан 24.

(1) О свом раду комисија води записник, а потписују га сви чланови комисије.

(2) Записник из става 1. овог члана садржи:

- 1) податке о кандидату,
- 2) број бодова које је кандидат остварио на основу критеријума утврђених Законом и овим правилником и
- 3) ранг-листу кандидата који испуњавају услове конкурса.

Члан 25.

(1) Директор школе је, на основу достављене ранг-листе из члана 23. овог правилника, дужан да прими у радни однос првог кандидата са ранг-листе.

(2) Уколико кандидат који је први на ранг-листи не прихвати понуђено радно мјесто, комисија предлаже директору школе да донесе рјешење о пријему у радни однос следећег кандидата са ранг-листе.

(3) Школа је дужна обавијестити све пријављене кандидате на расписаном конкурс у о извршеном избору кандидата по конкурс у.

(4) Кандидат који је незадовољан одлуком директора школе може изјавити приговор школском одбору, у року од осам дана од дана пријема обавјештења, у складу са Законом.

Члан 26.

(1) Уколико два или више кандидата имају једнак број бодова, предност у складу са законом који уређује питања права бораца, ратних војних инвалида и породица погинулих бораца имају кандидати према следећем реду:

1) кандидат који има увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу члана породице погинулог борца у складу са законским прописима којима се уређују права бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске,

2) кандидат који има увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу ратног војног инвалида у складу са законским прописима којима се уређују права бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске и

3) кандидат који има увјерење општинског/градског органа управе надлежног за борачко-инвалидску заштиту о утврђеном статусу борца у складу са законским прописима којима се уређују права бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске.

(2) У случајевима из става 1. тачка 3) овог члана, односно уколико се на конкурс пријаве борци из више категорија, предност има борац више категорије, с тим да у окви-

ру исте категорије предност има борац са дужим временом ангажовања у оружаним снагама.

Члан 27.

У случају да кандидати имају једнак број бодова, а да међу њима нема кандидата који има увјерење из члана 26. овог правилника, предност имају кандидати према сљедећем реду:

- 1) кандидат који је током студирања остварио већи просјек оцјена,
- 2) кандидат који је остварио већи број бодова на основу социјалног статуса,
- 3) кандидат који је остварио већи број бодова на основу радног стажа,
- 4) кандидат који је остварио већи број бодова на основу интервјуа и теста и
- 5) кандидат који је остварио већи број бодова на основу времена проведеног на евиденцији незапослених лица.

Члан 28.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о процедури и критеријумима пријема радника у радни однос у средњој школи ("Службени гласник Републике Српске", број 70/13).

Члан 29.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.04/020-2432-1/14
6. новембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Горан Мутабиџа, с.р.

1689

На основу члана 20. Закона о научноистраживачкој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12 и 33/14), члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и Одлуке о образовању Фонда "Др Милан Јелић" ("Службени гласник Републике Српске", број 33/11), министар науке и технологије, 7. новембра 2014. године, доноси

ПРАВИЛНИК

О ДОДЈЕЛИ СТИПЕНДИЈА СТУДЕНТИМА ПРВОГ ЦИКЛУСА СТУДИЈА НА УНИВЕРЗИТЕТИМА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ, БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ И УНИВЕРЗИТЕТИМА У ИНОСТРАНСТВУ

Члан 1.

(1) Овим правилником прописују се услови, начин и критеријуми додјеливања стипендија талентованим редовним студентима I циклуса академских студија на универзитетима у Републици Српској, Босни и Херцеговини и универзитетима у иностранству (у даљем тексту: студенти).

(2) Средства за стипендирање студената обезбјеђују се у буџету Републике Српске, а воде се при Министарству науке и технологије (у даљем тексту: Министарство), на позицији - потрошачка јединица Фонд "Др Милан Јелић" (у даљем тексту: Фонд).

Члан 2.

(1) Министарство утврђује, уз сагласност предсједника и чланова Фонда, за текућу академску годину:

- 1) број стипендија за студенте инжењерства и технологија,
- 2) број стипендија за студенте природних наука,
- 3) број стипендија за студенте медицинских и здравствених наука,
- 4) број стипендија за студенте пољопривредних наука,
- 5) број стипендија за студенте друштвених наука,

- 6) број стипендија за студенте хуманистичких наука,
- 7) број стипендија за студенте умјетности и
- 8) број стипендија за студенте који студирају у иностранству.

(2) Висина стипендије из става 1. овог члана у текућој академској години утврђује се у складу са планираним, односно расположивим средствима.

Члан 3.

(1) Студент остварује право на додјелу стипендије под условима:

- 1) да је држављанин Босне и Херцеговине и Републике Српске,
- 2) да има пребивалиште на територији Републике Српске,
- 3) да је редован студент,
- 4) да у досадашњем студирању није обновио ниједну академску годину,
- 5) да на дан објављивања јавног конкурса није старији од 24 године живота, 25 година живота, 26 година живота, односно 27 година живота за студенте на студијским програмима који трају три, четири, пет, односно шест година, респективно,

6) да има просјек оцјена већи од 9,00 (укључујући и просјечну оцјену 9,00) на универзитетима у Републици Српској/Босни и Херцеговини и

7) да има просјек оцјена већи од 9,50 (укључујући и просјечну оцјену 9,50) за студенте који студирају на универзитетима у иностранству, осим за студенте који студирају на универзитетима ранжираним до 200. мјеста на Томпсоновој и/или Шангајској ранг-листи и који могу конкурисати под условом да имају просјек оцјена већи од 9,00.

(2) За студенте који студирају у иностранству, а у случају да систем оцјенивања није идентичан систему који се примјењује у Републици Српској, просјек оцјена се рачуна на бази табеле еквивалентних оцјена, која се налази на интернет страници Фонда и Министарства.

(3) Студент који има статус апсолвента не остварује право на додјелу стипендије.

Члан 4.

(1) Критеријуми за вредновање пријава за стипендирање студената су:

- 1) просјечна оцјена студента,
- 2) година студија,
- 3) положени испити из претходне академске године,
- 4) ранг универзитета на Томпсоновој и/или Шангајској ранг-листи за студенте који студирају у иностранству и остварени резултати у науци, умјетности и иноваторству.

(2) Бодовање по основу критеријума из става 1. тачка 1) овог члана врши се на начин да се просјечна оцјена студента множи бројем 10 (заокружено на два децимална мјеста).

(3) Бодовање по основу критеријума из става 1. тачка 2) овог члана врши се на сљедећи начин:

1) друга година студија	1 бод,
2) трећа година студија	2 бода,
3) четврта година студија	3 бода,
4) пета година студија	4 бода,
5) шеста година студија	5 бодова.

(4) Бодовање по основу критеријума из става 1. тачка 3) овог члана врши се на начин да се за све положене испите из претходне академске године додјељује 1 бод.

(5) Бодовање по основу критеријума из става 1. тачка 4) овог члана врши се на основу ранга универзитета на Томпсоновој и/или Шангајској ранг-листи на сљедећи начин:

1) од 1. до 50. мјеста	10 бодова,
2) од 51. до 100. мјеста	8 бодова,

- 3) од 101. до 150. мјеста 6 бодова,
4) од 151. до 200. мјеста 4 бода.

(6) Ранг универзитета на Томпсоновој и/или Шангајској ранг-листи утврђује се на основу увида у важећу Томпсонову и Шангајску ранг-листу на дан објаве конкурса, која је саставни дио конкурса и доступна је на интернет страници Фонда и Министарства.

(7) Ако је универзитет рангиран на обје листе, при довању се узима ранг-листа на којој је универзитет боље рангиран.

Члан 5.

(1) Научни, умјетнички и иноваторски допринос студента бодује се на основу следећег:

- 1) рад објављен у међународном часопису који се налази на SCI (ISI), SSCI, JCR и A&HCI листама.....10 бодова,
- 2) објављена научна књига (монографија) међународног значаја8 бодова,
- 3) рецензирана и објављена научна књига националног значаја5 бодова,
- 4) учешће на међународној научној конференцији (иностранство) са објављеним радом у цјелини.....6 бодова,
- 5) учешће на домаћој научној конференцији са објављеним радом у цјелини 4 бода,
- 6) рад објављен у домаћем часопису I категорије или индексираним часопису из БиХ и бивших југословенских република 4 бода,
- 7) рад објављен у домаћем часопису II и III категорије..... 3 бода,
- 8) прихваћен патент5 бодова,
- 9) учешће на међународним такмичењима (изложбама, фестивалима) са освојеном наградом (I, II и III мјесто) - само за студенте из области архитектуре и умјетности 4 бода,
- 10) учешће на домаћим такмичењима (изложбама, фестивалима) републичког и државног нивоа са освојеном наградом (I, II и III мјесто) - само за студенте из области архитектуре и умјетности.. 3 бода,
- 11) учешће на међународној студентској научној конференцији у иностранству са објављеним радом у цјелини..... 2 бода,
- 12) учешће на домаћој студентској научној конференцији са објављеним радом у цјелини.... 1 бод.

(2) Уколико има више аутора, број бодова утврђених у вриједности коефицијента компетентности распоређује се на начин да првом аутору припада 60% вриједности бодова, а осталим ауторима остатак од 40% вриједности бодова, које равноправно дијеле на једнаке дијелове.

Члан 6.

У случајевима да два студента или више студената имају једнак број бодова за додјелу стипендија прописаних одредбама овог правилника предност има студент са:

- 1) већом просјечном оцјеном,
- 2) већим бројем бодова по основу научног, умјетничког и иноваторског доприноса и
- 3) боље рангираног универзитета, респективно.

Члан 7.

(1) Као доказ о испуњавању услова из чл. 3. и 4. овог правилника студенти прилажу:

- 1) увјерење о држављанству,
- 2) извод из матичне књиге рођених,
- 3) оригинално увјерење о мјесту сталног пребивалишта, издато након објављивања јавног конкурса,
- 4) потврду о статусу редовног студента са напоменом да није обнављао ниједну школску годину на универзите-

тима у Републици Српској, Босни и Херцеговини, односно на универзитетима у иностранству,

- 5) потврду о просјечној оцјени,
- 6) потврду да је положио све испите из претходне године студија (само за студенте који испуњавају овај услов),
- 7) препис оцјена свих положених испита,
- 8) потврду о редовно уписаној години студија,
- 9) фото-копију текућег рачуна са рачуном банке код које је рачун отворен.

(2) Као доказ о испуњавању услова из члана 5. овог правилника студенти уз пријаву учешћа на међународним и домаћим студентским научним конференцијама, као и на осталим научним и стручним конференцијама прилажу сепарате објављених радова, односно рецензирану и објављену научну књигу, монографију, односно потврду о прихваћеном патенту издату од стране Завода за патенте, а као доказ о освојеној награди на међународним и домаћим такмичењима (изложбама, фестивалима) дипломе за освојено прво, друго или треће мјесто.

(3) Студентима се бодују само радови и дипломе о освојеним наградама који нису старији од три године од дана објаве конкурса.

(4) Студенти који студирају у иностранству, а који прилажу документа на страном језику, треба да их доставе у оригиналу уз овјерен превод на једном од службених језика у Босни и Херцеговини.

Члан 8.

Докази о испуњавању услова наведених у члану 7. овог правилника, осим увјерења о држављанству и извода из матичне књиге рођених, морају бити оригинални или овјерене копије које нису старије од три мјесеца.

Члан 9.

(1) Студенти који су претходну годину, односно претходних година примали стипендију од Фондације "Др Милан Јелић" и Фонда "Др Милан Јелић", а испуњавају услове из овог правилника, могу конкурисати за додјелу стипендије као и остали студенти.

(2) У случају из става 1. овог члана, студенту се бодују само нови радови, присуства конференцијама или учешћа на такмичењима (изложбама) који раније нису били бодовани.

Члан 10.

(1) Стипендије студентима додјељују се на основу спроведеног јавног конкурса.

(2) Конкурс расписује Министарство једном у току академске године и садржи:

- 1) назив и адресу Министарства,
- 2) вријеме трајања конкурса,
- 3) услове и критеријуме за додјелу стипендије,
- 4) потребне доказе о испуњавању услова конкурса,
- 5) врсту, број и висину стипендије и
- 6) друге податке неопходне за одлучивање о избору учесника конкурса.

(3) Конкурс се објављује у једном дневном листу који излази на територији Републике Српске, као и на интернет страници Министарства и Фонда.

(4) Рок за подношење пријаве с уредном документацијом је 30 дана од дана последњег објављивања јавног конкурса.

(5) Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се узети у разматрање.

Члан 11.

(1) Пријаве на конкурс разматра и приједлог за додјелу стипендије утврђује Комисија за додјелу стипендија (у даљем тексту: Комисија), коју именује министар науке и технологије (у даљем тексту: министар).

(2) Комисија има седам чланова и одлучује у складу са критеријумима који се бодују, а који су утврђени овим правилником.

(3) Комисија је дужна да изврши бодовање у року од 15 дана од дана затварања конкурса за додјелу стипендија и утврди приједлог прелиминарне ранг-листе.

(4) Прелиминарна ранг-листа се објављује на интернет страници Министарства и Фонда.

(5) Кандидати који су поднјели пријаву на конкурс за додјелу стипендија имају право приговора на прелиминарну ранг-листу.

(6) Приговор се подноси Комисији у року од осам дана од дана објаве прелиминарне ранг-листе. Комисија разматра приговоре у року од 21 дан од дана објаве прелиминарне ранг-листе и утврђује приједлог коначне ранг-листе.

(7) Коначну ранг-листу утврђује министар, а објављује се на интернет страници Министарства и Фонда.

Члан 12.

На основу коначне ранг-листе о додјели стипендија, Министарство и корисник стипендије (у даљем тексту: корисник) закључују уговор о стипендирању којим ближе одређују међусобна права, обавезе и одговорности, а који садржи:

- 1) податке о уговорним странама,
- 2) назив високошколске установе, годину студија, ниво студија и назив студијског програма,
- 3) вријеме за које је стипендија додијељена,
- 4) висину и начин исплате стипендије,
- 5) одредбу о враћању стипендије у случајевима ако прима стипендију из других јавних извора финансирања и ако заврши студиј прије истека времена за које се стипендија додјељује и
- 6) друга права и обавезе уговорних страна.

Члан 13.

(1) Исплата стипендија за текућу школску годину врши се по расписаном јавном конкурс, на основу рјешења министра у девет једнаких мјесечних рата, за период од октобра текуће до јуна слjedeће године, у складу са расположивим средствима у буџету.

(2) Исплата стипендија врши се путем текућих рачуна у некој од домаћих банака у Републици Српској.

Члан 14.

(1) Корисник се обавезује да заврши академску годину за коју му је стипендија додијељена и достави увјерење о упису у наредну академску годину, односно увјерење о завршетку студија.

(2) Након завршетка школовања корисник је дужан да снује радни однос на територији Републике Српске, с тим да је једна година стипендирања еквивалентна двијема годинама рада или да се пријави на евиденцију Завода за запошљавање Републике Српске, о чему обавјештава Министарство.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, корисник средства који наставља школовање на вишим циклусима студија дужан је, ради праћења извршавања уговорних обавеза, да Министарству редовно доставља податке о упису, као и завршетку наредног/наредних циклуса студија.

(4) У случају да је корисник средстава због незапослености у евиденцији Завода за запошљавање Републике Српске дуже од годину дана, дужан је да о томе обавјести Министарство и у том случају стипендија је неповратна.

(5) Ако су испуњени услови из ст. 1, 2. и 4. овог члана, додијељена стипендија је неповратна.

(6) Доказе из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана корисник је дужан да достави у року од 15 дана од дана њиховог настанка.

Члан 15.

(1) Корисник губи право на стипендију и обавезује се да ће вратити примљени износ у случајевима:

1) да обнови студијску годину за коју му је стипендија додијељена,

2) да неоправдано прекине школовање или га настави у другој образовној установи без сагласности Министарства и

3) да је право на стипендију остварио на бази нетачних, односно неистинитих података.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, у случају наступања оправданих околности (тешка болест, несретан случај корисника) или у случају постојања више силе због којих корисник не може испуњавати уговорене обавезе, корисник или његов заступник је дужан да у року од 30 дана од дана настанка тих околности Министарству поднесе писмени захтјев за ослобађање обавезе враћања стипендије.

(3) Уз захтјев из става 2. овог члана, корисник је дужан да приложи одговарајућу документацију којом доказује наступање околности.

Члан 16.

(1) Рјешење о оправданости неиспуњавања обавеза доноси министар.

(2) Корисник који је обавезан да врати стипендију обавезује се да ће вратити стипендију у истом броју мјесечних рата у којима је и примана.

(3) Рјешење о начину и поврату стипендије доноси министар.

Члан 17.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилника о додјели стипендија студентима првог циклуса студија на универзитетима у Републици Српској, Босни и Херцеговини и универзитетима у иностранству ("Службени гласник Републике Српске", број 66/11).

Члан 18.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 19/6-010/014-19/14
7. новембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др Јасмин Комић, с.р.

1690

На основу члана 20. Закона о научноистраживачкој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12 и 33/14), члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и Одлуке о образовању Фонда "Др Милан Јелић" ("Службени гласник Републике Српске", број 33/11), министар науке и технологије, 7. новембра 2014. године, доноси

П РА В И Л Н И К

О ДОДЈЕЛИ СТИПЕНДИЈА СТУДЕНТИМА II И III ЦИКЛУСА СТУДИЈА НА УНИВЕРЗИТЕТИМА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ, БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ И УНИВЕРЗИТЕТИМА У ИНОСТРАНСТВУ

Члан 1.

(1) Овим правилником прописују се услови, начин и критеријуми додјеливања стипендија талентованим редовним студентима II и III циклуса академских студија на универзитетима у Републици Српској, Босни и Херцеговини и универзитетима у иностранству (у даљем тексту: студенти).

(2) Средства за стипендирање студената обезбјеђују се у буџету Републике Српске, а воде се при Министарству науке и технологије (у даљем тексту: Министарство), на позицији - потрошачка јединица Фонд "Др Милан Јелић" (у даљем тексту: Фонд).

Члан 2.

(1) Министарство науке и технологије ће, уз сагласност предсједника и чланова Фонда, за текућу школску годину одредити број стипендија који ће бити додијељен редов-

ним студентима II циклуса студија до стицања академског звања мастер, односно магистар и редовним студентима III циклуса студија до стицања академског звања доктор наука, у складу са планираним, односно расположивим финансијским средствима.

(2) Висина стипендије из става 1. овог члана у текућој школској години утврђује се у складу са планираним, односно расположивим средствима.

Члан 3.

(1) Студент II циклуса студија остварује право на додјелу стипендије под условима да:

1) је држављанин Босне и Херцеговине и Републике Српске,

2) има мјесто пребивалишта на територији Републике Српске,

3) је редован студент једног од универзитета у Босни и Херцеговини или иностранству,

4) у додипломским академским студијама није обновио ниједну школску годину,

5) је у додипломском студију имао просјечну оцјену најмање 9,50 (укључујући просјечну оцјену 9,50), као и студенти који су додипломски студиј завршили на универзитетима рангираним до 200. мјеста на Томпсоновој и/или Шангајској ранг-листи и остварили просјек оцјена већи од 9,00, укључујући и просјечну оцјену 9,00 и

6) нема више од навршених 28 година живота на дан објављивања јавног конкурса.

(2) За студенте који су претходни циклус студија завршили у иностранству, а у случају да систем оцјењивања није идентичан систему који се примјењује у Републици Српској, просјек оцјена ће се рачунати на бази табеле еквивалентних оцјена, која се налази на интернет страници Фонда и Министарства.

(3) Студент може бити корисник само једне стипендије из јавних извора стипендирања.

Члан 4.

(1) Студент III циклуса остварује право на додјелу стипендије под условима да:

1) је држављанин Босне и Херцеговине и Републике Српске,

2) има мјесто пребивалишта на територији Републике Српске,

3) је редован студент једног од универзитета у Босни и Херцеговини или иностранству,

4) је у претходном циклусу студија постигао просјечну оцјену најмање 9,50, као и студенти који су II циклус студија завршили на универзитетима рангираним на Томпсоновој и/или Шангајској ранг-листи и остварили просјек оцјена већи од 9,00, укључујући и просјечну оцјену 9,00 и

5) нема више од навршене 32 године живота на дан објављивања јавног конкурса.

(2) Студенти који су пријавили докторску дисертацију према прописима који су важили до дана ступања на снагу Закона о високом образовању немају право на додјелу стипендије редовним студентима.

(3) За студенте који су претходни циклус студија завршили у иностранству, а у случају да систем оцјењивања није идентичан систему који се примјењује у Републици Српској, просјек оцјена ће се рачунати на бази табеле еквивалентних оцјена, која се налази на интернет страници Фонда и Министарства.

(4) Студент може бити корисник само једне стипендије из јавних извора стипендирања.

Члан 5.

(1) Критеријуми за вредновање пријава за стипендирање студената су:

1) просјечна оцјена студента са претходног циклуса студија,

2) ранг универзитета на Томпсоновој и/или Шангајској ранг-листи за студенте који студирају у иностранству и

3) остварени резултати у науци, умјетности и иноваторству.

(2) Бодовање по основу критеријума из става 1. тачка 1) овог члана врши се на начин да се просјечна оцјена студента множи бројем 10 (заокружено на два децимална мјеста).

(3) Бодовање по основу критеријума из става 1. тачка 2) овог члана врши се на основу ранга универзитета на Томпсоновој и/или Шангајској ранг-листи на следећи начин:

1) од 1. до 50. мјеста	10 бодова,
2) од 51. до 100. мјеста	8 бодова,
3) од 101. до 150. мјеста	6 бодова,
4) од 151. до 200. мјеста	4 бода.

(4) Ранг универзитета на Томпсоновој и/или Шангајској ранг-листи утврђује се на основу увида у важешу Томпсонову и Шангајску ранг-листу на дан објаве конкурса, која је саставни дио конкурса и доступна је на интернет страници Фонда и Министарства.

(5) Ако је универзитет рангиран на обје листе, при бодовању се узима ранг-листа на којој је универзитет боље рангиран.

Члан 6.

(1) Критеријуми за вредновање научног, умјетничког и иноваторског доприноса су:

1) рад објављен у међународном часопису који се налази на SCI (ISI), SSCI, JCR и A&HCI листама.....	10 бодова,
2) објављена научна књига (монографија) међународног значаја	8 бодова,
3) рецензирана и објављена научна књига националног значаја	5 бодова,
4) учешће на међународној научној конференцији (иностранство) са објављеним радом у цјелини.....	6 бодова,
5) учешће на домаћој научној конференцији са објављеним радом у цјелини.....	4 бода,
6) рад објављен у домаћем часопису I категорије или индексираном часопису из БиХ и бивших југословенских република	4 бода,
7) рад објављен у домаћем часопису II и III категорије.....	3 бода,
8) прихваћен патент	5 бодова,
9) учешће на међународним такмичењима (изложбама, фестивалима) са освојеном наградом (I, II и III мјесто) - само за студенте из области архитектуре и умјетности	4 бода,
10) учешће на домаћим такмичењима (изложбама, фестивалима) републичког и државног нивоа са освојеном наградом (I, II и III мјесто) - само за студенте из области архитектуре и умјетности	3 бода,
11) учешће на међународној студентској научној конференцији у иностранству са објављеним радом у цјелини.....	2 бода,
12) учешће на домаћој студентској научној конференцији са објављеним радом у цјелини	1 бод.

(2) Уколико има више аутора, број бодова утврђених у вриједности коефицијента компетентности распоређује се на начин да првом аутору припада 60% вриједности бодова, а осталим ауторима остатак од 40% вриједности бодова, које равномерно дијеле на једнаке дијелове.

Члан 7.

У случајевима да два студента или више студената имају једнак број бодова за додјелу стипендија прописаних одредбама овог правилника, предност има студент са:

1) већом просјечном оцјеном на претходном циклусу студија,

2) већим бројем бодова по основу научног, умјетничког и иноваторског доприноса и

3) боље рангираног универзитета, респективно.

Члан 8.

Као доказ о испуњавању услова наведених у члану 3. овог правилника студенти II и III циклуса прилажу:

1) увјерење о држављанству,

2) извод из матичне књиге рођених,

3) оригинално увјерење о мјесту пребивалишта, које је издато након објављивања јавног конкурса,

4) потврду надлежне високошколске установе о статусу редовног студента II циклуса, с напоменом да није обнављао ниједну студијску годину,

5) потврду надлежне високошколске установе на којој је завршио студије I циклуса, с напоменом да није обнављао ниједну студијску годину,

6) потврду о висини просјечне оцјене са I циклуса студија и

7) фото-копију текућег рачуна са рачуном банке код које је рачун отворен.

Члан 9.

(1) Као доказ о испуњавању услова из члана 6. овог правилника студенти уз пријаву учешћа на међународним и домаћим студентским научним конференцијама, као и на осталим научним конференцијама прилажу сепарате објављених радова, односно рецензирану и објављену научну књигу, монографију, односно потврду о прихваћеном патенту издату од Завода за патенте, а као доказ о освојеној награди на међународним и домаћим такмичењима (изложбама, фестивалима) дипломе за освојено I, II или III мјесто.

(2) Комисија бодује само радове и дипломе о освојеним наградама који нису старији од три године од дана објаве конкурса.

(3) Студенти који студирају у иностранству, а који прилажу документа на страном језику, треба да их доставе у оригиналу, уз овјерен превод на једном од службених језика у Босни и Херцеговини.

Члан 10.

Докази о испуњавању услова наведених у члану 8. овог правилника, осим увјерења о држављанству, извода из матичне књиге рођених и увјерења о пребивалишту морају бити оригинали или овјерене копије које нису старије од три мјесеца.

Члан 11.

(1) Студенти који су претходну годину, односно претходних година примали стипендију од Фондације "Др Милан Јелић" и Фонда "Др Милан Јелић", а испуњавају услове из овог правилника, могу конкурисати за додјелу стипендије као и остали студенти.

(2) У случају из става 1. овог члана студенту се бодују само нови радови, учешћа на научним конференцијама или учешћа на такмичењима (изложбама) који раније нису били бодовани.

Члан 12.

(1) Стипендије студентима додјељују се на основу спроведеног јавног конкурса.

(2) Конкурс расписује Министарство два пута у току академске године и садржи:

1) назив и адресу Министарства,

2) вријеме трајања конкурса,

3) опште и посебне услове и критеријуме за додјелу стипендије,

4) потребне доказе о испуњавању услова конкурса,

5) врсту, број и висину стипендије и

6) друге податке неопходне за одлучивање о избору учесника конкурса.

(3) Конкурс се објављује у једном дневном листу који излази на територији Републике Српске, као и на интернет страници Министарства и Фонда.

(4) Рок за подношење пријаве са уредном документацијом је 30 дана од дана посљедњег објављивања јавног конкурса.

(5) Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се разматрати.

Члан 13.

(1) Разматрање пријава на конкурс и приједлог за додјелу стипендија за студенте II и III циклуса утврђује Комисија за додјелу стипендија (у даљем тексту: Комисија), коју именује министар науке и технологије (у даљем тексту: министар).

(2) Комисија се именује на период од четири године.

(3) Комисија има седам чланова и одлучује у складу са општим условима, додатним и посебним критеријумима који су утврђени овим правилником.

(4) Комисија је дужна да изврши бодовање у року од 15 дана од дана затварања конкурса за додјелу стипендија студентима II и III циклуса и утврди приједлог прелиминарне ранг-листе студената II и III циклуса студија.

(5) Прелиминарне ранг-листе студената II и III циклуса студија објављују се на интернет страници Министарства и Фонда.

(6) Кандидати који су поднијели пријаву на конкурс за додјелу стипендије имају право приговора на прелиминарну ранг-листу.

(7) Приговор се подноси Комисији у року од осам дана од дана објаве прелиминарне ранг-листе. Комисија разматра приговоре у року од 21 дан од дана објаве прелиминарне ранг-листе и утврђује приједлог коначне ранг-листе студената II и III циклуса студија.

(8) Коначну ранг-листу утврђује министар, а она се објављује на интернет страници Министарства и Фонда.

Члан 14.

На основу коначних ранг-листи о додјели стипендија, Министарство и корисник стипендије (у даљем тексту: корисник) закључују уговор о стипендирању којим се одређују међусобна права, обавезе и одговорности уговорних страна, који садржи:

1) податке о уговорним странама,

2) назив високошколске установе и циклус студија,

3) вријеме за које је стипендија додијељена,

4) висину и начин исплате стипендије,

5) рок исплате стипендије,

6) одредбе о враћању стипендије и

7) друга права и обавезе уговорних страна.

Члан 15.

(1) Министарство може, у складу са расположивим средствима, стипендију исплатити у двије или више рата.

(2) Исплата стипендија се врши путем текућих рачуна у некој од банака у Републици Српској.

Члан 16.

(1) Корисник се обавезује да заврши академску годину у предвиђеном периоду за дати студијски програм за који му је стипендија додијељена.

(2) Након завршетка школовања, корисник је дужан да заснује радни однос на територији Републике Српске, с тим да је једна година стипендирања еквивалентна дјелом годинама рада или да се пријави на евиденцију Завода за запошљавање Републике Српске, о чему обавјештава Министарство.

(3) Корисник који је већ запослен обавезан је да ради под истим условима наведеним у ставу 2. овог члана, с тим што рок за обрачун календарске године почиње да се реализује од дана завршетка школовања.

(4) Изузетно од става 2. овог члана, корисник средстава који наставља школовање на вишим циклусима студија дужан је да, ради праћења извршавања уговорних обавеза, Министарству редовно доставља податке о упису, као и завршетку наредног, односно наредних циклуса студија.

(5) У случају да је корисник средстава због незапослености на евиденцији Завода за запошљавање Републике Српске дуже од годину дана, дужан је да о томе обавијести Министарство и у том случају стипендија је неповратна.

(6) Ако су испуњени услови из ст. 1, 2. и 5. овог члана, додијељена стипендија је неповратна.

(7) Доказе из ст. 1, 2, 3, 4. и 5. овог члана корисник је дужан да достави у року од 15 дана од дана њиховог настанка.

Члан 17.

(1) Корисник губи право на стипендију и обавезује се да ће вратити примљени износ у случајевима:

1) да обнови студијску годину за коју му је стипендија додијељена,

2) да неоправдано прекине школовање или га настави у другој образовној установи без сагласности Министарства,

3) да не заврши студије циклуса за које му је стипендија додијељена у року предвиђеном за дати студијски програм,

4) да не испуни неки од услова из члана 16. овог правилника,

5) да је право на стипендију остварио на бази нетачних, односно неистинитих података.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, у случају наступања оправданих околности (тешка болест, несретан случај корисника) или у случају постојања више силе због којих корисник не може испуњавати уговорене обавезе, корисник или његов заступник је дужан да у року од 30 дана од дана настанка тих околности Министарству поднесе писмени захтјев за ослобађање обавезе поврата стипендије.

(3) Уз захтјев из става 2. овог члана, корисник је дужан да приложи одговарајућу документацију којом доказује настапање околности.

Члан 18.

(1) Рјешење о оправданости неиспуњавања обавеза доноси министар.

(2) Корисник који је обавезан да врати стипендију обавезује се да ће вратити стипендију у истом броју мјесечних рата у којима је и примана.

(3) Рјешење о начину и враћању стипендије доноси министар.

Члан 19.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о додјели стипендија студентима II и III циклуса студија на универзитетима у Републици Српској, Босни и Херцеговини и универзитетима у иностранству ("Службени гласник Републике Српске", број 51/11).

Члан 20.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 19/6-010/014-20/14
7. новембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др **Јасмин Комић**, с.р.

1691

На основу члана 20. Закона о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12 и 33/14) и члана 82. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар науке и технологије, 7. новембра 2014. године, доноси

ПРАВИЛНИК

О МЈЕРИЛИМА ЗА ОСТВАРИВАЊЕ И ФИНАНСИРАЊЕ ПРОГРАМА ОДРЖАВАЊА НАУЧНИХ СКУПОВА

Члан 1.

Овим правилником утврђују се категоризација, мјерила и начини остваривања и суфинансирања програма одржавања научних скупова.

Члан 2.

Научним скупом сматра се, редовно или повремено, организовано окупљање научника и истраживача ради презентовања резултата научних истраживања, размјене искустава и расправе о важним питањима науке, појединих научних подручја, дисциплина, струке и других активности, те доношења смјерница и одлука у вези са даљим научноистраживачким активностима.

Члан 3.

Према значају и утицају на развој науке, научни скупови класификују се на:

- 1) међународни научни скуп од посебног значаја,
- 2) међународни научни скуп,
- 3) научни скуп са међународним учешћем,
- 4) научни скуп републичког значаја,
- 5) студентски научни скуп.

Члан 4.

Међународни научни скуп од посебног значаја је:

1) скуп који организује домаћа научноистраживачка организација или удружење заједно са међународном научноистраживачком организацијом/удружење и/или научноистраживачке организације/удружења из најмање пет држава,

2) међународна научноистраживачка организација/удружење је научноистраживачка организација/удружење са чланством на свјетском нивоу,

3) скуп у чијем научном одбору учествују признати научници из најмање десет држава, који су објавили радове у публикацијама са ISI листе,

4) скуп чији су учесници научници из најмање десет држава који на скупу саопштавају оригиналне научне радове који се односе на тему скупа,

5) скуп чији је домаћи организатор пријављен у Регистар научноистраживачких организација и удружења и E.CRIS.RS базу коју води Министарство науке и технологије (у даљем тексту: Министарство).

Члан 5.

Међународни научни скуп је:

1) скуп који организује домаће удружење или организација уз подршку међународног удружења или међународне научноистраживачке организације,

2) скуп у чијем научном одбору учествују признати научници из најмање седам држава који су објавили радове у публикацијама са ISI листе и односе се на тему скупа,

3) скуп чији су учесници научници из најмање седам држава који на скупу саопштавају оригиналне научне радове,

4) скуп чији је организатор пријављен у Регистар научноистраживачких организација и удружења и E.CRIS.RS базу коју води Министарство.

Члан 6.

Научни скуп са међународним учешћем је:

1) скуп који организује домаће удружење или научноистраживачка организација,

2) скуп у чијем научном одбору учествују признати научници из најмање три државе који су објавили радове у публикацијама са ISI листе и односе се на тему скупа,

3) скуп чији су учесници научници из иностранства који на скупу саопштавају оригиналне научне радове.

Члан 7.

Научни скуп републичког значаја је:

- 1) скуп који организује домаће научно удружење или домаћа научноистраживачка организација,
- 2) скуп у чијем научном одбору учествује најмање пет научника, који имају публиковане радове у научним часописима I категорије, за часописе који се публикују у Републици Српској, или у публикацијама са ISI листе, из области којој је посвећена тема скупа,
- 3) скуп чији је организатор пријављен у Регистар научноистраживачких организација и удружења и E.CRIS.RS базу коју води Министарство.

Члан 8.

Студентски научни скуп је:

- 1) скуп који организује студентско представничко тијело,
- 2) скуп који има више од 50% научних радова који се излажу на скупу, посвећених тематици скупа,
- 3) скуп који има најмање 15 радова који се излажу,
- 4) скуп чији научни одбор има најмање три члана у научном или научно-наставном звању из тематике којој је скуп посвећен.

Члан 9.

По нивоу организованости и припремљености разликујемо:

- 1) научни скуп на којем се публикују само резимеи саопштења,
- 2) научни скуп на којем се радови са резимеима публикују прије скупа,
- 3) научни скуп на којем се резимеи публикују прије скупа, а радови у зборнику након скупа.

Члан 10.

Зборници резимеа публикују се на језику на којем се одржава научни скуп и морају задовољавати међународне библиографске стандарде (CIP, ISBN, UDK, аналитички обрађене чланке, електронску верзију и DOI број).

Члан 11.

Међународни научни скуп од посебног значаја, међународни научни скуп и научни скуп са међународним учешћем јавно се објављују најмање шест мјесеци прије одржавања на интернет страници организатора скупа, а по потреби путем писаних или других медија.

Члан 12.

- (1) Научни радови који се пријављују за научни скуп у предмет рецензија у писаној форми које садрже:
 - 1) оцјену оригиналности и категоризацију рада,
 - 2) оцјену кохерентности рада (сажетак, увод, коришћење методологија, расправа, закључак и литература) и
 - 3) оцјену усаглашености са темом скупа.
- (2) Радови на научном скупу се јавно презентују и бране.
- (3) Рецензенти имају најмање звање научног сарадника или доцента.
- (4) Научни скуп на којем се радови не рецензирају неће бити бодован, нити суфинансиран.

Члан 13.

- (1) Категоризација научних скупова је одређивање ранга (квалитета) научних скупова који се одржавају у Републици Српској.
- (2) Категоризацију научних скупова врши Министарство највише два пута годишње, на основу захтјева за категоризацију упућен од организатора научног скупа.
- (3) Да би научни скуп био категорисан мора имати периодичност (традицију) одржавања од најмање два пута

у континуитету, изузев међународних научних скупова од посебног значаја.

- (4) Министарство на својој интернет страници објављује ранг-листу категорисаних научних скупова.

Члан 14.

- (1) Министар науке и технологије (у даљем тексту: министар) именује Комисију за класификацију и категоризацију научних скупова (у даљем тексту: Комисија) из редова истакнутих научника на период од двије године.
- (2) Комисија има шест чланова, по једног из сваке научне области, који између себе бирају председника.
- (3) Задатак Комисије јесте да, на основу критеријума утврђених овим правилником, изврши класификацију и категоризацију научних скупова који се одржавају у Републици Српској.
- (4) Комисија може да затражи ангажовање експерата и истакнутих научних радника да би прибавила адекватну процјену одређеног научног скупа.
- (5) Комисија засједа два пута годишње.

Члан 15.

- (1) Бодовање научних скупова, изузев студентских научних скупова, у смислу овог правилника, врши се на основу класификације научног скупа.
- (2) Поред критеријума из става 1. овог члана, научни скупови се бодују и на основу:
 - 1) адекватности рецензија,
 - 2) стандарда организованости и припремљености скупа,
 - 3) редовности одржавања (традиција) скупа.

Члан 16.

- Према класификацији научни скуп се бодује на следећи начин:
1) међународни научни скуп од посебног значаја	10 бодова,
2) међународни научни скуп	8 бодова,
3) научни скуп са међународним учешћем	6 бодова,
4) научни скуп републичког значаја	4 бода.

Члан 17.

- (1) Адекватност рецензија научних радова који се излажу на научном скупу бодују се с обзиром на:

1) анонимност рецензија	1 бод,
2) сваки рад оцјењује најмање два рецензента	1 бод,
3) бар један рецензент мора бити из друге државе	1 бод.
- (2) По критеријуму адекватности рецензија научних радова који се представљају на скупу могуће је да научни рад приликом категоризације добије максимално три бода, јер се вреднују укупна адекватност рецензија по сва три услова из става 1. овог члана.

Члан 18.

- Научни скуп се према стандардима организованости и припремљености бодује на следећи начин:
1) научни скуп на којем су радови са резимеима публиковани прије одржавања скупа	3 бода,
2) научни скуп на којем се резимеи публикују прије скупа, а радови у зборнику након одржаног скупа	2 бода,
3) научни скуп на којем се публикују само резимеи радова	1 бод.

Члан 19.

- Редовност одржавања (традиција) научног скупа бодује се на следећи начин, ако се скуп одржава:
1) више од десет пута у континуитету	5 бодова,

2) шести до десети пут у континуитету	4 бода,
3) трећи до пети пут у континуитету	3 бода,
4) други пут у континуитету	2 бода,
5) по први пут	1 бод.

Члан 20.

(1) На основу укупног збира бодова који се додијеле неком научном скупу одређује се његова категорија:

- 1) прва категорија, ако је укупни збир од 16 до 21 бод,
- 2) друга категорија, ако је укупни збир од 11 до 15 бодова,
- 3) трећа категорија, ако је укупни збир од 7 до 10 бодова,
- 4) без категорије, ако је укупни збир 6 и мање бодова.

(2) Научни скуп задржава одређени ранг у интервалу између два поступка категоризације.

Члан 21.

(1) Финансијска средства намијењена за реализацију одржавања научних скупова додјељују се путем јавног конкурса који спроводи Министарство.

(2) Укупни износ средстава намијењених за реализацију одржавања научних скупова одређује се годишњим финансијским планом Министарства, у складу са расположивим буџетским средствима.

(3) Финансијску подршку за одржавање научних скупова може добити само она научноистраживачка организација која је уписана у Регистар научноистраживачких организација и удружења и Е.С.Р.С. базу који се води у Министарству.

(4) Научноистраживачке организације могу добити финансијску подршку једном годишње за одржавање научних скупова из одређене научне области, а максимално два пута из различитих ужих научних области.

(5) Суфинансирање више од два скупа је могуће само у изузетним ситуацијама, у случају разматрања посебно актуелних тема за даљи социоекономски или научно-технолошки развој, као и за скупове од посебног значаја за Републику Српску, а на препоруку Републичког савјета за науку и технологију.

(6) Подршка Министарства за одржавање научних скупова односи се на:

- 1) трошкове суфинансирања обезбјеђивања простора,
- 2) трошкове штампања позивних материјала и програма,
- 3) трошкове обезбјеђења рецензената,
- 4) трошкове смјештаја и путне трошкове за предавача по позиву,
- 5) трошкове објављивања радова са научног скупа у зборнику радова/зборнику апстраката, односно одговарајућем часопису.

(7) Јавни конкурс за суфинансирање одржавања научних скупова Министарство расписује једном годишње.

(8) На расписани конкурс могу конкурисати организације које у текућој календарској години организују научни скуп.

Члан 22.

Јавни конкурс за суфинансирање одржавања научних скупова садржи:

- 1) назив, сједиште и интернет адресу Министарства,
- 2) предмет конкурса,
- 3) рок пријаве на конкурс,
- 4) услове, критеријуме, смјернице и мјерила за избор по расписаном конкурс,
- 5) укупни износ средстава који је на располагању за предмет конкурса,
- 6) мјесто и начин објављивања резултата избора пријављивања на конкурс,

- 7) рок и мјесто за подношење пријаве,
- 8) рок у којем ће учесници бити обавијештени о резултатима избора пријава на конкурс,
- 9) потребне доказе о испуњавању услова конкурса,
- 10) друге податке неопходне за одлучивање о избору и
- 11) напомену о статусу непотпуних и неблаговремених пријава учесника конкурса.

Члан 23.

(1) Подаци и документација која је приложена уз пријаву може се дати на увид у складу са законом који уређује слободу приступа информацијама.

(2) Министарство може јавно објавити назив одабране научне организације, кратак садржај научног скупа за које је тражено суфинансирање, као и најважније резултате (у краћеном облику) научног скупа.

Члан 24.

(1) Услови за избор и вредновање пријава за суфинансирање одржавања научних скупова у Републици Српској су сљедећи:

- 1) да је извршена категоризација научног скупа,
- 2) да постоји одлука одговарајућег тијела (научно-наставног или научног вијећа, управног одбора у случају научних удружења и сл.) научноистраживачке организације о организацији научног скупа,
- 3) да је пријаву на конкурс за суфинансирање поднијела организација/организатор научног скупа,
- 4) да је обезбјеђена прецизна конструкција финансирања одржавања скупа,
- 5) да су дата научна звања чланова научног или научно-наставног одбора скупа, као и имена научноистраживачке организације у којима су запослени,
- 6) да је организатор научног скупа испунио уговорне обавезе из претходне године, уколико је добио финансијску подршку Министарства.

(2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, Министарство може на препоруку Републичког савјета за науку и технологију суфинансирати одржавање научног скупа који испуњава услове из става 1. т. од 1) до 5) овог члана, а који је од посебног значаја за Републику Српску, у складу са расположивим средствима и значајем тог скупа.

Члан 25.

(1) Министарство о резултатима избора обавјештава све учеснике јавног конкурса за избор и суфинансирање одржавања научних скупова.

(2) Обавјештење учесницима којима је одобрено суфинансирање одржавања научних скупова садржи све податке о предмету суфинансирања, висини средстава и позив да приступе потписивању уговора.

Члан 26.

Ступањем на снагу овог правилника престају да важе одредбе Правилника о критеријумима и мјерилима за остваривање и финансирање програма у дијелу који се односи на критеријуме за избор и вредновање програма за финансирање научноистраживачких скупова ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/08, 7/09 и 59/10).

Члан 27.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 19/6-010/014-18/14
7. новембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др Јасмин Комић, с.р.

Српске”, број 98/13) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар индустрије, енергетике и рударства д о н о с и

П РА В И Л Н И К О Е Л Е К Т Р О М А Г Н Е Т Н О Ј К О М П А Т И Б И Л Н О С Т И

Г Л А В А I О С Н О В Н Е О Д Р Е Д Б Е

Ч л а н 1.

Овим правилником прописују се захтјеви за електромагнетну компатибилност које обавезно треба да испуњава електрична и друга техничка опрема прије стављања на тржиште или употребу, поступак оцјењивања усаглашености опреме са захтјевима електромагнетне компатибилности, услови које обавезно треба да испуне тијела за оцјењивање усаглашености и поступак њиховог именовања, знак и начин означавања усаглашености опреме.

Ч л а н 2.

(1) Одредбе овог правилника примјењују се на сву опрему која може да проузрокује електромагнетне сметње, као и на опрему на коју те сметње могу утицати нарушавајући њене радне карактеристике.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, у случајевима када су одредбе овог правилника у супротности са одредбама посебних прописа којима се детаљније уређују захтјеви за поједину врсту опреме, примјењују се одредбе посебног прописа.

Ч л а н 3.

(1) Одредбе овог правилника не примјењује се на:

1) радио-опрему и телекомуникациону терминалску опрему која је уређена посебним прописом,

2) производе за ваздухопловство, њихове дијелове и уређаје који су уређени посебним прописима из области цивилног ваздухопловства,

3) радио-опрему коју користе радио-аматери, осим у случају њеног самосталног стављања на тржиште,

4) опрему која због својих физичких карактеристика не може производити или допринијети електромагнетним емисијама које прелазе дозвољени ниво за нормалан рад радио-опреме и телекомуникационе опреме, као и друге опреме и

5) опрему која функционише у складу са својом намјеном без нарушавања радних карактеристика у присуству електромагнетних сметњи.

(2) Под опремом која се самостално ставља на тржиште из става 1. тачка 3) овог члана не сматрају се комплекти појединих дијелова које радио-аматери могу сами састављати, као и опрема коју су технички измијенили радио-аматери и која је као таква стављена на тржиште.

Ч л а н 4.

(1) Поједини појмови употријебљени у овом правилнику имају следеће значење:

1) опрема је сваки апарат или фиксна инсталација;

2) апарат је сваки завршени електрични или електронски уређај или њихова комбинација, који се ставља на тржиште као самостална функционална јединица намијењена крајњем кориснику и који може да проузрокује електромагнетне сметње или на чије функционисање такве сметње могу да утичу, као и:

1. компоненте и подсклопови намијењени за уградњу у апарат, које уграђује крајњи корисник, а који могу да проузрокују електромагнетне сметње или на чије функционисање такве сметње могу да утичу и

2. покретне инсталације дефинисане као комбинација апарата и других уређаја намијењених за премјештање и рад на више локација;

3) фиксна инсталација је посебна комбинација више врта апарата или других уређаја, који су склопљени, уграђени и намијењени за трајно коришћење на унапријед одређеној локацији;

4) електромагнетна компатибилност је способност опреме да у свом електромагнетном окружењу функционише на задовољавајући начин, а да не проузрокује недопуштене електромагнетне сметње за другу опрему у свом окружењу;

5) електромагнетна сметња је свака електромагнетна појава која може ослабити исправно функционисање опреме, као што је електромагнетни шум, нежељени сигнал или промјена у самом медију емитовања електромагнетних таласа,

6) електромагнетна отпорност је способност опреме да функционише без погоршања радних карактеристика у присуству неке електромагнетне сметње;

7) безбједносна сврха је сврха заштите живота људи или имовине и

8) електромагнетно окружење су све електромагнетне појаве које су присутне на одређеној локацији.

(2) Остали појмови употријебљени у овом правилнику имају значење дефинисано као у закону којим се уређује начин прописивања техничких захтјева за производе који се стављају на тржиште и доношење техничких прописа.

Г Л А В А II П Р Е Т П О С Т А В К А У С А Г Л А Ш Е Н О С Т И

Ч л а н 5.

(1) Узимајући у обзир степен развоја технике и технологије, опрема се обавезно конструише и производи тако да испуњава основне захтјеве електромагнетне компатибилности.

(2) Основни захтјеви електромагнетне компатибилности дијеле се на опште и посебне захтјеве.

(3) Општи захтјеви електромагнетне компатибилности примјењују се на апарате и фиксне инсталације и њихов циљ је обезбиједити да:

1) електромагнетне сметње које опрема ствара не смију прелазити ниво изнад којег радио-опрема, телекомуникациона или друга опрема не може да функционише у складу са намјеном и

2) опрема обавезно има одговарајући ниво отпорности на електромагнетне сметње које се очекују приликом употребе, што омогућава функционисање опреме без неприхватљивог погоршања њених радних карактеристика.

(4) Посебни захтјеви електромагнетне компатибилности примјењују се искључиво на фиксне инсталације и имају за циљ испуњавање општих захтјева.

(5) Према посебним захтјевима, фиксна инсталација се обавезно уграђује у складу са добром инжењерском праксом у области електромагнетне компатибилности, уз уважавање података о предвиђеној употреби њених компоненти.

(6) Примјена добре инжењерске праксе се обавезно документује, а одговорно лице је дужно чувати документацију све док је фиксна инсталација у употреби.

(7) На захтјев надлежног инспекцијског органа одговорно лице је дужно омогућити увид у документацију из става 6. овог члана.

Ч л а н 6.

(1) Сматра се да опрема испуњава основне захтјеве из члана 5. овог правилника ако је конструисана и произведена у складу са босанскохерцеговачким стандардима (у даљем тексту: БАС стандарди) из области електромагнетне компатибилности, којим су преузети одговарајући хармонизовани европски стандарди (EN).

(2) Министарство индустрије, енергетике и рударства (у даљем тексту: Министарство) и Републички завод за стандардизацију и метрологију Републике Српске (у даљем

тексту: Завод) на својим интернет страницама објављују листу стандарда из става 1. овог члана.

ГЛАВА III ИМЕНОВАНО ТИЈЕЛО ЗА ОЦЈЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ

Члан 7.

(1) Тијело за оцјењивање усаглашености, у смислу овог правилника, јесте правно лице које спроводи оцјењивање усаглашености електромагнетне компатибилности апарата.

(2) Тијело за оцјењивање усаглашености дужно је да испуни следеће услове:

1) да има стручно оспособљена запослена и друга ангажована лица која посједују техничке вјештине, знања и одговарајуће радно искуство,

2) да обезбиди потребну опрему и простор,

3) да обезбиди независност и непристрасност у односу на лица повезана са опремом која је предмет оцјењивања усаглашености,

4) да посједује акт о додјели акредитације прибављен у поступку акредитације код Института за акредитацију Босне и Херцеговине или неког другог међународно признатог акредитационог тијела,

5) да има прописане процедуре за поступање са приговорима на његов рад и донесене одлуке,

6) да обезбиди чување пословне тајне и

7) да обезбиди осигурање од одговорности за штету.

Члан 8.

(1) Тијело за оцјењивање усаглашености подноси Министарству захтјев за именовање, уз који прилаже документе којима потврђује да испуњава услове из члана 7. став 2. овог правилника.

(2) Министар индустрије, енергетике и рударства (у даљем тексту: министар) доноси рјешење о именовању, ако тијело за оцјењивање усаглашености електромагнетне компатибилности апарата (у даљем тексту: именовано тијело) испуњава услове за именовање из члана 7. став 2. овог правилника.

(3) Према обиму овлашћења, у погледу обављања послова оцјењивања усаглашености електромагнетне компатибилности апарата, именована тијела дијеле се на:

1) именована тијела која обављају послове оцјењивања усаглашености електромагнетне компатибилности за све апарате и

2) именована тијела која обављају послове оцјењивања усаглашености електромагнетне компатибилности за одређене врсте апарата.

(4) Рјешење о именовању обавезно садржи обим овлашћења именованог тијела у погледу обављања послова оцјењивања усаглашености електромагнетне компатибилности апарата и објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

(5) У рјешењу о именовању утврђује се и рок важења акта о акредитацији.

Члан 9.

(1) Ако Министарство утврди да именовано тијело више не испуњава прописане услове и не извршава своје обавезе, министар доноси рјешење којим се укида рјешење о именовању и прије истека рока на који му је оно издато.

(2) Рјешење из става 1. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

(3) Прије укидања рјешења из става 1. овог члана, Министарство може, узимајући у обзир значај недостатака у погледу испуњавања услова или извршавања обавеза, писмено да упозори именовано тијело о недостацима у погледу испуњавања услова или извршавања обавеза и да одреди рок за отклањање тих недостатака, који не може бити дужи од 60 дана.

(4) Рјешење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор пред надлежним судом.

Члан 10.

(1) Министарство води регистар именованих тијела за оцјењивање усаглашености електромагнетне компатибилности апарата.

(2) Министарство је дужно доставити обавјештење о именовању тијела за оцјењивање усаглашености, као и престанку именовања Заводу у року од 30 дана од дана именовања, односно престанка именовања.

(3) Обавјештење из става 2. овог члана садржи: пословно име, односно назив и адресу именованог тијела за оцјењивање усаглашености, период именовања и обим овлашћења именованог тијела за оцјењивање усаглашености.

ГЛАВА IV ТЕХНИЧКА ДОКУМЕНТАЦИЈА И ПОСТУПЦИ ЗА ОЦЈЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ

Члан 11.

(1) Произвођач је обавезан да изради техничку документацију којом се потврђује усаглашеност апарата са основним захтјевима електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника.

(2) Техничка документација из става 1. овог члана обухвата конструисање и производњу апарата, а садржи следеће:

1) општи опис апарата,

2) попис примијењених БАС стандарда са листе стандарда из члана 6. овог правилника и

3) опис и појашњење поступака који су примијењени у циљу испуњавања основних захтјева електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника, а који укључују и опис спроведеног оцјењивања електромагнетне усаглашености путем поступка интерне контроле, ако произвођач није примјенио или је само дјелимично примјенио БАС стандарде, као и код апарата за које нема БАС стандарда.

(3) Произвођач је дужан предузети све потребне мјере да се у процесу производње обезбиди усаглашеност произведених апарата са техничком документацијом и основним захтјевима електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника.

Члан 12.

(1) Прије стављања апарата на тржиште или употребу, неопходно је извршити поступак оцјењивања усаглашености апарата са основним захтјевима електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника.

(2) Поступак оцјењивања усаглашености апарата могу спровести произвођач или именовано тијело.

(3) Произвођач доноси одлуку да ли ће поступак оцјењивања усаглашености апарата извршити сам у поступку интерне контроле производње или ће поднијети захтјев за оцјењивање усаглашености апарата код именованог тијела.

(4) Изузетно од става 3. овог члана и овлашћени заступник произвођача може поднијети захтјев за оцјењивање усаглашености апарата код именованог тијела.

(5) Овлашћени заступник из става 4. овог члана мора имати сједиште на територији Републике Српске.

Члан 13.

(1) Интерна контрола, у смислу овог правилника, јесте поступак у којем произвођач спроводи оцјењивање усаглашености мјерењем и испитивањем релевантних величина на апарату и упоређивањем добијених резултата са основним захтјевима електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника.

(2) Приликом оцјењивања електромагнетне компатибилности узимају се у обзир предвиђени услови за функционисање опреме.

(3) Ако апарат има више различитих конфигурација, оцјењивање електромагнетне компатибилности потврђује да ли апарат испуњава основне захтјеве електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника, у свим конфигурацијама које је произвођач одредио за предвиђену употребу.

Члан 14.

(1) Произвођач који не спроводи оцјењивање усаглашености апарата интерном контролом дужан је прије стављања апарата на тржиште поднијети захтјев за оцјењивање усаглашености апарата именованом тијелу.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, и произвођач који спроводи оцјењивање усаглашености апарата интерном контролом може поднијети захтјев за оцјењивање усаглашености апарата именованом тијелу.

(3) У захтјеву за оцјењивање усаглашености апарата обавезно се наводе аспекти основних захтјева електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника које је потребно оцијенити.

(4) Изузетно од става 1. овог члана, захтјев за оцјењивање усаглашености апарата може поднијети и овлашћени заступник произвођача.

(5) Произвођач или његов овлашћени заступник, уз захтјев за оцјењивање усаглашености апарата, обавезно доставља техничку документацију из члана 11. овог правилника.

Члан 15.

(1) Именовано тијело прегледа техничку документацију и доноси одлуку да ли апарат испуњава основне захтјеве електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника.

(2) Ако апарат испуњава основне захтјеве електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника, именовано тијело издаје изјаву којом потврђује усаглашеност апарата.

(3) Изјава о усаглашености апарата треба да се односи на аспекте основних захтјева електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника за које је именовано тијело спровело поступак оцјењивања усаглашености.

(4) Произвођач или његов овлашћени заступник обавезни су, уз техничку документацију из члана 11. став 2. овог правилника, приложити и изјаву о усаглашености апарата.

Члан 16.

(1) Изузетно од члана 14. овог правилника, произвођач, његов заступник или увозник, који већ посједују документ о усаглашености за апарат издат у складу са међународним уговорима чији је потписник Босна и Херцеговина, могу именованом тијелу поднијети захтјев за издавање одговарајућег документа о усаглашености (изјаву о усаглашености апарата) без поновног спровођења поступка оцјењивања усаглашености за апарат.

(2) Уз захтјев из става 1. овог члана обавезно се прилаже документ о усаглашености, саставни извјештаји о испитивању, пратећа техничка документација за одређени тип апарата, а по потреби и његов узорак.

(3) Поред документа из става 2. овог члана, именовано тијело може да захтјева достављање и додатне документације која је, по његовој оцјени, потребна за коначну оцјену безбједности и усаглашености апарата и издавање документа о усаглашености.

(4) Након спроведеног поступка провјере приложене документације и када утврди да је апарат усаглашен са основним захтјевима из члана 5. овог правилника, именовано тијело издаје свој документ о усаглашености.

(5) Ако резултати испитивања одређеног апарата не одговарају прегледаној техничкој документацији и захтјевима из члана 5. овог правилника, именовано тијело одбија захтјев за издавање свог документа о усаглашености.

(6) Именовано тијело дужно је обавијестити Министарство и Завод о издавању исправа из ст. 4. и 5. овог члана, најкасније у року од седам дана од дана њиховог издавања.

Члан 17.

(1) Именовано тијело води евиденцију о издатим изјавама.

(2) На захтјев произвођача или његовог овлашћеног заступника, односно увозника, именовано тијело издаје извод из евиденције који обавезно садржи податке о пословном имену или називу произвођача, врсти, односно типу апарата за који је издата изјава о усаглашености и рок њеног важења.

(3) Именовано тијело објављује на својој службеној интернет страници евиденцију о издатим изјавама.

Члан 18.

(1) Подносилац захтјева за оцјењивање усаглашености сноси трошкове поступка оцјењивања усаглашености и издавања изјаве о усаглашености, односно документа о усаглашености из члана 16. овог правилника.

(2) Именовано тијело, уз претходно прибављену сагласност Министарства, одређује висину трошкова из става 1. овог члана која је сразмјерна обиму, сложености поступка и времену које је потребно за његово спровођење.

(3) Висина трошкова из става 1. овог члана је јавна и наводи се у ценовнику, који сачињава именовано тијело.

(4) Именовано тијело може наплатити трошкове издавања извода из евиденције из члана 17. став 1. овог правилника, највише до висине неопходних трошкова за израду извода, а то се утврђује ценовником.

ГЛАВА V ДЕКЛАРАЦИЈА О УСАГЛАШЕНОСТИ И ЗНАК О УСАГЛАШЕНОСТИ

Члан 19.

(1) Послије спроведеног поступка оцјењивања усаглашености апарата и ако апарат испуњава основне захтјеве електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника, произвођач или његов овлашћени заступник издају декларацију о усаглашености.

(2) Декларација о усаглашености апарата је исправа којом произвођач или његов заступник потврђује да је апарат усаглашен са свим захтјевима из овог правилника.

(3) Декларација о усаглашености апарата садржи:

1) пословно име, односно име или назив и адресу сједишта произвођача или његовог овлашћеног заступника,

2) јединствени идентификациони број апарата,

3) опис апарата (може бити праћен фотографијом, ако је то одговарајуће), који садржи назив, марку, тип, односно модел или друге податке ради ближе идентификације апарата,

4) назив државе у којој је апарат произведен,

5) назив овог правилника и број "Службеног гласника Републике Српске" у којем је објављен,

6) попис БАС стандарда у складу са којима је апарат испитан,

7) мјесто и датум издавања изјаве о усаглашености и

8) идентификацију, потпис и овјеру одговорног лица произвођача или његовог овлашћеног заступника.

(4) Произвођач одговора за усаглашеност апарата које ставља на тржиште, са основним захтјевима за електромагнетну компатибилност из члана 5. овог правилника.

Члан 20.

(1) Произвођач или његов овлашћени заступник дужан је чувати техничку документацију и декларацију о усаглашености најмање десет година од дана када је посљедњи такав апарат произведен.

(2) На захтјев надлежног инспекцијског органа, произвођач или његов овлашћени заступник дужан је омогућити увид у техничку документацију и изјаву о усаглашености апарата.

(3) У случају да произвођач и његов овлашћени заступник нису регистровани у Републици Српској, увозник апарата има обавезе утврђене у ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 21.

(1) Апарати који испуњавају основне захтјеве у складу са овим правилником означавају се знаком усаглашености, који се налази у Прилогу овог правилника и чини његов саставни дио.

(2) Знак усаглашености који се користи у Републици Српској је у облику квадрата, минималне дужине странице "а" од 5 mm, са стилизованим латиничним словом "С" у средини.

(3) Ако је поступак оцјењивања усаглашености спровело именовано тијело, испод квадрата са словом "С" обавезно се додају два правоугаоника у складу са пропорцијама из Прилога овог правилника.

(4) У први правоугаоник уписује се идентификациони број именованог тијела за оцјењивање усаглашености, а у други правоугаоник – двије посљедње цифре године издавања изјаве о усаглашености апарата.

(5) Изузетно од става 2. овог члана, од минималне дужине странице квадрата може се одступити код изразито малих апарата.

Члан 22.

(1) Произвођач или његов овлашћени заступник обавезни су означити апарат који је усаглашен са основним захтјевима електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника са знаком усаглашености "С", који је јасно видљив и неизбрисив.

(2) Знак усаглашености наноси се утискивањем директно на апарат или отискивањем на наљепницу, привјесак, гарантни лист, декларацију и слично, у црно-бијелој комбинацији боја, у складу са прописом којим се уређује начин оцјењивања усаглашености, именовање тијела за оцјењивање усаглашености, изглед документа о усаглашености и облик знака усаглашености.

(3) На апарате се могу стављати и други знакови, симболи и друге ознаке, под условом да не умањују видљивост и јасноћу знака усаглашености.

(4) Није дозвољено да се на апарат који је усаглашен са захтјевима из овог правилника ставља знак који није прописани знак усаглашености, а који на њега подсјећа својим садржајем или обликом, чиме би се потрошач или други корисник могао довести у заблуду да је ријеч о знаку усаглашености.

(5) Није дозвољено стављање знака усаглашености на апарат на који се не примјењују одредбе овог правилника.

ГЛАВА VI

СТАВЉАЊЕ НА ТРЖИШТЕ ИЛИ У УПОТРЕБУ

Члан 23.

(1) Опрема из члана 2. овог правилника може се ставити на тржиште или у употребу, само ако испуњава основне захтјеве за електромагнетну компатибилност, када је правилно уграђена, одржавана и када се употребљава у складу са предвиђеном намјеном.

(2) Опрема која испуњава захтјеве из овог правилника ставља се на тржиште или употребу без ограничења.

(3) Изузетно од става 1. овог члана, одредбе овог правилника не спречавају примјену посебних мјера које се одnose на коришћење опреме, и то:

1) мјере за рјешавање постојећих или очекиваних проблема електромагнетне компатибилности на одређеном мјесту и

2) мјере безбједности за заштиту јавних телекомуникационих мрежа, пријемних или предајних станица, које се користе у безбједносне сврхе у тачно одређеном фреквенцијском подручју.

(4) На сајмовима, изложбама или другим сличним јавним манифестацијама може се излагати и представљати

опрема која није у складу са захтјевима из овог правилника, ако се на тој опреми налази видна и јасно истакнута ознака која указује да се опрема не може стављати на тржиште или употребу док се не усклади са захтјевима овог правилника.

(5) Јавно излагање и представљање опреме из става 4. овог члана може се обавити само ако су претходно предузете одговарајуће мјере за спречавање електромагнетних сметњи.

Члан 24.

(1) Поред знака усаглашености, на сваком апарату наводе се подаци о типу, моделу, серији или серијском броју, односно други подаци којима се омогућава идентификација апарата.

(2) Сваки апарат прати документација која садржи податке о пословном имену и сједишту произвођача, односно његовог заступника, увозника или дистрибутера који је одговоран за стављање апарата на тржиште.

(3) Произвођач обезбјеђује податке о свим посебним мјерама безбједности које се предузимају приликом уградње, употребе или одржавања апарата, да би се осигурало да апарат приликом стављања у употребу испуни основне захтјеве електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника.

(4) Апарат који није у складу са основним захтјевима електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника за стамбена подручја означава се ознаком ограничења употребе у тим подручјима.

(5) Ограничење употребе у стамбеним подручјима ставља се и на амбалажу апарата из става 4. овог члана.

Члан 25.

(1) Произвођач, односно његов заступник, увозник или дистрибутер дужни су приликом стављања апарата на тржиште, уз њега, приложити и упутство за употребу на једном од језика који су у службеној употреби у Републици Српској.

(2) Упутства за употребу апарата садрже све податке и информације потребне за употребу апарата у складу са његовом предвиђеном намјеном.

ГЛАВА VII

ФИКСНЕ ИНСТАЛАЦИЈЕ И ЗАШТИТНА КЛАУЗУЛА

Члан 26.

(1) На апарате који су стављени на тржиште и који се могу уградити у фиксне инсталације примјењују се одредбе овог правилника које се односе на апарате.

(2) Одредбе овог правилника не односе се на апарате који су намијењени уградњи у фиксне инсталације, а не стављају се на тржиште.

(3) Апарате из става 2. овог члана прати документација у којој је описана фиксна инсталација и карактеристике њене електромагнетне компатибилности, као и опис мјера безбједности које је потребно предузети приликом уградње апарата у фиксну инсталацију да се не угрози усаглашеност фиксне инсталације са основним захтјевима за електромагнетну компатибилност.

(4) Документација из става 4. овог члана садржи податке из члана 24. ст. 1. и 2. овог правилника.

Члан 27.

(1) Надлежни инспекцијски орган може затражити од власника или корисника фиксне инсталације доказ о њеној усаглашености са основним захтјевима електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника или наложити њено испитивање, ако постоје сумње о неусаглашености фиксне инсталације са основним захтјевима електромагнетне компатибилности, а нарочито ако су присутне предстатке физичких и правних лица на сметње проузроковане фиксном инсталацијом.

(2) Власник или корисник фиксне инсталације дужан је доказати усаглашеност фиксне инсталације са основним захтјевима електромагнетне компатибилности из члана 5. овог правилника.

Члан 28.

Надлежни инспекцијски орган овлашћен је предузети мјере и радње у складу са прописима којима се уређују обављање инспекцијског надзора и технички захтјеви за производе и оцјењивање усаглашености када утврди да опрема која је стављена на тржиште или употребу у Републици Српској и на коју је стављен знак усаглашености не испуњава основне захтјеве из овог правилника.

ГЛАВА VIII
ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 29.

(1) Овлашћења за сертификавање и испитивање која су издата на основу прописа који су важили до ступања на снагу овог правилника остају на снази до истека рока важења или до укидања.

(2) Најкасније у року од двије године од дана ступања на снагу овог правилника произвођач или његов овлашћени заступник могу ставити на тржиште или ставити у употребу опрему која је конструисана и произведена у складу са прописима који су важили до ступања на снагу овог правилника.

(3) Произвођач или његов овлашћени заступник у исправи о усаглашености опреме која се ставља на тржиште у року из става 2. овог члана наводе податке о прописима (назив прописа и број службеног гласника у којем је пропис објављен) са којима је опрема усаглашена.

Члан 30.

Ступањем на снагу овог правилника престају да се примјењују Правилник о обавезном атестирању кабловског дистрибуционог и заједничког антенског система ("Службени лист СФРЈ", број 37/87) и Правилник о обавезном атестирању производа који проузрокују радио-фреквенцијске сметње и о условима које морају испуњавати предузећа и друга правна лица овлашћена за атестирање тих производа ("Службени лист СФРЈ", број 30/91).

Члан 31.

Овај правилник се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. октобра 2015. године.

Број: 05.05/020-2198-6/14
20. октобра 2014. године
Бања Лука

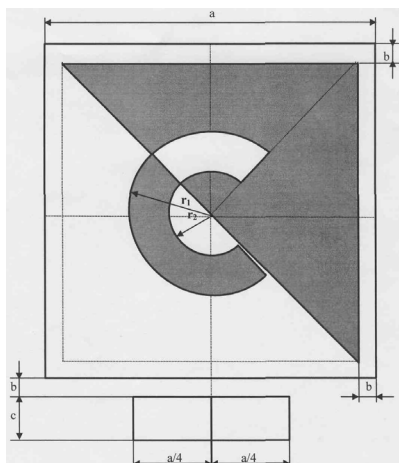
Министар,
Др Жељко Ковачевић, с.р.

ПРИЛОГ

ЗНАК УСАГЛАШЕНОСТИ

"С" ЗНАК – ЗНАК УСАГЛАШЕНОСТИ КОЈИ СЕ КОРИСТИ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Знак усаглашености који се користи у Републици Српској је у облику квадрата, са стилизованим латиничним словом "С" у средини

$$b = \frac{5}{100} \times a$$

$$c = \frac{12}{100} \times a$$

$$r_1 = \frac{40}{100} \times a$$

$$r_2 = \frac{25}{100} \times a$$

Ако се "С" знак смањује или увећава, морају се узети у обзир пропорције приказане на овом цртежу.

Различите компоненте "С" знака морају имати, суштински, исту висину, при чему страница "а" квадрата не смије бити мања од 5 mm. Од најмање висине може се одступити код малих апарата.

Знак "С" мора бити стављен у непосредној близини пословног имена, односно назива произвођача или његовог овлашћеног заступника примјеном исте технике.

Ако је поступак оцјењивања усаглашености спровело именовано тијело, испод квадрата са словом "С" обавезно се додају два правоугаоника према пропорцијама са цртежа.

У први правоугаоник уписује се идентификациони број именованог тијела за оцјењивање усаглашености, а у други правоугаоник уписују се двије посљедње цифре године издавања сертификата о усаглашености апарата.

1693

На основу члана 19. тачка а) Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 71/12), а у вези са чланом 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10 и 24/12) и Уговором о финансирању између Босне и Херцеговине и Европске инвестиционе банке ("Службени лист БиХ", број 6/11), министар финансија доноси

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЈЕНИ ПРАВИЛНИКА О НАЧИНУ И ПОСТУПКУ
РЕАЛИЗАЦИЈЕ ПРОЈЕКТА ВОДОВДНЕ И
КАНАЛИЗАЦИОНЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ
У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Члан 1.

У Правилнику о начину и поступку реализације пројекта водовдне и канализационе инфраструктуре у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 116/12) члан 29. мијења се и гласи:

"(1) На приједлог Комисије за избор најповољније понуде потребно је добити сагласности ТУП-а и по потреби "No objection" ЕИБ-а и сагласност донатора.

(2) У случају да се не добије сагласности ТУП-а из става 1. овог члана, ТУП информисе Владу о насталој ситуацији, која о овој информацији доноси закључак.

(3) Након добијених сагласности, корисник пројекта доноси одлуку о избору најповољније понуде, о чему обавјештава све учеснике тендера."

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 06.10/020-2768/14
14. новембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др Зоран Тегелтија, с.р.

1694

На основу члана 31. и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), а у вези са тачком X Одлуке о поступку усклађивања законодавства

Републике Српске са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 46/11, 1/14 и 95/14), министар за економске односе и регионалну сарадњу д о н о с и

У П У Т С Т В О

О НАЧИНУ ПОПУЊАВАЊА УПОРЕДНОГ ПРИКАЗА УСКЛАЂЕНОСТИ НАЦРТА И ПРИЈЕДЛОГА ПРОПИСА СА ПРАВНОМ ТЕКОВИНОМ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ И ПРАВНИМ АКТИМА САВЈЕТА ЕВРОПЕ

1. Овим упутством прописује се начин попуњавања Упоредног приказа усклађености нацрта, односно приједлога прописа са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе (у даљем тексту: Упоредни приказ), чији је образац садржан у Прилогу 3. Одлуке о поступку усклађивања законодавства Републике Српске са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе (у даљем тексту: Одлука).

2. Упоредни приказ обрађивач, односно предлагач нацрта или приједлога прописа (у даљем тексту: израђивач прописа) попуњава од самог почетка израде прописа којим се врши усклађивање законодавства Републике Српске са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе.

3. Израђивач прописа при попуњавању Упоредног приказа користи терминологију садржану у Методологији усклађивања законодавства Републике Српске са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе, која је садржана у Прилогу 1. Одлуке.

4. Образац Упоредног приказа попуњава се на следећи начин:

4.1. У прву рубрику уписују се датум израде и подаци о лицу задуженом за израду Упоредног приказа.

4.2. У другу рубрику уписују се назив нацрта, односно приједлога прописа, предмет и циљ регулисања и степен усклађености нацрта, односно приједлога са ЕУ *acquis*.

4.2.1. У исту рубрику, у оквиру поља “Назив нацрта/приједлога прописа”, уписује се назив прописа путем којег се преузима извор права Европске уније. Назив прописа уписује се на једном од службених језика у Републици Српској и на енглеском језику.

4.2.2. У оквиру поља “Предмет и циљ регулисања” уписују се предмет и циљ регулисања прописа путем којег се врши преузимање извора права Европске уније, који су, углавном, садржани у првим одредбама његовог нормативног дијела.

4.2.3. У оквиру поља “Степен усклађености нацрта/приједлога са ЕУ *acquis*/ правним актима Савјета Европе” уписује се ознака степена усклађености, при чему се користе одређене ознаке.

4.2.3.1. Ознака “усклађено” подразумева да је домаћим прописом у потпуности извршено преузимање одредаба релевантних прописа Европске уније, односно правних аката Савјета Европе.

4.2.3.2. Ознака “дјелимично усклађено” подразумева да су прописом дјелимично преузете одредбе садржане у прописима Европске уније, односно у правним актима Савјета Европе којима је регулисана предметна област.

4.2.3.3. Ознака “није усклађено” подразумева да је пропис у супротности са прописима Европске уније, односно да постоје извори права Европске уније или правни акти Савјета Европе који се односе на тематику домаћег прописа, али није вршено усклађивање.

4.3. У трећу рубрику уписују се подаци о усклађености са примарним изворима права Европске уније.

4.3.1. У оквиру поља “Назив примарног извора права ЕУ” уписују се подаци о примарном извору права Европске уније, на начин да се наведе пун назив, дио, наслов, глава, односно поглавље и члан оснивачких уговора (Уговора о ЕУ и Уговора о функционисању ЕУ) и Повеље о основним правима Европске уније, који се односе на нормативни

садржај прописа којим се врши преузимање. Наведени подаци се у предметну рубрику уносе на једном од службених језика у Републици Српској и на енглеском језику.

4.4. У четврту рубрику уносе се подаци о усклађености са секундарним извором права Европске уније, односно правним актом Савјета Европе.

4.4.1. У оквиру поља “Назив секундарног извора права ЕУ / правног акта Савјета Европе” уписује се назив секундарног извора права Европске уније, односно правног акта Савјета Европе, у преводу на једном од службених језика у Републици Српској и на енглеском језику. У случају да се пропис усклађује са више секундарних извора права Европске уније, односно правних аката Савјета Европе за сваки извор треба направити посебан Упоредни приказ. С тим у вези, у овом дијелу уписује се само један секундарни извор права Европске уније, односно правни акт Савјета Европе.

4.4.2. У оквиру поља “CELEX ознака” уписује се ознака у CELEX бази података (нпр. 32008L0105).

4.4.3. У оквиру поља “Предмет и циљ регулисања” уписују се предмет и циљ регулисања секундарног извора права Европске уније, односно правног акта Савјета Европе који су, углавном, садржани у првим одредбама његовог нормативног дијела.

4.4.4. У истој рубрици, у колонама од а) до г) уписују се подаци о пропису Европске уније, односно правном акту Савјета Европе који се транспонује у домаће законодавство, подаци о домаћем пропису којим се транспонују одредбе законодавства Европске уније, односно правног акта Савјета Европе, степен усклађености и разлози за дјелимичну усклађеност или за неусклађеност.

4.4.4.1. У колони а) наводе се одредбе прописа Европске уније, односно правног акта Савјета Европе које се транспонују у домаће законодавство. Приликом уношења текста предметног извора права потребно је пратити његову структуру, те у сваки засебан ред, у циљелости унијети садржину члана са којим се домаћи прописи усклађују.

4.4.4.2. У колони б) наводе се одредбе прописа којим се врши транспонованье наведеног извора права у домаће законодавство. Одредбе се наводе на начин да се у потпуности уписује њихова садржина, а не само називи или скраћене верзије.

4.4.4.3. У колони в) наводи се степен усклађености одредбе домаћег прописа са одредбом прописа Европске уније, односно правног акта Савјета Европе и при томе се користе ознаке из подт. 4.2.3.1, 4.2.3.2. и 4.2.3.3. овог упутства.

4.4.4.4. У колони г) наводе се разлози за дјелимичну усклађености или неусклађеност (економски, социјални и други разлози). Поред наведеног, потребно је навести додатно образложење уколико није у потпуности разумљив предмет наведеног усклађивања (нпр.: У случају да се ради о измјенама и/или допунама прописа у којима предложена одредба која се мијења и/или допуњава у односу на основни текст прописа није довољно јасна).

4.5. Упоредни приказ овјерава се потписима руководиоца и печатима републичког органа управе или других овлашћених предлагача који израђују пропис и Министарства за економске односе и регионалну сарадњу.

5. Овјерен упоредни приказ израђивач прописа доставља Министарству за економске односе и регионалну сарадњу у три примјерка у материјалном и у електронском облику.

6. Ступањем на снагу овог упутства престаје да важи Упутство о начину попуњавања Упоредног приказа усклађености нацрта, односно приједлога прописа са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе (“Службени гласник Републике Српске”, број 68/11).

7. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 17-01-020-2745/14
3. новембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Игор Видовић, с.р.

1695

На основу члана 31. и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10 24/12 и 121/12), а у вези са тачком X Одлуке о поступку усклађивања законодавства Републике Српске са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе ("Службени гласник Републике Српске", бр. 46/11, 1/14 и 95/14), министар за економске односе и регионалну сарадњу д о н о с и

У П У Т С Т В О

О НАЧИНУ ПОПУЊАВАЊА ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ НАЦРТА И ПРИЈЕДЛОГА ПРОПИСА СА ПРАВНОМ ТЕКОВИНОМ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ И ПРАВНИМ АКТИМА САВЈЕТА ЕВРОПЕ

1. Овим упутством прописује се начин попуњавања Изјаве о усклађености нацрта, односно приједлога прописа са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе (у даљем тексту: Изјава о усклађености), чији је образац садржан у Прилогу 2. Одлуке о поступку усклађивања законодавства Републике Српске са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе (у даљем тексту: Одлука).

2. Изјава о усклађености израђује се на основу Упоредног приказа усклађености нацрта, односно приједлога прописа са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе (у даљем тексту: Упоредни приказ) и њоме се потврђује степен усклађености.

3. Израђивач прописа при попуњавању Изјаве о усклађености користи терминологију садржану у Методологији усклађивања законодавства Републике Српске са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе, која је садржана у Прилогу 1. Одлуке.

4. Изјава о усклађености попуњава се на следећи начин:

4.1. У прву рубрику обрасца из тачке 1. овог упутства уписују се подаци о обрађивачу, односно предлагачу нацрта, односно приједлога прописа (у даљем тексту: израђивач прописа).

4.1.1. У исту рубрику у оквиру поља "Републички орган управе/други овлашћени предлагач" уписује се пун назив републичког органа управе/другог овлашћеног предлагача, који је стручни носилац израде прописа. Неопходно је назначити да ли је републички орган управе једини стручни носилац израде прописа (искључива надлежност) или је пропис израђен у сарадњи двају или више републичких органа управе/других овлашћених предлагача (подијељена надлежност).

4.1.2. У оквиру поља "Ресор/Одјељење/Одсек" уписују се називи унутрашњих организационих јединица републичког органа управе које су задужене за израду прописа.

4.1.3. У оквиру поља "Одговорно лице" уписују се подаци о лицу које је у оквиру унутрашње организационе јединице републичког органа управе одговорно за израду прописа.

4.1.4. У оквиру поља "Контакт особа" уписују се подаци о лицу које је задужено за контакте са Министарством за економске односе и регионалну сарадњу у вези са израдом прописа.

4.1.5. У оквиру подрубрике "1а Правно лице са јавним овлашћењем за припрему и спровођење прописа" уписују се подаци о називу правног лица, одговорном лицу и контакт особи.

4.1.5.1. У оквиру поља "Назив правног лица" уписује се пун назив правног лица које има јавно овлашћење за припрему и спровођење прописа.

4.1.5.2. У оквиру поља "Одговорно лице" уписују се подаци о лицу које је, у оквиру правног лица које има јавно овлашћење за припрему и спровођење прописа, одговорно за израду прописа.

4.1.5.3. У оквиру поља "Контакт особа" уписују се подаци о лицу које је у име правног лица које има јавно

овлашћење за припрему и спровођење прописа задужено за контакте са Министарством за економске односе и регионалну сарадњу.

4.2. У рубрику 2. Уписује се назив нацрта, односно приједлога прописа на једном од службених језика у Републици Српској и у преводу на енглески језик.

4.3. У оквиру рубрике "3. Одредба Споразума о стабилизацији и придруживању" уписује се одредба Споразума која се односи на нормативни садржај прописа тако да се назначи глава, односно поглавље Споразума, те број члана.

4.4. У оквиру рубрике "4. Степен усклађености нацрта/приједлога прописа са EU acquis" уписује се ознака степена усклађености нацрта, односно приједлога прописа са EU acquis. При навођењу степена усклађености користе се одређене ознаке.

4.4.1. Ознака "усклађено" подразумијева да је домаћим прописом у потпуности извршено преузимање одредби релевантних прописа ЕУ.

4.4.2. Ознака "дјелимично усклађено" подразумијева да су прописом дјелимично преузете одредбе садржане у прописима ЕУ којима је регулисана предметна област.

4.4.3. Ознака "није усклађено" подразумијева да је пропис у супротности са прописима ЕУ, односно да постоје извори права ЕУ који се односе на тематику домаћег прописа, али није вршено усклађивање.

4.4.4. Ознака "непримјениво" подразумијева да не постоје извори права ЕУ који се односе на предметни пропис. То значи да дата тематика није регулисана на нивоу ЕУ већ је остављена земљама чланицама да је саме уређују.

4.4.5. У оквиру поља "4.1. Примарни извори права ЕУ" наводе се одредбе примарних извора права ЕУ које се односе на нормативни садржај прописа који се израђује. При томе се наводе пун назив, дио, наслов, глава, односно поглавље и члан оснивачких уговора (Уговора о ЕУ и Уговора о функционисању ЕУ) и Повеље о основним правима ЕУ који се односе на нормативни садржај прописа којим се врши преузимање. Наведени подаци се у предметну рубрику уносе у преводу на један од службених језика у Републици Српској и на енглеском језику.

4.4.6. У оквиру поља "4.2. Секундарни извори права ЕУ" наводе се одредбе секундарних извора права ЕУ које се односе на нормативни садржај прописа који се израђује. Потребно је навести пун назив акта у преводу на један од службених језика у Републици Српској и на енглеском језику, на начин да се наведу врста акта, ознака институције ЕУ која га је донијела, његова бројчана ознака, број "Службеног гласника ЕУ" (енгл. Official Journal – OJ) у којем је објављен, те његова ознака у CELEX бази података. Приликом навођења секундарних извора права треба водити рачуна да се прво наведу правни акти више правне снаге (нпр. регулативе, директиве, одлуке, препоруке и мишљења).

4.4.7. У оквиру поља "4.2.1. Разлози за дјелимичну усклађеност или неусклађеност" потребно је детаљно написати разлоге за дјелимичну усклађеност или неусклађеност. Такође, потребно је навести који захтјеви извора права ЕУ нису преузети и зашто, те који су основни разлози за њихово непреузимање.

4.4.8. У оквиру поља "4.3. Остали извори права ЕУ" израђивач прописа наводи релевантне пресуде суда Европске уније и остале изворе права ЕУ који су садржани у Методологији из тачке 3. овог упутства. Код навођења пресуда потребно је уписати пуну бројчану ознаку предмета у којем је пресуда донесена, као и назив странака у предмету, те ознаку у CELEX бази података. Код навођења осталих извора права ЕУ, поред назива прописа ЕУ у преводу на један од службених језика у Републици Српској и на енглеском језику, потребно је навести дио, поглавље, члан, тачку или другу класификациону јединицу наведеног прописа са којима се домаћи пропис усклађивао.

4.5. У оквиру рубрике "5. Правни акти Савјета Европе" уписују се пун назив акта у преводу на један од службених језика у Републици Српској и на енглеском језику, врста акта и његова бројчана ознака. Датум доношења акта

потребно је навести код препорука и резолуција. Код конвенција је неопходно навести јесу ли оне ступиле на снагу, као и да ли је БиХ њихова потписница, укључујући и датум од када је потписница. Поред наведеног, потребно је назначити чланове, односно ставове и тачке унутар појединог члана конвенција, као и тачке, односно ставове препорука и резолуција са којима се пропис усклађивао. За сваки наведени акт наводи се оцјена усклађености из подт. 4.4.1, 4.4.2. и 4.4.3.

4.6. У оквиру рубрике “6. Остали међународни извори права” уписује се пун назив акта у преводу на један од службених језика у Републици Српској и на енглеском језику.

4.7. У оквиру рубрика 7. и 8. уписује се да ли је обезбјеђен превод наведених извора права на језике у службеној употреби у Републици Српској и да ли је пропис који је израђен преведен на један од службених језика ЕУ.

4.8. У оквиру рубрике 9. уписују се имена домаћих и страних консултаната/експерата који су учествовали у изради прописа који се израђује и њихово мишљење о његовој усклађености са прописима ЕУ. Уколико је пропис израђен унутар радне групе формиране од израђивача прописа, потребно је навести број и датум рјешења именовања радне групе.

5. Изјава о усклађености овјерава се потписима руководиоца и печатима републичког органа управе, односно другог овлашћеног предлагача који израђује пропис и Министарства за економске односе и регионалну сарадњу.

6. Овјерену изјаву о усклађености израђивач прописа доставља Министарству за економске односе и регионалну сарадњу у три примјерка у материјалном и у електронском облику.

7. Ступањем на снагу овог упутства престаје да важи Упутство о начину попуњавања Изјаве о усклађености нацрта/приједлога прописа са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе (“Службени гласник Републике Српске”, број 68/11).

8. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 17-01-020-2744/14
3. новембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Игор Видовић, с.р.

Хеликоптерски сервис Републике Српске

На основу члана 21. став 2. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 81. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 4. став 1. Уредбе о оснивању Хеликоптерског сервиса Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 83/08, 48/09, 68/11 и 35/14), а у складу са Уредбом о радним мјестима намјештеника (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/09, 131/10 и 8/11), директор Хеликоптерског сервиса Републике Српске, уз сагласност Владе Републике Српске, доноси

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У ХЕЛИКОПТЕРСКОМ СЕРВИСУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Хеликоптерском сервису Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 42/10, 97/11 и 94/12) у преамбули бр.: “83/08 и 48/09” замјењују се бр.: “83/08, 48/09, 68/11 и 35/14”.

Члан 2.

У члану 2. у тачки 1. бр.: “83/08 и 48/09” замјењују се бр.: “83/08, 48/09, 68/11 и 35/14”.

У тачки 1. подтачка а) под 1) последије ријечи: “министара у Влади Републике Српске” додају се запета и ријечи: “као и извође-

ња медицинског транспорта и посебних операција за потребе Министарства унутрашњих послова Републике Српске”.

Члан 3.

У члану 6. у ставу 1. тачка е) брише се.

Досадашње т. ж), з), и), ј), к) и л) постају т. е), ж), з), и), ј) и к).

Члан 4.

У члану 7. у ставу 1. у тачки а) ријеч: “линијског” брише се.

Члан 5.

У члану 8. у ставу 1. у алинеји 13. брише се везник: “и” на крају алинеје, а додаје запета.

Послије алинеје 13. додаје се нова алинеја 14, која гласи: “координира активности хеликоптерског медицинског транспорта и”.

Досадашња алинеја 14. постаје алинеја 15.

Члан 6.

У члану 23. бр.: “118/07 и 116/09” замјењују се бр.: “31/14 и 33/14”.

Послије броја: “4/09” додају се запета и бр.: “109/11 и 37/14”.

Члан 7.

У члану 25. у тачки 4.1.4. у првој колони табеле ријеч: “Возач” замјењује се ријечима: “Координатор хеликоптерског медицинског транспорта”, а у другој колони табеле скраћеница: “ССС” замјењује се скраћеницом “ВСС”.

Члан 8.

У члану 26. тачка 4.1.4. мијења се и гласи:

“4.1.4. Координатор хеликоптерског медицинског транспорта

Опис послова: Надгледа имплементацију процедура за хеликоптерски медицински транспорт (ХМТ) у складу са одобреним Планом и Упутством за ХМТ; врши анализе и прави мјесечне извјештаје, те исте доставља директору на увид; обезбјеђује да је све особље укључено у ХМТ адекватно тренирано и упознато са Правилником и поступцима ХМТ; креира и води ажурирану листу целокупног особља оспособљеног за ХМТ, укључујући и медицинско особље, те обезбјеђује да је новопридошло особље тренирано и адекватно укључено на листу особља; обезбјеђује, ажурира и објављује ХМТ процедуре и мапе; координира са центром јавне безбједности (ЦЈБ) или било којим другим субјектом задуженим за пријем позива у случају потребе за транспортом, са посебним освртом на локацију и карактеристике мјеста са ког се транспорт изводи; идентификује погодне локације за слијетање и транспорт повријеђених са неуређених површина; припрема брифинг посади у вези са географско-геолошким карактеристикама терена у зони слијетања; координира са метео-службом и припрема извјештај о метеоролошким приликама у зони слијетања; креира, ажурира и публикује Базу са информацијама о теренима за слијетање, сортираним по географским локацијама - регијама, са детаљним описом истих, укључујући географске координате; идентификује најпогодније локације (у складу са законским одредбама и захтјевима ХсРС за безбједно извршавање ХМТ) за изградњу уређених мјеста за слијетање - “хелидрома”, у близини стратегијских изабраних медицинских установа и координира њихову изградњу; изграђује мапе хелидрома и обезбјеђује њихову ажурираност; ажурира контакт листу особља укљученог у ХМТ и координира активности у складу са потребама; координира медицински прихват пацијената у медицинским установама; након консултације са посадом, информише пријемну установу о стању пацијента, специфичним потребама за долазак хеликоптера, очекивано вријеме доласка и слично; асистира посадама у пословима везаним за припрему и најаву немедицинских летова у складу са потребама и могућностима; обавља и друге послове по налогу директора.

За свој рад одговоран је начелнику Одјељења.

Број извршилаца 1 (један)

Услови за обављање послова и радних задатака:

- ВСС,

- VII степен стручне спреме (природно-математички факултет - смјер географија или војна академија - смјер авијација),

- најмање једна (1) година радног искуства у траженом степену образовања,

- активно знање енглеског језика,

- познавање рада на рачунару.

Статус и категорија радног мјеста: Намјештеник треће категорије са високом стручном спремом.”.

Члан 9.

У члану 27. број: “118/08” замјењује се бр.: “117/11 и 37/12”.

Послије ријечи: “Закона о раду (“Службени гласник Републике Српске”, број 55/07 - Пречишћени текст) додају се ријечи: “Закона о платама запослених у органима управе Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 31/14 и 33/14)”.

Бр.: “13/98, 39/99 и 21/01” замјењују се бројем: “40/10”.

Бр.: “14/08 и 116/08” замјењују се бр.: “14/08, 25/08, 116/08 и 105/13”.

Послије броја: “4/09” додају се запета и бр.: “109/11 и 37/14”.

Члан 10.

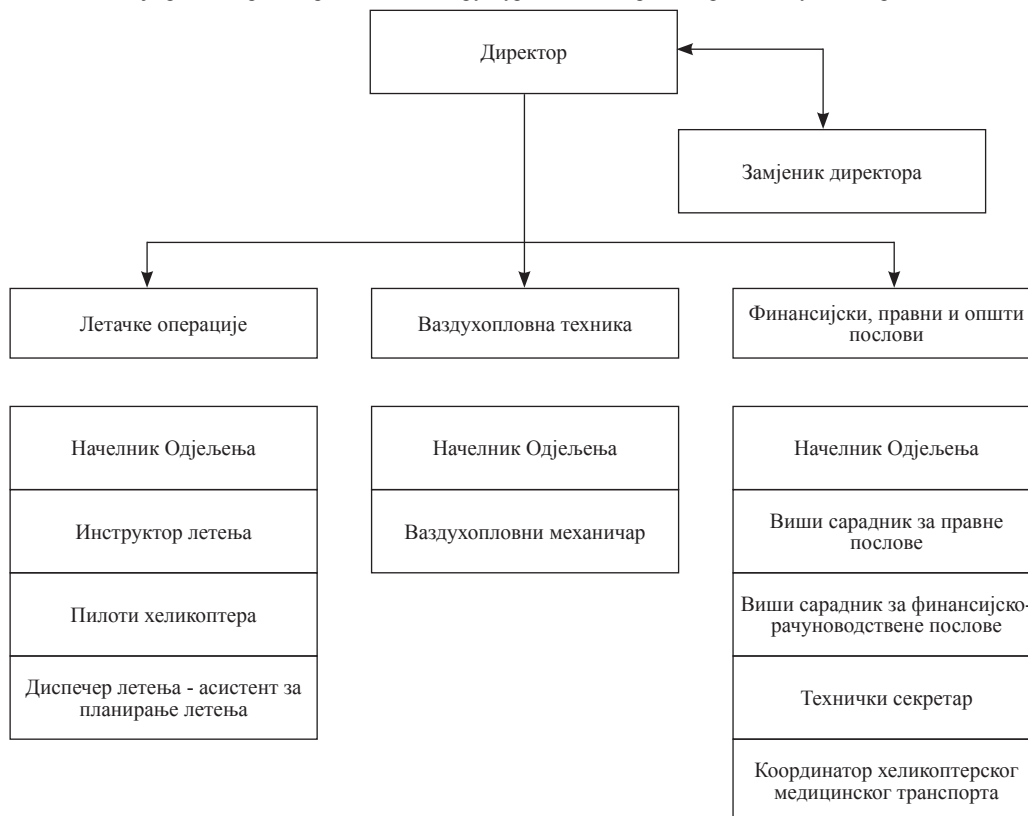
Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања Правилника о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Хеликоптерском сервису Републике Српске у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 150/14
29. октобра 2014. године
Бања Лука

Директор,
Бобан Кустирић, с.р.

Прилог I

Дијаграмски приказ организационе структуре Хеликоптерског сервиса Републике Српске

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број У 19/14, рјешавајући захтјев **Десет делегата Вијећа народа Републике Српске**, на основу члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став 2 алинеја б) и члана 59 ст. 1 и 3 Правилла Уставног суда Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 22/14 и 57/14), у саставу:

- Валерија Галић, председница,
- Миодраг Симовић, потпредседник,
- Tudor Pantiru, потпредседник,
- Сеада Палаврић, потпредседница,
- Мато Тадић, судија,
- Constance Grewe, судија,
- Мирсад Теман, судија,
- Маргарита Цаца-Николовска, судија и
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 24. септембра 2014. године, д о н и о ј е

О Д Л У К У

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснован захтјев Десет делегата Вијећа народа Републике Српске за оцјену уставности одредбе члана 6 став 1 тач.

а), б) и е), чл. 13 и 16 Закона о гробљима и погребној дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 31/13 и 6/14).

Утврђује се да су одредбе члана 6 став 1 тач. а), б) и е), чл. 13 и 16 Закона о гробљима и погребној дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 31/13 и 6/14) у складу с чл. II/3г), II/3к) и III/3б) Устава Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине”.

О б р а з л о ж е њ е

I - Увод

1. Десет делегата Вијећа народа Републике Српске (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднијело је 27. јуна 2014. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену уставности члана 6 став 1 тач. а), б) и е), чл. 13 и 16 Закона о гробљима и погребној дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 31/13 и 6/14, у даљем тексту: Закон).

2. Подносилац захтјева затражио је да се донесе привремена мјера којом би се забранила примјена Закона док се не оконча поступак оцјене уставности пред Уставним судом.

II - Поступак пред Уставним судом

3. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Народне скупштине Републике Српске затражено је 8. јула 2014. године да достави одговор на захтјев.

4. Народна скупштина Републике Српске је 25. јула 2014. године доставила одговор.

III - Захтјев

а) Наводи из захтјева

5. Подносилац захтјева сматра да члан 6 став 1 тач. а), б) и е), те чл. 13 и 16 Закона нису у складу с чл. II/3г), II/3к) и III/3б) Устава Босне и Херцеговине и чланом 9 Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција), као ни с чланом 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

6. У односу на члан 6 став 1 тачка а) Закона подносилац захтјева је истакао да доношење одлуке јединица локалне самоуправе на подручју Републике Српске којима ће се прописивати изградња надгробних споменика и уписа података на надгробним споменицима, имајући у виду да се одредба односи и на гробља која су у својини вјерских заједница (међу којима и Исламске заједнице у БиХ) представља кршење права на слободу вјере из члана II/3г) Устава Босне и Херцеговине и члана 9 Европске конвенције. Даље је истакнуто да су начин сахране и уписи података на надгробном споменику регулисани вјерским прописима и праксом вјерских заједница, те да свако мијешање државних органа у одлучивање о овим питањима, по мишљењу подносиоца захтјева, представља кршење права на слободу вјере.

7. У прилогу својих навода подносилац захтјева се позвао на одлуку Европског суда за људска права (у даљњем тексту: Европски суд) у предмету *Kokkinakis* против Грчке од 25. маја 1993. године у којој је Европски суд утврдио: "Као што је описано у члану 9 слобода мисли, савјести и вјеросповијести је један од темеља 'демократског друштва' у смислу Конвенције. То је, у својој вјерској димензији, један од најважнијих елемената који чини идентитет вјерника и њиховог поимања живота, али то је и драгоцјено средство за атеисте, агностике, скептике и оне који нису заинтересовани за вјеру. Плурализам је неодвојив од демократског друштва и градио се стољећима."

8. Подносилац захтјева указује да у конкретном случају ентитет Република Српска својим законом и локална заједница својим прописом, који има нижу правну снагу од закона, не могу да се мијешају у слободу вјере, тј. у право сваког човјека да одлучује како ће да изгледа надгробни споменик члана његове породице, или његов лично (одређен завјештањем у опоруци прије смрти), те шта ће на том надгробном споменику писати. Имајући у виду ограничења слободе манифестовања своје вјере прописана чланом 9 став 2 Европске конвенције, у конкретном случају, по мишљењу подносиоца захтјева, наведено мијешање има директан učinак на слободу вјере и не може да се сматра пропорционално неком легитимном циљу који се таквим правним регулисањем жели постићи, нити је то мијешање неопходно у демократском друштву.

9. Подносилац захтјева истиче да су у јединицама локалне самоуправе у Републици Српској, тј. у скупштинама општина које би требало да доносе одлуке у смислу оспореног члана 6 Закона, углавном заступљени припадници српског народа, тако да се, по мишљењу подносиоца захтјева, јавља оправдана бојазан да се њиховим одлукама не би поштвала права вјерника других националности на избор споменика и слободу натписа на њима у гробљима у својини вјерских заједница. Такође је истакнуто да је Народна скупштина Републике Српске 18. јула 2013. године усвојила Закон о изменама и допунама Закона о гробљима и погребној дјелатности у ком је у члану 6 додат нови став (2) који гласи: "Приликом прописивања услова из става 1 овог члана јединица локалне самоуправе дужна је обезбиједити поштовање вјерских норми и обичаја." Међутим, како сматра подносилац захтјева, то не значи да је на тај начин испоштовано право на слободу вјере гарантовано Европском конвенцијом и Законом о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница у Босни и Херцеговини ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 5/04). Подносилац захтјева се позвао на члан 14 став 1 наведеног закона којим је прописано: "Држава нема право да се мијеша у унутрашњу организацију и послове цркава и вјерских заједница".

10. Истичући да је Европски суд у својим одлукама нагласио потребу аутономије вјерских заједница као неопходност за очување плурализма у демократском друштву, подносилац захтјева је указао на одлуку Европског суда у предмету *Метрополитанске цркве Бессарабија и других против Молдавије* од 13. децембра 2001. године у којој је наведено: "Штавише, будући да вјерске заједнице традиционално постоје у облику организоване структуре, члан 9. се мора тумачити у свјетлу члана 11. Конвенције, који штити асоцијативни живот од неоправданог мијешања државе. Гледано у тој перспективи, право вјерника на слободу вјере, што укључује и право на манифестовање вјере у заједници с другима, обухвата очекивање да ће вјерницима да буде допуштено да се слободно удружују, без арбитрарне државне интервенције. Држава, аутономно постојање вјерских заједница је неопходно за плурализам у демократском друштву, што представља срж заштите која

се пружа чланом 9". Подносилац захтјева је, такође, указао на Мишљење Европске комисије за демократију путем права (Venice Commission) број 271/2004 од 11. јуна 2004. године које се односи на аутономију/самоодређење религијских/вјерских организација, у ком је Комисија утврдила да је "разумно сугерисати да би Држава требала веома нерадо да се укључује у било које питање у вези вјере, убјеђења или унутрашњег устројства вјерских заједница".

11. Подносилац захтјева сматра да се у конкретном случају поставља оправдано питање који су стварни разлози због којих Народна скупштина Републике Српске наведеном правном регулативом жели да врши одређену контролу у обављању послова вјерских заједница и да се мијеша у остваривање права на вјеру тако да прописује услове за изградњу надгробних споменика и уписа података на њима (и на гробљима вјерских заједница), при чему такво мијешање није у складу с чланом 9 став 2 Европске конвенције.

12. Затим у односу на одредбу члана 6 став 1 тачка б) Закона (начин управљања, уређивања и одржавање гробља) подносилац захтјева је истакао да наведена одредба крши право на слободу вјере из члана 9 Европске конвенције и право на имовину члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. По мишљењу подносиоца захтјева одлучивање јединице локалне самоуправе о начину управљања, уређивања и одржавања гробља која су у својини вјерских заједница представља мијешање у остваривање права на слободу вјере. Подносилац захтјева се позвао на члан 12 став 2 Закона о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница у Босни и Херцеговини којим је прописано да цркве и вјерске заједнице посједују имовину и имовинска права којима слободно располажу и управљају. Оспореном одредбом, како је даље наведено, Република Српска уводи контролу над управљањем гробљима која су у приватној својини вјерских заједница међу којима су у највећем броју мезарја у својини Исламске заједнице у БиХ. Како је право управљања једно од својинских права, подносилац захтјева сматра да је прописивање да јединица локалне самоуправе доноси посебну одлуку којом ће детаљније прописати услове о начину управљања, уређивања и одржавања гробља мијешање у право вјерских заједница на мирно уживање имовине, те да у конкретном случају не постоји разуман однос пропорционалности између употребљених средстава и циља који се жели постићи, због чега је повријеђен члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

13. У односу на одредбу члана 6 став 1 тачка е) Закона (начин сахране и ископавање умрлих лица) подносилац захтјева је навео да се цитираним одредбом јединица локалне самоуправе мијеша у право на вјеру које је осигурано чланом 9 Европске конвенције, а да мијешање не може да се сматра пропорционално неком легитимном циљу који се наведеним правним регулисањем жели постићи, нити је то мијешање неопходно у демократском друштву. Такође је наведено да, имајући у виду да су у органима локалне заједнице у РС-у заступљени углавном представници српског народа, постоји бојазан код вјерника припадника других народа да им се жели одузети њихово право да слободно одлучују о начину сахране (ценазе) у складу са својим вјерским одређењима, те да би могло да дође до одређене злоупотребе када се ради о ископавању умрлих лица.

14. У погледу чл. 13 и 16 Закона, којима је прописано да простор гробља стављеног ван употребе може да се користи и за друге намјене одређене одговарајућим документом просторног уређења јединице локалне самоуправе послје истека рока обавезног почитавања, те да надлежни орган јединице локалне самоуправе може да донесе одлуку о измјештању гробља или дијела гробља ван употребе и прије истека рока обавезног почитавања, подносилац захтјева сматра да наведени чланови крше право на слободу вјере из члана 9 Европске конвенције, као и право на имовину из члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Подносилац захтјева је навео да гробља вјерских заједница за вјерске заједнице и вјернике имају трајну вриједност као мјесто смирања припадника душа њихових умрлих, те да на просторима Босне и Херцеговине та гробља егзистирају недирнута вјековима. Имајући у виду страдања у протеклом рату подносилац захтјева сматра да не смије да се дозволи да се Законом омогући скупштинама општина у ентитету РС да одлучују о измјештању гробља вјерских заједница, а на основу одговарајућег документа просторног уређења јединица локалне самоуправе. Таквим правним регулисањем би се створио простор за измјештање појединих гробља и уклањање посљедњих трагова једног народа над којим је почињен геноцид.

15. Најзад, у прилогу својих навода, подносилац захтјева је указао на ставове скупштине Међурелигијског вијећа у Босни и Херцеговини у чијем раду учествује Исламска заједница у БиХ, Српска православна црква, Католичка црква и Јеврејска заједница са сјединице одржане 9. априла 2013. године: "Приликом доношења прописа о гробљима и погребној дјелатности мора се имати у виду да је сахрана у начелу вјерски обред и давање било каквог овлашћења јединицама локалне самоуправе или другим државним органима да одлучују о условима и начину сахране и изгледу надгробног споменика, представља кршење права на слободу вјере.

Приликом доношења наведених прописа предлажемо да се поштују следећа начела:

- Цркве и вјерске заједнице управљају и располажу с гробљима која су у њиховом власништву и одређују услове о организовању и дефинисању изгледа гробног мјеста, натписа и изгледа надгробног споменика (нишана) као и о начину организовања сахрана (ценаза) и других вјерских обреда. Цркве и вјерске заједнице су дужне да поштују све санитарно-техничке прописе у вези са гробљима.

- Јединице локалне заједнице које управљају гробљима у њиховом власништву дужне су да поштују норму и обичаје приликом доношења својих одлука...

16. Подносилац захтјева је такође указао и на писмено очитовање од 24. септембра 2013. године које је приликом усвајања оспореног Закона дао Емил Влајки, потпредседник Републике Српске, а у ком је наведено следеће: "Изгледа да власти посебно зазиру од текстова на надгробним споменицима о чему одлучују породице умрлих. Властима се мора казати да оне не могу ставити под контролу религијску културу, вјерске обичаје неког народа. Вјерске заједнице Бошњака, као и осталих народа, имају право управљања и прописивања процедура, услова и начина сахране умрлих у складу са својим нормама и праксама на гробљима која су у њиховом власништву или су им дана на управљање и одржавање."

17. Затим, подносилац захтјева је навео да су оспорене одредбе Закона супротне члану III/36) Устава БиХ. Наведено је да принцип нормативне хијерархије који се обезбјеђује споменути чланом Устава БиХ намеће обавезу ентитетима и нижим нивоима власти да поштују процедуре и принципе утврђене државним законом. У конкретном случају право на слободу вјере и право на имовину цркава и вјерских заједница које је утврђено Законом о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница у Босни и Херцеговини мора да буде досљедно испоштовано и у ентитетском закону који регулише односе који имају своје рефлексије на остваривање овог основног људског права. Подносилац захтјева је навео чланове 14 став 1 тачка 2 и члан 12 став 2 наведеног закона.

18. Подносилац захтјева је затражио да Уставни суд донесе одлуку којом ће утврдити да оспорене одредбе Закона нису у складу с чл. II/3г), II/3к) и III/36) Устава Босне и Херцеговине и чланом 9 Европске конвенције, те чланом 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

19. Најзад, подносилац захтјева је затражио и доношење привремене мјере забране примјене оспорених одредаба Закона док се не оконча поступак оцјене уставности, а због спречавања штетних последица које би могла да произведе примјена оспорених одредаба.

б) Одговор на захтјев

20. Народна скупштина Републике Српске је у одговору најприје указала на формалне недостатке захтјева, наводећи да је подносилац захтјева погрешно цитирао оспорене одредбе Закона. Наиме, истакнуто је да подносилац захтјева није цитирао законске одредбе онако како оне гласе након њихових измјена и допуна, мада се у захтјеву позвао и на "Службени гласник РС", број 6/14 у ком су објављене Измјене и допуне Закона. Стога је предложено да се захтјев прогласи недопустивим. Такође је истакнуто да су након усвајања Измјена и допуна Закона тврдње подносиоца захтјева постале беспредметне.

21. Даље је наведено да је потребно, уколико се Уставни суд упустуи у испитивање меритума захтјева, захтјев одбити као неоснован. У односу на члан 6 став 1 тачке а) (изградња гробља, гробница и надгробних споменика и уписа података на њима) и б) (начин управљања, уређивања и одржавања гробља) истакнуто је да с аспекта људских права наведене одредбе нису и не могу да буду спорне због тога што свака правно уређена држава, а у складу с урбанистичким прописима локалних заједница, одређује услове за изградњу гробаља и гробница, иначе би се у противном гробља, гробнице и надгробни споменици могли да граде гдје и како се коме свиђа. Даље је, као неопходно, наглашено да је у ставу 2 члана 6 Закона прописано да је локална заједница приликом одређивања поменутих услова "дужна да обезбиједи поштовање вјерских норми и обичаја", чиме је искључен било какав облик самовољног поступања локалне заједнице у смислу ограничавања вјерских права појединаца, односно вјерских заједница у цјелини. Даље је наведено да једини аспект члана 6 Закона који би се у контексту заштите основних људских права и слобода, преваходно слободо вјероисповијести евентуално могао да посматра као правно релевантан, јесте тачка е) члана 6 став 1 којим је прописано да локалне заједнице имају право да прописују услове који се тичу начина сахране и ископавања умрлих лица. Међутим, како је даље истакнуто и у односу на наведену одредбу вриједи ограничење садржано у ставу 2 члана 6 Закона у ком стоји да и начин сахране, односно ископавања умрлих лица треба да се осигура уз "поштовање вјерских норми и обичаја". Наведено је да се поставља оправдано питање да ли постоји ипде у свијету држава која не прописује услове за укуп, односно ископ леша, тј. ексхумацију тијела. Истакнуто је

да, уколико локалне заједнице (као јединице локалне самоуправе) не би водиле рачуна о хигијенско-санитарним мјерама укупавана односно ископавања умрлих лица и прописивале услове за њих, појединци би били сахрањивани, односно лешеви ексхумирани без икакве правне регулативе, што је цивилизацијски а и правно недопустиво. У одговору је даље наведено да су у члану 9 став 2 Европске конвенције наведена могућа ограничења права на слободу вјероисповијести, те да је подносилац захтјева занемарио да је од јавног интереса прије свега заштита здравља, која намеће обавезу локалним заједницама да утврде услове укупавана умрлих, односно ексхумације лешева.

22. У односу на чл. 13 став 1 и 16 став 1 Закона у одговору је наведено да су након измјена и допуна наведених одреби престали да постоје разлози за обраћање Уставном суду. Истакнуто је да је доношењем измјена и допуна Закона прописано утврђивање општег интереса, а ријечима "у складу с посебним прописом" даје се могућност регулисања изузетака, чак и у погледу примјене измијењене и допуњене норме. У одговору је, такође, истакнут закључак Народне скупштине да се подносилац захтјева обратио Уставном суду не због неуставности законских прописа већ због политичког става који није успио да формализује пред Уставним судом РС-а у поступку за заштиту виталног интереса бошњачког народа.

23. Затим, као неосновано је оцијенено позивање на несагласност оспорених чланова Закона с чланом 14 став 1 Закона о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница у БиХ којим је прописано да "држава нема право да се мијеша у унутрашњу организацију и послове цркава и вјерских заједница". Истакнуто је да, иако се подносилац захтјева није позвао на међусобну неусаглашеност закона, и на тај навод треба да се да одговор у смислу да одређивање услова којима локална заједница регулише погребне дјелатности не представља мијешање у послове или унутрашњу организацију вјерских заједница ни у ком облику јер је у члану 6 став 2 Закона речено да све дјелатности садржане у члану 6 став 1 треба да се одвијају "уз поштовање вјерских норми и обичаја". Јавни интерес у истом члану није, дакле, постављен као доминантан већ је његово поштовање, супротно ономе што тврди подносилац захтјева, стављено у пропорцију с поштовањем права на вјероисповијест.

24. Као неосновано је оцијенено и навођење повреде права на имовину. С тим у вези Народна скупштина се позвала на општеприхваћену праксу Европског суда да кршења права на имовину нема уколико постоји правичан омјер између захтјева општег интереса заједнице и захтјева заштите основних људских права и слобода, а што је потврдио и сам подносилац захтјева. Истакнуто је да је законодавац у члану 6 Закона стриктно нагласио обавезу немијешања у имовинскоправне послове везане за гробна мјеста и трошкове њиховог одржавања на гробљима која су у својини вјерских заједница (члан 6 став 3), чиме је у потпуности испоштовао право на имовину вјерских заједница.

25. У односу на захтјев за издавање привремене мјере, предложено је да се захтјев одбије као неоснован, будући да Народна скупштина не види могућност да примјеном оспорених одредаба Закона било коме може да се нанесе штета.

Одлуке Вијећа за заштиту виталног интереса Уставног суда РС-а

26. Поводом захтјева Клуба делегата бошњачког народа у Вијећу народа РС-а Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда РС-а донијело је Одлуку број УВ-1/13 од 27. марта 2013. године којом је утврђено да Законом који је Народна скупштина РС-а изгласала на сједници одржаној 13. децембра 2012. године није повријеђен витални национални интерес бошњачког народа. У образложењу је између осталог наведено да се у том захтјеву не указује на конкретно законско прописивање које вријеђа колективна права бошњачког народа већ се истиче потреба измјене и допуне законског текста у смислу ограничења ингеренција органа јединице локалне самоуправе да својим одлукама регулише област која се односи на питања уређивања гробаља вјерских заједница.

27. Одлуком број УВ-3/13 од 6. новембра 2013. године Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда РС-а утврдило је да Законом о измјенама и допунама Закона који је Народна скупштина РС-а изгласала 18. јула 2013. године није повријеђен витални национални интерес бошњачког народа. У образложењу је истакнуто да су измјеном и допуном члана (додати ст. 2 и 3) прецизирана рјешења основног закона која се односе на аутономију вјерских заједница у обављању погребне дјелатности, а што и јесте основни разлог оспоравања Закона. Вијеће је утврдило да је одредба члана 6 основног текста закона, која је раније била предмет разматрања овог вијећа, измијењена оспореном одредбом члана 1 Закона о измјенама и допунама и да је, поред осталих, и овом одредбом, у оквиру прописивања јаснијег законског оквира заштите права вјерских заједница, наглашена самосталност управо ових заједница у обављању погребних дјелатности. Анализирајући садржај оспорене одредбе члана 1 Закона о измјенама и допунама,

односно Закон у цјелини, Вијеће је утврдило да овакво прописивање представља сигуран основ за обављање погребне дјелатности у складу с историјским и вјерским обичајима и традицијом грађана Републике Српске, због чега су неприхватљиви наводи из захтјева којима се тврди да се оспореном одредбом Закона крше витални национални интереси бошњачког народа. Поред тога, Закон се, по оцјени Вијећа, једнако односи на сва правна лица која обављају погребну дјелатност и не садржи националне ни вјерске одреднице у смислу давања овлашћења било ком органу локалне самоуправе на различито поступање у остваривању права исламске или неке друге вјерске заједнице.

IV - Релевантни прописи

28. У Закону о гробљима и погребној дјелатности ("Службени гласник РС", бр. 31/13 и 6/14 - Напомена: за потребе ове одлуке сачињен је пречишћени текст оспорених одредаба Закона) релевантне одредбе које су оспорене захтјевом гласе:

Члан 6. став 1. тач. а), б) и е) и ст. 2. и 3.

Јединица локалне самоуправе доноси посебну одлуку којом ће детаљније прописати услове о:

а) изградњи гробља, гробница и надгробних споменика и упису података на њима,

б) начину управљања, уређивања и одржавања гробља,

е) начину сахране и ископавања умрлих лица,

(2) Приликом прописивања услова из става 1. овог члана јединица локалне самоуправе дужна је обезбиједити поштовање вјерских норми и обичаја.

(3) Начин формирања цијене и резервације, односно продаје гробних мјеста, те начин формирања и плаћања трошкова одржавања гробља вјерских заједница одређују вјерске заједнице.

Члан 13.

(1) Простор гробља стављеног ван употребе, или његов дио, може се користити за друге намјене одређене одговарајућим документом просторног уређења јединице локалне самоуправе послје истека рока обавезног почивања ако је утврђен општи интерес, изузев гробља која имају статус културно-историјског или природног добра у складу са посебним прописима.

(2) Рок обавезног почивања из става 1. овог члана износи најмање 100 година, рачунајући од дана обављене посљедње сахране.

Члан 16.

(1) Изузетно од члана 13. став 1. овог закона, када је то неопходно из урбанистичких и других оправданих разлога за које је утврђен општи интерес у складу са посебним прописом, надлежни орган јединице локалне самоуправе може донијети одлуку о измјештању гробља или дијела гробља ван употребе и прије истека рока обавезног почивања, али не прије истека рока од десет година, ако је земљиште исушено, односно рока од 20 година, ако је земљиште влажно, рачунајући од дана обављене посљедње сахране осим гробља која имају статус културно-историјског или природног добра у складу са посебним прописима.

(2) Поступак објављивања одлуке и преноса ексхумираних остатака врши се у складу са одредбама члана 15. овог закона.

(3) У случај у из става 1. овог члана јединица локалне самоуправе дужна је да без накнаде обезбиједи власнику гробног мјеста за које још није истекао рок обавезног почивања друго гробно мјесто у истом или другом гробљу истих или приближно истих локацијских услова.

Остале релевантне одредбе Закона

Члан 1.

Овим законом уређују се врсте, изградња, коришћење и управљање гробљима, обављање погребне дјелатности и друга питања од значаја за гробља и за обављање погребне дјелатности.

Члан 2.

Погребна дјелатност је комунална дјелатност која обухвата одржавање гробља и крематоријума, пружање погребних услуга и обављање свих послова у вези са сахраном умрлих, као што су припремање гробних мјеста, опремање умрлих, њихов пренос, спровођење церемоније сахране умрлих, односно кремирања, уређивање и одржавање гробова и гробних мјеста и друго.

Члан 3. став 1.

(1) Јединица локалне самоуправе за обављање погребне дјелатности може основати јавно комунално предузеће у складу са законом или може обављање погребне дјелатности (...) вјерској заједници (...), ако су регистровани за обављање погребне дјелатности у складу са посебним прописима и ако испуњавају услове прописане овим законом.

Члан 7.

(1) Према начину оснивања и намјени сахране, гробља могу бити јавна и посебна.

(2) Јавна гробља су гробља у власништву јединице локалне самоуправе и намијењена су за сахрану свих лица, без обзира на њихову вјерску и националну припадност.

(3) Посебна гробља могу бити у власништву јединице локалне самоуправе или субјеката из члана 3. овог закона који њима управљају, а намијењена су за сахрану лица која су стекла одређени статус у складу са посебним прописима или лица одређене вјерске припадности, а могу бити:

д) гробља вјерских заједница (...).

Члан 14.

(1) По истеку рока из члана 13. став 2. овог закона гробље или дио гробља ван употребе може се измјестити ради привођења простора намјени из члана 13. став 1. овог закона.

(3) Трошкове измјештања гробља или дијела гробља и уређење гробних мјеста сноси јединица локалне самоуправе.

29. Закон о комуналним дјелатностима ("Службени гласник РС", број 124/11) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

Овим законом утврђују се комуналне дјелатности од посебног јавног интереса и начин обезбјеђивања посебног јавног интереса, организација обављања комуналних дјелатности и начин њиховог финансирања.

Члан 2. став 1. тачка 3.

(1) Као комуналне дјелатности од посебног јавног интереса, у смислу овог закона, сматрају се:

3) погребна дјелатност,

30. Закон о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник РС", број 40/13) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

Овим законом уређују се систем просторног планирања и уређења простора, припрема, израда и доношење докумената просторног уређења, (...)

Члан 10.

Просторно планирање је саставни дио јединственог система планирања и програмирања развоја и представља обавезну и континуирану дјелатност Републике и свих јединица локалне самоуправе, (...)

Члан 12.

Просторно уређење обухвата:

а) истраживање, проверу и оцјену могућности одрживог развоја на простору Републике,

б) заштитне мјере и начин управљања простором,

в) израду докумената просторног уређења и (...)

Члан 22. став 1.

(1) За просторно планирање у Републици надлежни су Влада и Народна скупштина Републике Српске, као и скупштине јединица локалне самоуправе, а планирање се врши доношењем докумената просторног уређења и других докумената и прописа одређених овим законом.

Члан 23.

Министарство је надлежно за припрему докумената просторног уређења од значаја за Републику, као и за њихово спровођење, док су органи јединица локалне самоуправе који обављају послове просторног уређења надлежни за припрему и спровођење докумената просторног уређења од значаја за јединицу локалне самоуправе.

31. Закон о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница у БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/04) у релевантном дијелу гласи:

Члан 12. став 2.

Цркве и вјерске заједнице посједују властиту имовину и имовинска права којима слободно располажу и управљају.

Члан 14. став 1. тачка 2.

Цркве и вјерске заједнице одвојене су од државе а то значи да:

2. Држава нема право мијешати се у унутрашњу организацију и послове цркава и вјерских заједница.

V - Допустивост

32. При испитивању допустивости захтјева Уставни суд је пошао од одредаба члана VI/3а) Устава Босне Херцеговине.

33. Члан VI/3а) Устава Босне и Херцеговине гласи:

Уставни суд има искључиву надлежност да одлучује у споровима који по овом Уставу настају између два ентитета, или између Босне и Херцеговине и једног или оба ентитета, или између институција Босне и Херцеговине, укључујући, али се не ограничавајући на то:

- Да ли је одлука неког ентитета да успостави специјални паралелни однос са неком од сусједних држава сагласна овом Уставу, укључујући и одредбе које се односе на суверенитет и територијални интегритет Босне и Херцеговине.

- Да ли је неки члан устава или закона ентитета у сагласности са овим Уставом.

Спорове могу покретати само чланови Предсједништва, предсједавајући Министарског савјета, предсједавајући или заменик предсједавајућег било којег вијећа Парламентарне скупштине, једна четвртина чланова било којег вијећа Парламентарне скупштине или једна четвртина било ког дома законодавног вијећа једног ентитета”.

34. Уставни суд указује да је подносилац захтјева затражио оцјену уставности оспорених одредаба Закона. Даље, Уставни суд подсјећа да је у предмету број У 15/07 закључио да је једна четвртина чланова Вијећа народа РС-а овлашћени субјекат за подношење захтјева (види Уставни суд, Одлука број У 15/07 од 4. октобра 2008. године, став 17, доступна на веб-страници Уставног суда, www.ustavnisud.ba). Имајући у виду да Вијеће народа РС има укупно 28 делегата, да је овај захтјев поднијело 10 делегата, Уставни суд закључује да је захтјев поднио овлашћени субјекат из члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине.

35. Имајући у виду одредбе члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 19 Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да је захтјев допуштен, зато што га је поднио овлашћени субјекат, и да не постоји ниједан формални разлог из члана 19 Правила Уставног суда због ког захтјев није допуштен.

VI - Меритум

36. Подносилац захтјева сматра да члан 6 став 1 тач. а), б) и е), као и чл. 13 и 16 Закона нису у складу с чланом II/3г) и к) и чланом III/3б) Устава Босне и Херцеговине, односно чланом 9 Европске конвенције и чланом 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Слобода мисли, савјести и вјере

37. Члан II/3г) Устава Босне и Херцеговине гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

г) Слободу мисли, савјести и вјере.

38. Члан 9 Европске конвенције гласи:

1. Свако има право на слободу мисли, савјести и вјере: ово право укључује слободу да промијени вјеру или убјеђење и слободу, сам или заједно с другима, и јавно или приватно, да манифестује своју вјеру или убјеђење, обредом, проповиједањем и вршењем вјерских дужности и ритуала.

2. Слобода манифестирања своје вјере или својих убјеђења ће подијелити само оним ограничењима предвиђеним законом и која су неопходна у демократском друштву у интересу јавне безбједности, заштите јавног поретка, здравља или морала или заштите права и слобода других.

39. Уставни суд сматра да се овим захтјевом покреће питање да ли су оспореним одредбама чл. 6, 13 и 16 Закона повријеђена права манифестовања своје вјере загарантована чланом 9 Европске конвенције.

40. У односу на примједбу Народне скупштине РС-а у одговору на захтјев да подносилац захтјева није правилно цитирао одредбе чл. 13 и 16 онако како оне гласе након измјена и допуна Закона, Уставни суд истиче да је подносилац захтјева навео бројеве “Службених гласника РС” у којима су објављени основни текст Закона и измјене и допуне, које оспорава, да се позвао на став 2 члана 6 којим је допуњен Закон, те да је навео разлоге због којих оспорава поменуте одредбе, а што су довољни основи да Уставни суд испита наводе подносиоца захтјева у меритуму.

41. Уставни суд запажа да је након што је Закон усвојен у Народној скупштини РС-а 13. децембра 2012. године (Закон је ступио на снагу 23. априла 2013. године), Народна скупштина РС-а 18. јула 2013. године усвојила Измјене и допуне Закона (Измјене и допуне Закона ступиле су на правну снагу 14. фебруара 2014. године) којима су у члану 6 Закона додати ст. 2 и 3, те су допуњени чл. 13 и 16 Закона. У односу и на основни текст као и у односу на измијењени и допуњени Закон Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда РС-а је поводом захтјева Клуба делегата бошњач-

ког народа у Вијећу народа РС-а својим одлукама од 27. марта и 6. новембра 2013. године утврдило да предметним законима није повријеђен витални национални интерес бошњачког народа.

42. Уставни суд има у виду да су слободе заштићене чланом 9 Европске конвенције једна од основа демократског друштва. Слобода вјере је један од највиталнијих елемената у стварању идентитета вјерника и њиховог концепта живота, али исто тако представља вриједност и за атеисте, агностике, скептике и неопређивљене. Плурализам који је неодвојив од демократског друштва зависи од степена заштите слободе мисли, савјести и вјере (види Европски суд за људска права, Kokkinakis против Грчке, пресуда од 25. маја 1993. године, серија А, број 260-А стр. 17, тачка 31). Европски суд је нагласио да право на слободу вјероисповијести, како је гарантовано Европском конвенцијом, искључује било какво дискреционо право државе у одлучивању да ли су вјерска убјеђења или средства која се користе за изражавање таквих убјеђења легитимна (види Европски суд за људска права, Manoussakis против Грчке, пресуда од 26. септембра 1996. године, Извјештаји о пресудама и одлукама 1996-IV, тачка 47). Док је слобода вјероисповијести с једне стране питање свијести појединца, она такође укључује, с друге стране, слободу изражавања нечије вјероисповијести. Свједочење ријечима и дјелом је нераздвојиво повезано с вјерским убјеђењима.

43. Европски суд за људска права се, оцјењујући улогу религије у демократском друштву (види Европски суд за људска права, Refah партија благостања и други против Турске, пресуда од 13. фебруара 2003. године, Извјештаји о пресудама и одлукама 2003-II, тач. 90-94), позвао на властиту јуриспруденцију дефинишући улогу државе као неутралног и непристраног организатора упражњавања различитих религија, вјеровања и убјеђења. При томе је посебно наглашена битност ове функције државе за јавни ред и међурелигијску хармонију и толеранцију у демократском друштву. Такође, суд је нагласио да је обавеза државе на неутралност и непристраност неспојива с било каквим овлашћењем државе да процењује легитимност вјерских убјеђења и да та обавеза захтијева од државе да омогући међусобну толеранцију између супротстављених група.

44. У наведеној одлуци Европски суд се позвао на јуриспруденцију органа конвенције који су заузели став да је принцип секуларизма један од основних принципа државе који је у складу с владавином права и поштовањем људских права и демократије. Суд је указао да став који не поштује тај принцип неће бити обухваћен слободом манифестовања вјере и неће узјавити заштиту члана 9 Европске конвенције (види Европски суд за људска права, Refah партија благостања и други против Турске, пресуда од 13. фебруара 2003. године, Извјештаји о пресудама и одлукама 2003-II, тачка 92).

45. Разматрајући однос вјерског и грађанског права Европски суд је подсјетио да је слобода вјероисповијести, укључујући слободу манифестовања вјероисповијести, примарно ствар индивидуалне свијести и нагласио да је сфера индивидуалне свијести значајно другачија од сфере “приватног права”, односно грађанског права које се тиче организације и функционисања друштва у целини. Члан 9 Европске конвенције гарантује свима у приватном животу слободу да могу да поштују захтјеве своје религије. С друге стране, држава може легитимно да спријечи, у оквиру својих овлашћења, у области приватног, односно грађанског права, примјену религијских убјеђења која су у супротности с јавним редом и демократским вриједностима (види Европски суд за људска права, Refah партија благостања и други против Турске, пресуда од 13. фебруара 2003. године, Извјештаји о пресудама и одлукама 2003-II, тачка 128).

46. Слобода манифестовања вјероисповијести или убјеђења не представља ексклузивно индивидуално право, него садржи такође и колективну димензију признату у члану 9 Европске конвенције у формулацији “у заједници с другима”. Дом за људска права за Босну и Херцеговину је, подржавајући праксу органа конвенције, такође потврдио да вјерска заједница може да буде титулар права из члана 9 Европске конвенције (види Дом за људска права, Исламска заједница у Босни и Херцеговини против Републике Српске, предмет број СН/96/29, одлука о прихvatљивости и меритуму уручена 11. маја 1999. године, тачка 128). У наведеној одлуци Дом за људска права за Босну и Херцеговину позвао се на праксу Европске комисије за људска права која је такође дошла до закључка да црквено тијело или удружење с религиозним и филозофским циљевима може да посједује и да врши права садржана у члану 9 Европске конвенције и да, у ствари, дјелује у име свога чланства (види Европска комисија за људска права, Chapell против Уједињеног Краљевства, одлука од 14. јула 1987. године, Одлуке и извјештаји број 53, стр. 241, 246; X и Црква scientолога против Шведске, одлука од 5. маја 1979. године, Одлуке и извјештаји Европске комисије за људска права бр. 16, стр. 68, 70).

47. У манифестовање вјерских осјећања спада свакако и религијска сахрана. Дом за људска права за БиХ је сматрао да сахрана према вјерским прописима и обичајима “спада у опсег члана

9 Европске конвенције у оној мјери у којој се односи на слободу вјероисповијести, укључујући особито слободу манифестовања своје вјере вршењем вјерских дужности и ритуала. Једнако томе, мора да се сматра да свако нарушавање гроба ексхумацијом или наредбом за ексхумацију покојника након што се изврши религијска сахрана спада у опсег члана 9.” (види Дом за људска права за БиХ, Цевад Махмутовић против Републике Српске, предмет број СН/98/892, одлука о прихватљивости и меритуму уручена 8. октобра 1999. године, тачка 85).

48. Члан 9 Европске конвенције је структуриран тако да први став дефинише заштићене слободе, а други став садржи тзв. рестриктивну клаузулу, односно прописује околности под којима јавна власт може да ограничи уживање заштићених слобода. Члан 9 став 1 Европске конвенције набраја облике у којима религија може да се манифестује, као што су обред, проповиједање и вршење вјерских дужности и ритуала. Међутим, овај члан не штити сваки акт мотивисан или инспирисан вјером или убјеђењем (види Европски суд за људска права, *Калас против Турске*, пресуда од 1. јула 1997. године, Извјештаји о пресудама и одлукама 1997-IV, тачка 27).

49. Ограничење прописано у члану 9 став 2 Европске конвенције дозвољава државама могућност да одлучују само у погледу обима уживања ових права и слобода, и то онда кад је та интервенција државе у складу са законом, односно прописана законом или је неопходна у демократском друштву, а с циљем да се заштите основне вриједности сваке државе, као што су јавна сигурност, заштита јавног поретка, здравља или морала, или заштита права и слобода других лица. Значи, држави је дозвољено да у општем, друштвеном интересу вршење ових права ограничи, али не и да их суспендује.

50. Примјењујући наведене принципе на конкретну ситуацију Уставни суд ће најприје утврдити да ли питања која су регулисана оспореним чл. 6, 13 и 16 Закона спадају у опсег члана 9 Европске конвенције. Подносилац захтјева је навео да се оспореним одредбама крше права вјерских заједница које посједују властита гробља (међу којима је и Исламска заједница у БиХ), као и појединача да слободно манифестују своју вјеру. Уставни суд сматра да религијске сахране и ексхумације умрлих који су религијски сахрањени, те изградња надгробних споменика и уписа података на њима и с тим у вези уређивање и одржавање гробља вјерских заједница спадају у опсег права заштићених чланом 9 Европске конвенције у оној мјери у којој се односе на слободу манифестовања своје вјере “обредом, проповиједањем и вршењем вјерских дужности и ритуала”.

51. Сљедеће питање које се поставља јесте питање да ли се оспореним одредбама Закона “ограничава” право на слободу манифестовања вјере и да ли је евентуално ограничење оправдано у смислу члана 9 став 2 Европске конвенције. Дакле, Уставни суд треба да испита да ли су наведена ограничења у складу са законом, затим да ли су ограничења имала један или више легитимних циљева набројаних у члану 9 став 2 Европске конвенције и, на крају, да ли су ограничења била неопходна у демократском друштву, односно пропорционална циљу ком се тежи у смислу стандарда Европске конвенције.

52. У односу на оспорени члан 6 став 1 тач. а), б) и е) Закона Уставни суд запажа да је тим одредбама прописано да ће јединица локалне самоуправе донијети посебну одлуку којом ће детаљније прописати услове о изградњи гробља, гробница и надгробних споменика и уписа података на њима (тачка а), затим о начину управљања, уређивања и одржавања гробља (тачка б), те о начину сахране и ископавања умрлих лица (тачка е), при чему је дужна “обезбиједити поштовање вјерских норми и обичаја” (члан 6 став 2 Закона). Уставни суд, такође, запажа да је сахрањивање умрлих и с тим у вези изградња надгробних споменика и њихово одржавање важан аспект спољњег манифестовања вјере који захтијева поштовање вјерских норми и обичаја. Стога, Уставни суд закључује да оспорена одредба члана 6 Закона којом је дато овлашћење јединици локалне самоуправе као јавној власти да детаљније уреди питања која се тичу спољњих манифестација вјере представља ограничење права на слободу вјере која су заштићена чланом 9 став 1 Европске конвенције.

53. Уставни суд даље наглашава како, да би “ограничавање” било оправдано, мора да буде “у складу са законом”. Разматрајући принцип законитости ограничења слобода заштићених чланом 9 Европске конвенције, Европски суд за људска права се позвао на своју праксу у вези с чл. 8 и 11 Европске конвенције (види *Насан и Тшаочк против Бугарске*, пресуда од 26. октобра 2000. године, представка број 30985/96, став 84). У том смислу услов законитости се, у складу са значењем термина Европске конвенције, састоји из више елемената: (а) ограничавање мора да буде засновано домаћим или међународним законом; (б) закон о ком је ријеч мора да буде примјерено доступан тако да појединац буде примјерено упућен на околности закона које могу да се примјене на дати предмет и (ц) закон такође мора да буде формулисан с одговарајућом тачношћу и јасноћом да би се појединцу дозволило да

према њему прилагоди своје поступке (види Европски суд за људска права, *Sunday Times против Уједињеног Краљевства*, пресуда од 26. априла 1979. године, серија А, број 30, став 49). Имајући у виду наведене принципе, Уставни суд закључује да су предметна ограничења прописана законом.

54. У односу на питање да ли ограничења прописана чланом 6 Закона имају легитиман циљ, Уставни суд запажа да питања која су обухваћена оспореном одредбом захтијевају регулисање како просторних, урбанистичких, тако и хигијенско-санитарних и техничких услова ради заштите јавне сигурности, здравља или заштите права и слобода других. Уставни суд сматра да оспорене одредбе члана 6 Закона теже циљевима који су легитимни у смислу члана 9 став 2 Европске конвенције.

55. Сљедеће питање на које Уставни суд треба да одговори је питање да ли су та ограничења неопходна у демократском друштву да би се постигао један од законитих циљева из члана 9 став 2 Европске конвенције. Неопходно у овом контексту значи да “ограничење” одговара “притисцима друштвених потреба” и да постоји разумна релација пропорционалности између ограничења и законитог циља ком се тежи.

56. Уставни суд запажа да је сахрањивање умрлих и с тим у вези изградња и одржавање гробља важна дјелатност која је од јавног интереса. Погребна дјелатност је законом у РС-у одређена као дјелатност од посебног јавног интереса, која обухвата одржавање гробља и крематоријума, пружање погребних услуга и обављање свих послова у вези са сахрањивањем умрлих, као што су припремање гробних мјеста, опремање умрлих, њихов пренос, провођење церемоније сахране умрлих, односно кремирања, уређивање и одржавање гробница и гробних мјеста итд. (члан 2 Закона и члан 2 став 1 тачка з. Закона о комуналним дјелатностима). Затим, погребну дјелатност у РС-у могу, између осталих, да врше јавна комунална предузећа као и вјерске заједнице. Такође, како је Уставни суд већ нагласио сахрањивање умрлих и с тим у вези изградња надгробних споменика и њихово одржавање важан је аспект спољњег манифестовања вјере. Уставни суд наглашава да сахране представљају процедуре припремања и одлагања тијела или пепела покојника које су обично праћене обредним или религијским ритуалима. Затим, вршење обреда (кодификованих облика понашања с циљем да се симболички утиче на физички свијет) и ритуала (систем правила која одређују понашање појединача а која ће бити од симболичког значаја за физички свијет) приликом религијских сахрана представљају есенцијалне аспекте манифестовања религије, карактеришу религије и захтијевају поштовање вјерских норми и обичаја. Уставни суд даље запажа да подносилац захтјева није указао које посебно манифестације вјере испољене обредом, вршењем вјерских дужности и ритуала у својој суштини су прекршене оспореним чланом 6 Закона. Наводи подносилац захтјева да су у органима јединица локалне самоуправе заступљени у већини Срби, те да постоји бојазан да неће испоштовати вјерска права других народа, за Уставни суд представљају неприхватљиво прејудуцирање одлука јединица локалне самоуправе у оквиру имплементације Закона. Уставни суд запажа да оспорени члан 6 Закона на општи начин регулише спорна питања, да се односи подједнако на све вјерске заједнице и друга правна лица која се баве погребном дјелатношћу. При томе обим овлашћења која има јединица локалне самоуправе као јавна власт да регулише спорна питања ограничен је обавезом “поштовања вјерских норми и обичаја”. Међутим, ако се у коме одређеном предмету наведе да је Закон примјенљив на начин који крши уставна права тада ће судови и, као крајња инстанца, Уставни суд, бити у позицији да обезбиједи одговарајућу заштиту. Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да ограничења права на слободу вјере која произлазе из оспорених одредаба члана 6 Закона одговарају притисцима друштвених потреба у демократском друштву, те да је постигнут пропорционалан однос између ограничења и легитимног циља којем се тежи.

57. Уставни суд даље истиче да је подносилац захтјева навео да одредбе чл. 13 и 16 Закона, такође, крше право на слободу вјере како је загарантовано чланом 9 Европске конвенције. Истакнуто је да гробља вјерских заједница као “мјеста смирања душа умрлих” имају трајну вриједност за вјернике и вјерске заједнице.

58. Уставни суд запажа да је оспореним чланом 13 Закона прописано да послје протека рока обавезног почивања (100 година) простор гробља стављен ван употребе или његов дио може да се користи за друге намјене одређене одговарајућим документом просторног уређења јединице локалне самоуправе ако је утврђен општи интерес. Члан 14 Закона предвиђа да наведена гробља могу да се измјесте о трошку јединице локалне самоуправе. Оспореним чланом 16 Закона прописано је да и прије истека рока обавезног почивања, али не прије истека рока од 10, односно 20 година, како је даље законом прецизирано, одлуком надлежног органа јединице локалне самоуправе гробље ван употребе може да се измјести када је то неопходно из урбанистичких и других оправданих разлога за које је утврђен општи интерес у складу с посебним прописом. Такође је у ставу 3 члана 16 Закона прописано право власника гроб-

ног мјеста за које још није истекао рок обавезног почивања да му се без накнаде обезбиједи друго гробно мјесто.

59. Уставни суд сматра да питања ексхумације умрлих сахрањених по вјерским обичајима и измјештање гробаља вјерских заједница спадају у опсег права заштићених чланом 9 став 1 Европске конвенције (види оп. цит. Дом за људска права за БиХ, Цевад Махмутовић против Републике Српске, предмет број СН/98/892). Даље Уставни суд сматра да одредбе чл. 13 и 16 Закона представљају ограничење, односно мијешање у права заштићена чланом 9 став 1 Европске конвенције (како је подносилац захтјева навео права на мирно почивање душа умрлих).

60. У односу на питање да ли је то ограничење у складу са законом Уставни суд закључује да ограничења наметнута оспореним чл. 13 и 16 Закона задовољавају услов законитости будући да су заснована на закону, који је примјерено доступан и формулисан с одговарајућом тачношћу и јасношћу. Даље, Уставни суд мора да утврди да ли је предметно ограничење заштићених права и слобода неопходно да би се постигао један од законитих циљева из члана 9 став 2 Европске конвенције, односно да ли ограничење одговара притисцима друштвених потреба и да ли постоји разумна релација пропорционалности између ограничења и законитог циља ком се тежи.

61. Уставни суд запажа да се у конкретном случају промјена намјене гробаља, укључујући и гробаља вјерских заједница и њихово измјештање, врши у складу с документом просторног уређења јединице локалне самоуправе под условом да је утврђен општи интерес у складу са законом. Уставни суд запажа да су у РС Законом о уређењу простора и грађењу утврђене надлежности јединица локалне самоуправе у области просторног планирања и доношења докумената просторног уређења (чл. 22 и 23) а на принципима просторног планирања и уређења утврђених законом.

62. У односу на праксу Европског суда Уставни су запажа да је Европски суд у случајевима ограничавања права према члану 9 став 2 Европске конвенције наглашавао одређено поље слободне процјене државе по питању урбанистичког и просторног планирања. У предмету Кршћанске религијске заједнице против Њемачке Европски суд је сматрао да оспорене одлуке којима је одбијен захтјев Кршћанске религијске заједнице за изградњу гробаља на њеном земљишту, могу да се тумаче као ограничење права на манифестовање религије у значењу члана 9 став 2 Европске конвенције уколико што начин сахране умрлих и пројекција надгробних споменика представљају есенцијални аспект религијске праксе подносиоца представке и његових чланова. Домаће власти су оправдале одбијање дозволе за изградњу гробаља на бази одредаба које се односе на планирање и колишну заштиту и услуге, и нарочито на чињеницу да није било других грађевина у тој зони. Европски суд је закључио да је ограничење у принципу било оправдано и пропорционално циљу ком се тежи (заштита права и слобода других), и сходно томе мијешање које је било у складу с чланом 9 став 2 Европске конвенције (види Европски суд за људска права, Кршћанска религијска заједница (Johannische Kirche) против Њемачке, представка број 41754/98, одлука од 10. јула 2001. године). У предмету Vargos против Грчке подносиоцу представке није издата дозвола за изградњу богомоље на земљишту које је његово власништво уз образложење да урбанистичким планом није дозвољена изградња таквих објеката и да је подносилац представке у сваком случају једини члан те вјерске заједнице у свом граду. Урбанистичке власти су самим тим закључиле да не постоји друштвена потреба која би оправдала модификовање плана како би се издала дозвола за изградњу богомоље. Европски суд је приликом одлучивања да ли је то мијешање било "неопходно у демократском друштву" прихватио да критеријум који су домаће власти примијениле када су одмјеравале слободу подносиоца представке да изражава своју вјеру у односу на јавни интерес за рационално урбанистичко планирање не може да се сматра прозвольним (види Европски суд за људска права, Vargos против Грчке, представка број 65501/01, одлука од 24. јуна 2004. године).

63. У конкретном предмету Уставни суд запажа да је општом законском нормом која се подједнако односи на сва гробаља, па и она у власништву вјерских заједница, прописана могућност промјене намјене простора односно измјештања гробаља у сврху потреба просторног и урбанистичког уређења под условом да је утврђен општи интерес, уз законом одређене изузетке (гробља која имају културно-историјски статус и природна добра). Такође, чланом 14 Закона предвиђена је могућност измјештања гробаља и уређење гробних мјеста о трошку јединице локалне самоуправе. Уставни суд закључује да у конкретном случају ограничење слободне манифестовања вјере одговара притисцима друштвених потреба за просторним и урбанистичким планирањем ради задовољења потреба у општем интересу. Уставни суд сматра да питања промјене намјене простора гробаља и њихово измјештање како су регулисани оспореним чл. 13 и 16 Закона сљедеће легитимне циљеве у смислу члана 9 став 2 Европске конвенције (заштите права и слобода других), те да постоји разуман однос пропорционалности између ограничења и легитимног циља ком се тежи.

64. Сходно наведеном, Уставни суд закључује да оспорене одредбе чл. 6, 13 и 16 Закона не крше уставно право на поштовање слободне манифестовања вјероисповјести према члану II(3г) Устава Босне и Херцеговине и члану 9 Европске конвенције.

Право на имовину

65. Подносилац захтјева је навео да су оспореним чл. 13 и 16 закона као и чланом 6 став 1 тачка б) Закона повријеђена права на имовину вјерских заједница.

66. Члан II(3к) Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и слободу из става 2. овог члана, што укључује:

к) Право на имовину.

Члан I Протокола број 1 уз Европску конвенцију у релевантном дијелу гласи:

Свако физичко или правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примјењује такве законе које сматра потребним да би надзирала коришћење имовине у складу с општим интересом или да би обезбиједила наплату пореза или других доприноса или казни.

67. Суштина оспорених чланова Закона и навода из захтјева захтијева одговоре на сљедећа три питања. Прво, да ли гробаља вјерских заједница која су у њиховом власништву (посебна гробаља према члану 7 став 3 тачка д) Закона) могу да се сматрају "имовином" у смислу члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Друго, ако се наведене некретнине сматрају имовином, да ли се оспорени чланови Закона мијешају у право на имовину вјерских заједница тако да укључују заштиту члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Треће, ако је члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију укључен, да ли је мијешање оспорених чланова Закона оправдано према члану 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

68. Одговарајући на прво питање да ли су предметна гробаља имовина у смислу члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију Уставни суд најприје истиче да појам "имовина" укључује широки обим имовинских интереса које треба штитити (види пресуду бивше Европске комисије за људска права, Wiggins против Уједињеног Краљевства, апликација број 7456/76, објављена у Одлукама и извјештајима (ОИ) 13, ст. 40-46 (1978)) а који представљају економску вриједност. Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да гробаља у власништву вјерских заједница одређена чланом 7 став 3 тачка д) Закона, без сумње, представљају имовину у смислу члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

69. Оспореним чл. 13 и 16 Закона предвиђена је промјена намјене простора гробаља и њихово могуће измјештање. Уставни суд сматра да оспорени чланови Закона представљају мијешање у права, односно ускраћују права вјерским заједницама као власницима тих некретнина (гробља која су стављена ван употребе) да управљају и располагају својом имовином, што, свакако, укључује заштиту члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. С тим у вези поставља се питање: Да ли је наведено ускраћивање оправдано сходно члану 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, у смислу да је предвиђено законом и да је у јавном интересу?

70. Поводом трећег питања да ли је мијешање оправдано, Уставни суд подсјећа да, према јуриспруденцији Европског суда за људска права, члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију обухвата три различита правила. "Прво, које је изражено у првој реченици првог става и које је опште природе, изражава принцип мирног уживања имовине. Друго правило, у другој реченици истог става, односи се на лишавања имовине и подвргава га извјесним условима. Треће правило, садржано у ставу два овог члана, дозвољава да државе потписнице имају право, између осталог, да контролишу коришћење имовине у складу с општим интересом, провјећањем таквих закона које сматрају потребним за ту сврху" (види Европски суд за људска права, Spongong и Lönnorth против Шведске, пресуда од 23. септембра 1982. године, серија А број 52, став 61, и Scollo против Италије од 28. септембра 1995, серија А број 315-С, став 26 с даљим референцама). Свако мијешање у право према другом или трећем правилу мора да буде предвиђено законом, мора да служи легитимном циљу, мора да успоставља правичну равнотежу између права носиоца права и јавног и општег интереса. Другим ријечима, оправдано мијешање не може да се наметне само законском одредбом која испуњава услове владавине права и служи легитимном циљу у јавном интересу, него мора, такође, да одржава разуман однос пропорционалности између употребиљених средстава и циља који се жели остварити, како би се избјегле злоупотребе. Мијешање у право не смије да иде даље од потребног да би се постигао легитиман циљ, а власници

некретнина не смију да се подвргавају произвољном третману и од њих не смије да се тражи да снесе превелик терет у остваривању легитимног циља. Кршење права на имовину постоји уколико је одговор на било које од сљедећих питања негативан: Да ли има мијешања у то право, да ли постоји контрола коришћења имовине на основу закона, да ли је мијешање у правцу легитимног циља у јавном или општем интересу, да ли постоји пропорционалност између средстава која се користе и циља који се жели постићи?

71. Мијешање је законито само ако је закон, који је основ мијешања, (а) доступан грађанима, (б) толико прецизан да омогућава грађанима да одреде своје поступке, (ц) у складу с принципом правне државе, што значи да слобода одлучивања која је законом дата извршној власти не смије да буде неограничена, јер закон мора да обезбиди грађанима адекватну заштиту против произвољног мијешања (види пресуду Европског суда за људска права, Sunday Times, од 26. априла 1979, серија А број 30, став 49; види, такође, пресуду Европског суда за људска права, Malone, од 2. августа 1984. године, серија А број 82, ст. 67 и 68). Имајући у виду наведено Уставни суд истиче да је предметни Закон јавно објављен у службеном гласилу и да су његове одредбе, укључујући и оспорене, формулисане довољно јасно и прецизно. Уставни суд запажа да су оспореним одредбама чл. 13 и 16 јасно прописани услови под којима може да се мијеша намјена простора гробља и да их се измјести, као и права власника гробних мјеста. Уставни суд закључује да тај Закон испуњава наведене стандарде у смислу Европске конвенције.

72. У односу на питање да ли је мијешање у јавном интересу Европски суд за људска права је изразио свој став да домаће власти уживају широко поље процене приликом доношења одлука у вези с лишавањем имовинских права појединаца због непосредног познавања друштва и његових потреба. Одлука да се одузме имовина често укључује разматрање политичких, економских и социјалних питања према којима ће се мишљења у оквиру демократског друштва битно разликовати. Стога ће се пресуда домаћих власти поштовати осим ако је очигледно без оправданог основа (види пресуду Европског суда за људска права, James и други, од 21. фебруара 1986, серија А број 98, став 46).

73. Уставни суд уочава да је оспореним одредбама чл. 13 и 16 Закона предвиђено да гробља стављена ван употребе или њихов дио могу да се користе за друге намјене и да се измјештају ако је то одређено документима о просторном и урбанистичком уређењу за које је утврђен општи интерес. Такође је прописан изузетак за гробља која су од културно-историјског значаја у складу с посебним прописима. Уставни суд је већ навео да су Законом о уређењу простора и грађену прописане надлежности јединица локалне самоуправе у области просторног планирања и уређења. Сва ова овлашћења јединица локалне самоуправе могу да се прате преко Устава РС-а (члан 102) према којем општина путем својих органа, у складу са законом, између осталог, доноси програм развоја, урбанистички план, уређује и обезбјеђује коришћење грађевинског земљишта и пословног простора, стара се о изградњи и задовољавању потреба грађана, те социјалној заштити. Све одредбе наведених прописа јасно указују на то да је потребно да се држава мијеша у приватну имовину када је у питању општи интерес, па ради реализације тог интереса, на одговарајући начин ограничава права на имовину. С тим у вези, принцип мијешања у јавном интересу поставља питање пропорционалности. Пропорционалност претпоставља успостављање правичне равнотеже између власника некретнина и јавног интереса.

74. При одлучивању да ли оспорени чланови Закона успостављају правичну равнотежу или разуман однос пропорционалности између права власника некретнина и општег интереса потребно је да Уставни суд, прије свега, размотри два питања. Прво, да ли мијешање у права иде даље од потребног мијешања да би се постигао легитиман циљ? Друго, да ли оспорени чланови Закона намећу вјерским заједницама као власницима некретнина (гробља стављена ван употребе) неповољан третман у поређењу с другима у том смислу да се од њих тражи да носе превелик терет у остваривању легитимног циља.

75. У односу на питање потребног опсега мијешања у права Уставни суд запажа да Закон допушта "мијешање" само кад је то одређено документом просторног уређења ако је утврђен општи интерес, односно када је то неопходно из урбанистичких и других оправданих разлога за које је утврђен општи интерес. Уставни суд запажа да су уставне надлежности јединица локалне самоуправе у области просторног планирања и уређења афирмисане наведеним Законом о уређењу простора и грађењу. На основу тих закона, као и Закона о експропријацији јединица локалне самоуправе путем докумената просторног уређења утврђују се и реализују питања просторног и урбанистичког уређења која су у општем интересу. Имајући у виду ове чињенице, Уставни суд сматра да нема основа за доношење закључка да се законодавац мијешао у права више него што се сматра потребним да би се у конкретном случају постигао легитиман циљ.

76. У односу на питање произвољног третмана и наметања превеликог терета Уставни суд запажа да се одредбе чл. 13 и 16 Закона односе једнако на сва гробља, па тако и гробља вјерских заједница. Такође, Законом је предвиђена могућност измјештања гробља и уређење гробних мјеста о трошку јединице локалне самоуправе.

77. Имајући у виду наведене одредбе Закона, Уставни суд сматра да је мијешање у права вјерских заједница као власника гробља пропорционално легитимном циљу (обезбјеђивање просторног и урбанистичког уређења за које је утврђен општи интерес, уз законом прописане изузетке за гробља с културно-историјским статусом). Међутим, ако се у неком одређеном предмету наведе да је Закон примијењен на начин који крши уставна права, тада ће судови и, као крајња инстанца, Уставни суд бити у позицији да обезбиде одговарајућу заштиту.

78. Уставни суд даље истиче да је подносилац захтјева навео да је чланом 6 став 1 тачка б) (начин управљања, уређивања и одржавања гробља) повријеђено право на имовину вјерских заједница. Уставни суд запажа да су ставом 3 члана 6 Закона (према ком начин формирања цијене и резервације, односно продаје гробних мјеста, те начин формирања и плаћања трошкова одржавања гробља вјерских заједница одређују вјерске заједнице) регулисана права вјерских заједница која имају непосредне имовинске консеквенце за вјерске заједнице. Имајући у виду да подносилац захтјева није навео разлоге због којих сматра да су чланом 6 став 1 тачка б) Закона повријеђена имовинска права, а поготово у вези с правима утврђеним у ставу 3 члана 6 Закона, Уставни суд закључује да су истакнути наводи неосновани.

79. Сходно наведеном, Уставни суд закључује да оспорене одредбе Закона не крше уставно право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Закон о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница

80. Подносилац захтјева је навео повреду члана III/3б) Устава Босне и Херцеговине јер сматра да у конкретном случају право на слободу вјере и право на имовину цркава и вјерских заједница није доследно испоштовано у одредбама члана 6 став 1 тач. а), б) и е) и чл. 13 и 16 Закона онако како је утврђено чланом 12 став 2 и чланом 14 став 1 тачка 2 Закона о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница.

81. Члан III/3б) Устава Босне и Херцеговине гласи:

б) Ентитети и све њихове административне јединице ће се у потпуности придржавати овог Устава, (...) као и одлука институција Босне и Херцеговине. (...)

82. Уставни суд уочава да је генерално у Босни и Херцеговини облик заштите и ограничавања слободе вјере дефинисан Законом о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница ("Службени гласник БиХ", број 5/04). Овај закон, поред тога што у себи инкорпорира одредбу члана 9 Европске конвенције, разрађује правни положај вјерских заједница у демократском и секуларном друштвеном уређењу Босне и Херцеговине.

83. Уставни суд запажа, а имајући у виду садржај оспорених одредаба Закона као и садржај наведених чланова Закона о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница, члан 12 став 2 (цркве и вјерске заједнице поседују властиту имовину и имовинска права којима слободно располажу и управљају) и члан 14 став 1 тачка 2 (држава нема право да се мијеша у унутрашњу организацију и послове цркава и вјерских заједница), да оспорене одредбе Закона не покрећу питања општег права цркава и вјерских заједница да поседују имовину нити питања њихове унутрашње организације и послова. Стога Уставни суд закључује да су наводи подносиоца захтјева о неслаганости оспорених одредаба са Законом о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница неосновани.

VII - Закључак

84. Уставни суд закључује да су одредбе члана 6 став 1 тач. а), б) и е) и чл. 13 и 16 Закона о гробљима и погребној дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 31/13 и 6/14) у складу с чланом II/3г), II/3к) и III/3б) Устава Босне и Херцеговине.

85. На основу члана 59 ст. 1 и 3 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

86. С обзиром на одлуку Уставног суда у овом предмету, није неопходно посебно разматрати подносиоцев приједлог захтјева за доношење привремене мјере.

87. Сходно члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Председница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број АП 3460/11, рјешавајући апелацију Социјалдемократске партије Босне и Херцеговине, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став 2 тачка б. и члана 59 ст. 1 и 3 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 22/14 и 57/14), у саставу:

- Валерија Галић, предсједница,
- Миодраг Симовић, потпредсједник,
- Сеада Палаврић, потпредсједница,
- Мато Тадић, судија,
- Мирсад Ђеман, судија и
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 17. септембра 2014. године, д о н и о ј е

О Д Л У К У

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација Социјалдемократске партије Босне и Херцеговине поднесена против Пресуде Вишег привредног суда у Бањалуци број 57 0 Пс 007075 11 Пж од 16. јуна 2011. године и Пресуде Окружног привредног суда у Бањалуци број 57 0 Пс 007075 05 Пс од 9. марта 2011. године.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине (даљем тексту: апеланткиња) из Сарајева, коју заступа Зоран Буторац, адвокат из Бањалуке, поднијела је 29. августа 2011. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Пресуде Вишег привредног суда у Бањалуци (у даљем тексту: Виши привредни суд) број 57 0 Пс 007075 11 Пж од 16. јуна 2011. године и Пресуде Окружног привредног суда (у даљем тексту: Окружни привредни суд) број 57 0 Пс 007075 05 Пс од 9. марта 2011. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22 ст. 1 и 2 Правила Уставног суда, раније важећа Правила ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 60/05, 64/08 и 51/09), од Вишег привредног суда, Окружног привредног суда и Правобранилаштва Републике Српске, које је у поступку заступало Републику Српску као тужену (у даљем тексту: тужена), затражено је 19. марта 2014. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Виши привредни суд и Окружни привредни суд су доставили одговоре на апелацију 31. марта и 3. априла 2014. године. Тужена је доставила одговор на апелацију 31. марта 2014. године.

III - Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произилазе из апеланткињиних навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

5. Пресудом Окружног привредног суда број 57 0 Пс 007075 05 Пс од 9. марта 2011. године, која је потврђена Пресудом Вишег привредног суда број 57 0 Пс 007075 11 Пж од 16. јуна 2011. године, одбијен је апеланткињин тужбени захтјев којим је тражила да се утврди да је по основу улагања и права располагања власница пословне зграде изграђене на к.ч. 13/87, уписане у зк. ул. бр. 5747 КО Бањалука, која се налази у Бањалуци у улици Мирка Вишњића број 15 (сада Бана Милосављевића број 15), да се наложи брисање друштвене својине и права располагања на тој пословној згради и да се упише право својине на пословној згради у апеланткињину корист, те да се туженој наложи да апеланткињи по основу јачег права преда у посјед и слободно располагање наведену зграду. Наведеном пресудом апеланткиња је обавезана да на име трошкова поступка исплати износ од 3.600,00 КМ.

6. У образложењу првостепене пресуде се наводи да је на основу уговора о даровању од 15. децембра 1946. године утврђено да је предметне непокретности (зграда и градилиште) Мирко Дивјак као дародавац даровао Окружном комитету Комунистичке партије Југославије као даропримцу. На основу зк. ул. бр. 5747 КО Бањалука утврђено је да је у "Б" листу поменутог улошка на тим непокретностима уписана друштвена својина, а у "Ц" листу је уписано право располагања у корист Окружног комитета КПЈ са 1/1.

7. Истакнуто је да је у конкретном случају спорно да ли је апеланткиња стекла својину на поменутој згради по основу улагања, те да ли је овлашћена да по основу јачег правног основа од тужене захтијева предају у посјед пословне зграде. Апеланткиња је

свој тужбени захтјев засновала на тврдњи да је постала власница предметне зграде по основу изградње-улагања, односно на основу закона стварањем нове ствари.

8. Окружни привредни суд се позвао на одредбе чл. 20 и 21 Закона о основним својинско-правним односима (у даљем тексту: ЗОСПО). Даље је указао на то да су битне претпоставке за стицање права својине грађењем на туђем земљишту и стварањем нове ствари према одредбама ЗОСПО-а изградња зграде или другог грађевинског објекта, док се привремена санација и адаптација (како је то наведено у рјешењу од 7. октобра 1975. године) постојеће пословне зграде не може сматрати грађевином, односно адаптација, санација и реконструкција постојећег пословног простора као грађевине нема правни učinак стварања нове ствари. Наведено је да је на основу проведених доказа утврђено да изведени грађевински радови и интервенције на грађевинском објекту не чине тај објекат новим објектом у смислу одредби ЗОСПО-а, те да стога нису испуњени услови за стицање својине на основу улагања, односно на основу закона стварањем нове ствари.

9. Истакнуто је да је апеланткиња (као претпостављени власник) захтијевала и предају предметне пословне зграде по основу јачег права на посјед. Указано је на то да се пресумпција да неко право на ствар постоји оцјењује кроз одређен квалитет посједа што је истовремено нужна претпоставка за успјешну заштиту овог права.

10. Истакнуто је да ЗОСПО предвиђа да тужилац власничком тужбом којом се штити јаче право на посјед може бити само онај који има квалификован посјед, а то је посјед који је законит, истинит и савјестан, а сем овог услова за успјех у спору потребно је да је код туженог његов посјед правно слабијег квалитета. Упис апеланткиње у Регистар удружења грађана као правног сљедника, односно то што је апеланткиња донијела Статут којим је одређено да је правни сљедник Савеза комуниста Југославије (у даљем тексту: СКЈ), у складу с релевантним одредбама ЗОСПО-а, не представља ваљан правни основ који објективно право тражи за стицање права својине, а апеланткињин правни претходник није могао на апеланткињу пренијети већи обим права него што га сам има, јер је неспорно да није уписан као власник предметне зграде већ је имао право располагања. То, према мишљењу Окружног привредног суда, значи да основна претпоставка за утврђивање да је апеланткиња власница и да има јачи правни основ за предају у посјед предметних непокретности није испуњена.

11. Окружни привредни суд није прихватио апеланткињину тврдњу да је стекла својину на непокретностима као правно-политички сљедник Комунистичке партије Југославије (у даљем тексту: КПЈ) јер апеланткиња није доказала да је СКЈ донио акт односно дioni биланс након распада СФРЈ којим је утврђено и регулисано питање преузимања права, обавеза и имовине која је постојала на подручју бивше СФРЈ а која је припадала СКЈ. Тиме што је апеланткиња донијела једнострану одлуку (Статут на који се позива) о преузимању средстава, права и обавеза СКЈ није регулисано питање днoбе имовине СКЈ на подручју СФРЈ.

12. Стога, према мишљењу првостепеног суда, како апеланткиња није стекла право својине ни по основу права свог претходника, а нити грађењем и стварањем нове ствари, те да при томе из зк. ул. бр. 5747 КО Бањалука произилази да су непокретности друштвена својина (што значи да је неоснован апеланткињин приговор да се тужена у посједу непокретности налази без икаквог правног основа), због чега је њен тужбени захтјев неоснован јер нису испуњени услови из одредби ЗОСПО-а.

13. У образложењу другостепене пресуде се наводи да апеланткиња своју активну легитимацију заснива на свом Статуту од 5. фебруара 2005. године у ком је одредбом члана 2 став 2 прописано да је једини правни сљедник Комунистичке партије БиХ (у даљем тексту КПБиХ). Стога је, према мишљењу Окружног привредног суда, апеланткиња сама себе својим оснивачким актом именовала правним сљедником бивше КПБиХ.

14. Окружни привредни суд је навео да је КПСФРЈ била друштвено-политичка организација и као таква је основана 1919. године. У периоду од 1937. године до 1948. године основане су у оквиру Савеза комуниста комунистичке партије свих бивших Република СФРЈ. Та Комунистичка партија, у оквиру које су постојале партије у бившим републикама, престала је да постоји, она нема правног сљедника, нити је између тадашње КПСФРЈ, у оквиру које је постојала КПБиХ, и апеланткиње постојао правни континуитет.

15. Према мишљењу Окружног привредног суда, апеланткиња није доказала да је активно легитимисана и да је правни сљедник КПБиХ, Окружног комитета Комунистичке партије на ког је уговором из 1946. године пренесено право својине. Стога, према мишљењу другостепеног суда, историјат права својине, историјат претварања друштвене у државну имовину, те наводи жалбе којима се указује на то да се требао примјенити Општи грађански законик не утичу на правилност одлуке првостепеног суда. Такође је наведено да улагање у санацију и адаптацију објекта не представља стварање нове ствари нити може да буде основ за стицање

права својине и за постављање стварноправног захтјева. Располагање је начин вршења својинских права а не основ за стицање права својине, како то апеланткиња тражи. За брисовну тужбу је легитимисан уписани власник чија су права повријеђена, те се брисовном тужбом захтјева заштита повријеђених права у односу на лице чијим радњама су та права и у чију корист су права власника повријеђена. Такође је указано на то да апеланткињини жалбени наводи у којима се излаже историјат измјена закона и власничких односа у Босни и Херцеговини и бившој СФРЈ не утичу на разрешење спора.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

16. Апеланткиња сматра да су јој оспореним пресудама повријеђени право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) и право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Указује на произвољну примјену материјалног права. Сматра да друго степени суд неосновано наводи да апеланткиња није доказала легитимацију за вођење спора. Истиче да је постојала само једна политичка партија, а то је Савез комуниста Југославије са својим саставним дијеловима, републичким и покрајинским савезима комуниста. Сматра да је апеланткиња активно легитимисана да води парницу јер јој припада право на предају у посјед пословне зграде коју тужена држи у незаконитом посједу. Сматра да јој ово право припада на основу права располагања њеног правног предника на пословној згради. Сматра да је на конкретан случај требало примјенити одредбе члана 324 ст. 1 и 4 Закона о стварним правима. Указује на то да у односу на тужену није била равноправна и једнака пред законом. Истиче да је тужена имала повлашћен положај јер је била ослобођена доказивања права на туђу имовину коју држи у посједу, а није доказала своје право на предметну зграду.

б) Одговор на апелацију

17. У свом одговору на апелацију Виши привредни суд је навео да у поступку нису прекршена апеланткињина уставна права. Апеланткињи је, у складу с расправним принципом, омогућено да расправља пред судом, те да, у складу с принципом терета доказивања, предложи и проведе све доказе које сматра релевантним за одлуку о предмету спора.

18. Окружни привредни суд је у свом одговору на апелацију навео да нису прекршена апеланткињина уставна права, те да је тај суд на основу доказа које су странке извеле утврдио чињенично стање на које је примјенио материјално право, о чему је дао образложење у својој пресуди.

19. У свом одговору на апелацију тужена је навела да нису прекршена апеланткињина уставна права. Апеланткиња није доказала слѣдствиство нити легитимитет у предметном спору нити је доказала да је право својине стекла на начин који је прописан законом. Сматра да је апеланткиња сама себе својим оснивачким актом именovala правним слѣдником бивше Комунистичке партије БиХ. Према томе, она није легитимисана за постављање оваквог тужбеног захтјева. Улагање у санацију објекта не представља стварање нове ствари нити може да буде основ за стицање права својине и за постављање стварноправног захтјева.

V - Релевантни прописи

20. Закон о парничном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 и 49/09) у релевантном дијелу гласи:

Члан 7. став 1.

Странке су дужне да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтјеви и да изводе доказе којима се утврђују те чињенице.

Члан 123.

Свака странка дужна је да докаже чињенице на којима заснива свој захтјев.

Суд ће слободном оцјеном доказа утврдити чињенице на основу којих ће донијети одлуку.

21. Закон о основним својинско-правним односима ("Службени лист СФРЈ", бр. 6/80 и 36/90 и "Службени гласник Републике Српске", број 38/03) у релевантном дијелу гласи:

Члан 20.

Право својине стиче се по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем.

Право својине стиче се и одлуком државног органа, на начин и под условима одређеним законом.

Члан 21.

По самом закону право својине се стиче стварањем нове ствари, спајањем, мешањем, грађењем на туђем земљишту, одвајањем

плодова, одржањем, стицањем својине од невластника, окупацијом и у другим случајевима одређеним законом.

Члан 37.

Власник може тужбом захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари.

Власник мора доказати да на ствар чији повраћај тражи има право својине, као и да се ствар налази у фактичкој власти туженог.

Право на подношење тужбе из става 1. овог члана не застарјева.

Члан 41.

Лице које је прибавило индивидуално одређену ствар по правном основу и на законит начин, а није знало и није могло знати да није постало власник (претпостављени власник), има право да захтева њен повраћај и од савесног држаоца код кога се та ствар налази без правног основа или по слабијем правном основу.

Када се два лица сматрају претпостављеним власницима исте ствари, јачи правни основ има лице које је ствар стекло теретно у односу на лице које је ствар стекло бестеретно. Ако су правни основи ових лица исте јачине, првенство има лице код кога се ствар налази.

Право на подношење тужбе из става 1. овог члана не застарјева.

VI - Допустивост

22. У складу с чланом VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом Уставу када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

23. У складу с чланом 18 став 1 Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

24. У конкретном случају, предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Вишег привредног суда број 57 0 Пс 007075 11 Пж од 16. јуна 2011. године, против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Наведену пресуду апеланткиња је примила 13. јула 2011. године, а апелација је поднесена 29. августа 2011. године, дакле, у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став 1 Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. 3 и 4 Правила Уставног суда, јер не постоји неки формални разлог због ког апелација није допуштена, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

25. Имајући у виду одредбе члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. 1, 3 и 4 Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да апелација испуњава услове у погледу допуштивости.

VII - Меритум

26. Апеланткиња наводи да су јој оспореним пресудама повријеђени право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције и право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на правично суђење

Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези с кривичним поступком.

Члан 6 став 1 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

1. Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основности било какве кривичне оптужбе против њега, свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом.

27. Уставни суд наглашава свој став да, генерално, није надлежан да врши провјеру утврђених чињеница и начина на који су редовни судови протумачили позитивноправне прописе, сем уколико одлуке тих судова крше уставна права. То ће бити случај када одлука редовног суда крши уставна права, тј. уколико је редовни суд погрешно протумачио или примјенио неко уставно право, или је занемарио то право, ако је примјена закона била произвољна или дискриминаторска, уколико су повријеђена процесна права (правично суђење, приступ суду, дјелотворни правни лијекови и у другим случајевима), или уколико утврђено чињенично стање указује на повреду Устава Босне и Херцеговине (види Уставни суд, одлуке бр. У 39/01 од 5. априла 2002. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 25/02, и У 29/02 од 27. јуна 2003. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 31/03).

28. У конкретном случају, Уставни суд запажа да је апеланткињи тужбени захтјев одбијен будући да апеланткиња у поступку није доказала да је право својине на предметном објекту стекла на начин како је то прописано одредбама чл. 20 и 21 ЗОСПО-а нити је доказала да је правни сљедник КПБиХ и Окружног комитета КПЈ на ког је уговором о даровању из 1946. пренесено право својине на предметном објекту. Редовни судови су дали јасно и прецизно образложење које не указује на било какву произвољност у примјени материјалног права. Наиме, утврђено је да је апеланткиња својим Статутом од 5. фебруара 2005. године (члан 2 став 2) одредила да је она правни сљедник бивше КПБиХ, чиме се, према мишљењу редовних судова, не доказује сљедништво као ни активна легитимација у поступку. При томе је указано на то да је Комунистичка партија у оквиру које су постојале партије у бившим републикама престала да постоји и да она нема правног сљедника, као ни да између тадашње КПСФРЈ, у оквиру које је постојала КПБиХ, и апеланткиње не постоји правни континуитет.

29. Даље, Уставни суд примјењује да је апеланткињи као и туженој било омогућено да расправља пред судом у смислу расправног принципа из члана 7 Закона о парничном поступку, као и да у смислу принципа терета доказивања из члана 123 наведеног закона предлози и проведе све доказе којима би доказала основаност свог тужбеног захтјева, из чега произилази да апеланткиња није била у неравноправном положају у односу на тужену. Стога, апеланткињино незадовољство исходом конкретне поступке не значи уједно и повреду права на правично суђење. Према томе, имајући у виду све околности конкретне случаја, Уставни суд у разлозима оспорених пресуда не може да нађе елементе који би указивали на арбитражност у доношењу оспорених одлука, нити на било какву процесну неправичност која би водила кршењу права на правично суђење. До оваквог закључка Уставни суд је дошао анализирајући оспорене пресуде и прописе на којима су засноване, те доводећи наведено у везу са захтјевима из члана 6 став 1 Европске конвенције.

30. На основу наведеног, Уставни суд закључује да апеланткињи није повријеђено право на правично суђење у смислу гаранција из члана 11(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције.

Остали наводи

31. Уставни суд сматра да, с обзиром на закључке у вези с чланом 11(3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције, није потребно посебно разматрати апеланткињине наводе о повреди права на имовину из члана 11(3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију будући да се, у суштини, наводи о кршењу права на имовину заснивају на наводима о кршењу права на правично суђење, о којим је Уставни суд већ изнио свој став у претходним тачкама ове одлуке.

VIII - Закључак

32. Уставни суд сматра да у конкретном случају нема повреду апеланткињиног права на правично суђење из члана 11(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције када у образложењу оспорених одлука нема ничега што указује на произвољну примјену материјалног права на апеланткињину штету, те када су редовни судови за своје одлуке дали јасне разлоге.

33. На основу члана 59 ст. 1 и 3 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

34. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р.

Централна изборна комисија Босне и Херцеговине

На основу члана 2.9 став (1) тачка 2. Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 и 7/14), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је на 72. сједници, одржаној 04.11.2014. године, д о н и ј е л а

О Д Л У К У

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О БРОЈУ ЧЛАНОВА ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ ОСНОВНЕ ИЗБОРНЕ ЈЕДИНИЦЕ У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Члан 1.

(1) У Одлуци о броју чланова изборне комисије основне изборне јединице у Босни и Херцеговини ("Службени

гласник БиХ", број 6/14) у члану 1. иза редног броја 35. додаје се редни број 36, и то:

Редни број	Ознака основне изборне јединице	Назив општине, града, дистрикта	Назив изборне комисије	Број чланова изборне комисије
36.	040	Станари	Општинска изборна комисија Станари	3

(2) У истом члану редни бр. од 36. до 142. постају редни бр. од 37. до 143.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама ФБиХ", "Службеним гласнику Републике Српске", "Службеном гласнику Брчко Дистрикта БиХ" и на веб-страници Централне изборне комисије БиХ www.izbori.ba.

Број: 06-1-02-2-64-4/14
4. новембра 2014. године
Сарајево

Предсједник,
Стјепан Микић, с.р.

На основу члана 2.9 став (1) тачка 2. Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 и 7/14), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је на 72. сједници, одржаној 04.11.2014. године, д о н и ј е л а

О Д Л У К У

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О НАЗИВИМА И ОЗНАКАМА ОСНОВНИХ ИЗБОРНИХ ЈЕДИНИЦА

Члан 1.

У Одлуци о називима и ознакама основних изборних јединица ("Службени гласник БиХ", број 35/12) у члану 2. иза реда који се односи на основну изборну јединицу 039 - Тешањ А, додаје се нови ред како слиједи:

Ознака основне изборне јединице	Назив основне изборне јединице	Ознака ентитета
040	СТАНАРИ	Б

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама ФБиХ", "Службеним гласнику Републике Српске", "Службеном гласнику Брчко Дистрикта БиХ" и на веб-страници Централне изборне комисије БиХ www.izbori.ba.

Број: 06-1-02-2-1299-1/14
4. новембра 2014. године
Сарајево

Предсједник,
Стјепан Микић, с.р.

На основу члана 2.9 став (1) тачка 2, а у вези са Поглављем 14. Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 и 7/14) и на основу члана 18. Закона о оснивању општине Станари ("Службени гласник Републике Српске", број 83/14), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је на 72. сједници, одржаној 04.11.2014. године, д о н и ј е л а

П РА В И Л Н И К

О СПРОВОЂЕЊУ ПРВИХ ИЗБОРА ЗА ОРГАНЕ ВЛАСТИ НОВОФОРМИРАНЕ ОПШТИНЕ СТАНАРИ

Члан 1.

(Примјена)

(1) Овим правилником утврђује се начин спровођења првих избора за одборнике у Скупштини општине Станари и начелника општине Станари (у даљем тексту: органи власти општине Станари).

(2) На сва питања која нису регулисана овим правилником примјењују се одредбе Изборног закона Босне и Херцеговине, Изборног закона Републике Српске и одговарајућих подзаконских аката.

Члан 2.

(Извод из Централног бирачког списка)

(1) Централна изборна комисија БиХ, на основу члана 3.7 Изборног закона БиХ, утврдиће извод из Централног бирачког списка за општину Станари, у који ће бити уписани сви бирачи из насељених мјеста која сачињавају подручје општине Станари одређено чланом 3. Закона о оснивању општине Станари.

(2) Сви бирачи уписани у извод из Централног бирачког списка из става (1) овог члана могу гласати на изборима за органе Општине Станари из члана 1. Правилника.

(3) Централна изборна комисија Босне и Херцеговине ће по расписивању избора одредити рок за регистрацију бирача за гласање путем поште (бирачи са статусом привременог борава) који имају право гласати за органе Општине Станари из члана 1. Правилника.

(4) Централна изборна комисија Босне и Херцеговине ће на основу члана 13. став (2), а у складу са чланом 18. Правилника о вођењу и употреби Централног бирачког списка ("Службени гласник БиХ", број 37/14), израдити извод из коначног Централног бирачког списка за бираче који су везани за своје домове због старости, болести и инвалидитета.

(5) Општинска изборна комисија Станари ће податке о бирачима из става (4) овог члана тражити од службе за социјалну заштиту града Добоја.

Члан 3.

(Органи за спровођење избора)

(1) Изборе за органе Општине Станари из става 1. Правилника спровешће Општинска изборна комисија Станари, која ће бити састављена од три привремена члана које ће именовати Централна изборна комисија БиХ из састава Градске изборне комисије Града Добоја и у сарадњи са Одбором за обнову општине Станари и градоначелником града Добоја.

(2) Привремени чланови Општинске изборне комисије Станари морају испунити опште услове прописане чланом 2.2 Изборног закона БиХ и посебне услове прописане Упутством о утврђивању квалификација, броја и именовању чланова изборне комисије основне изборне јединице у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 9/10, 37/10 и 74/11).

(3) Мандат привременим члановима Општинске изборне комисије Станари тече до дана именовања сталних чланова Општинске изборне комисије Станари.

(4) Општинска изборна комисија Станари ће именовати бирачке одборе у складу са Упутством о утврђивању квалификација и поступку именовања чланова бирачких одбора ("Службени гласник БиХ", број 37/14).

Члан 4.

(Бирачка мјеста)

(1) Општинска изборна комисија Станари ће одредити редовна бирачка мјеста у складу са Упутством о врстама, начину и роковима за одређивање бирачких мјеста ("Службени гласник БиХ", број 37/14), на исти начин на који су одређена бирачка мјеста за спровођење Општинских избора 2014. године, а нумерација ће бити извршена по ознаци основне изборне јединице Станари 040Б (нпр. 040Б001, 040Б002, итд.).

(2) Општинска изборна комисија Станари за спровођење ових избора одредиће исте локације бирачких мјеста које су коришћене за спровођење Општинских избора 2014. године.

(3) Централна изборна комисија Босне и Херцеговине пружиће помоћ Општинској изборној комисији Станари приликом реализације члана 3. став (4) и члана 4. овог правилника.

Члан 5.

(Одлука о расписивању избора и рокови изборних активности)

(1) Централна изборна комисија БиХ доноси одлуку о расписивању избора којом се утврђује тачан датум одржавања избора.

(2) Централна изборна комисија БиХ утврдиће посебним упутством рокове изборних активности за спровођење избора за органе Општине Станари у складу са роковима за спровођење пријевремених избора.

Члан 6.

(Пријава политичких странака, независних кандидата, коалиција и листи независних кандидата)

(1) Пријава политичких странака, независних кандидата, коалиција и листи независних кандидата спроводи се по процедури прописаној у Поглављу IV Изборног закона Босне и Херцеговине и на начин прописан Правилником о начину провере потписа подршке и обрасци за овјеру политичких субјеката за учешће на непосредним изборима у Босни и Херцеговини и Инструкцији о расподјели кандидата мање заступљеног пола на кандидатским листама ("Службени гласник БиХ", број 37/14).

(2) Политичке странке и независни кандидати дужни су уплатити таксу за овјеру учешћа на првим изборима за органе власти у општини Станари.

(3) Висина таксе за политичке странке из става (1) овог члана износи 1.000 КМ, а за независне кандидате износи 500 КМ.

(4) Да би се овјерила за учешће на изборима из члана 1. овог правилника, политичка странка, односно независни кандидат морају поднијети Централној изборној комисији БиХ пријаву за учешће на изборима, која садржи најмање стотину потписа бирача уписаних у Централни бирачки списак, за изборе за Скупштину општине и за начелника општине.

Члан 7.

(Трајање мандата)

Мандат одборника Скупштине општине Станари и начелника општине Станари траје до истека текућег мандата органа власти изабраних на Локалним изборима 2012. године.

Члан 8.

(Ступање на снагу и објављивање у службеним гласилима)

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а објавиће се у "Службеним новинама ФБиХ", "Службеном гласнику Републике Српске", "Службеним новинама Брчко Дистрикта БиХ" и на веб-страници Централне изборне комисије БиХ www.izbori.ba.

Број: 06-1-02-2-1301-1/14
4. новембра 2014. године
Сарајево

Предсједник,
Стјепан Микић, с.р.

Државна регулаторна комисија за електричну енергију

На основу чл. 4.2, 4.7. и 7. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02, 13/03, 76/09 и 1/11), члана 36. Пословника о раду Државне регулаторне комисије за електричну енергију ("Службени гласник БиХ", број 2/05) и члана 16. Правилника о лиценцама ("Службени гласник БиХ", број 87/12), Државна регулаторна комисија за електричну енергију, на сједници одржаној 3. новембра 2014. године, д о н и ј е л а ј е

О Д Л У К У

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ДЈЕЛАТНОСТ МЕЂУНАРОДНЕ ТРГОВИНЕ ЕЛЕКТРИЧНОМ ЕНЕРГИЈОМ

1. Издаје се лиценца друштву "EL-EN Solutions" д.о.о. Бања Лука за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом.

2. Лиценца из тачке 1. ове одлуке издаје се за период од 1. новембра 2014. године до 31. октобра 2019. године.

3. Саставни дио Одлуке је лиценца за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом која садржи Услове за коришћење лиценце.

4. Ова одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" и у службеним гласилима ентитета.

Образложење

"EL-EN Solutions" д.о.о. Бања Лука (у даљем тексту: подносилац захтјева) власник је лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом, уписане у Регистар лиценци код ове комисије, под регистрационим бројем: 05-28-12-249-23/12, од 31. октобра 2012. године, чије трајање истиче 31. октобра 2014. године.

Сходно праву да користи могућност обнове лиценце и испуњавајући обавезу из члана 54. Правилника о лиценцама ("Службени гласник БиХ", број 87/12) да најкасније 120 дана прије истека важности посједујуће лиценце изрази своју намјеру да дјелатност међународне трговине електричном енергијом настави и даље обављати, власник лиценце је поднио захтјев за издавање нове лиценце, који је запримљен под бројем: 05-28-12-273/14, од 4. августа 2014. године. О поднијетом захтјеву одлучује се у складу са интерним правилима и прописима ДЕРК-а и сходно члану 7. Закона о преносу.

Захтјев је поднијет благовремено, на прописаним обрасцима, са доказом о претходно извршеној уплати накнаде за рјешавање захтјева и релевантним документима који су поднијети уз захтјев или накнадно, на тражење ДЕРК-а, омогућили ДЕРК-у да разумије, разматра и одлучује о поднијетом захтјеву, о чему је обавијестио подносиоца захтјева својим актом, број: 05-28-12-273-4/14, од 8. септембра 2014. године.

По прегледу и провјери свих формалних елемената захтјева, ДЕРК је најприје 11. септембра 2014. године објавио у дневним новинама и на својој интернет страници кратко обавјештење за јавност, сумирајући захтјев за лиценцу и одредио рок до 26. септембра 2014. године за достављање коментара јавности на поднијети захтјев за издавање лиценце.

ДЕРК је констатовао да нису достављани коментари јавности у вези са поднијетим захтјевом за додјелу лиценце, нити је на јавни позив ДЕРК-а било које лице кандидовало свој интерес да учествује у поступку у својству умјешача.

Подносилац захтјева неспорно испуњава све критеријуме, услове и стандарде прописане законом и правилника и прописима ДЕРК-а да обавља међународну трговину електричном енергијом јер је свих претходних година коришћења лиценце перманентно потврђивао своје техничке, правне и финансијске могућности и пружао доказе да има обезбијеђене ресурсе, организоване услове и утврђене професионалне стандарде да настави обављати исту дјелатност.

Надзор свих аспеката усклађености досадашњег дјеловања подносиоца захтјева са условима и критеријумима за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом дао је основа ДЕРК-у да приступи обнови лиценце, односно припреми Нацрта услова за коришћење лиценце за обављање дјелатности међународне трговине, која би важила нових пет година.

Овај документ је од 4. октобра 2014. године учињен доступним подносиоцу захтјева, као и свим другим заинтересованим члановима јавности, а омогућена им је прилика да изнесу своје коментаре и на општој расправи обављеној 13. октобра 2014. године у сједишту ДЕРК-а у Тузли, уз претходну објаву одговарајућег обавјештења у дневним новинама и објаву докумената на интернет страници ДЕРК-а.

На одржаној општој расправи изостали су било чији коментари који су могли утицати да неки од услова за коришћење лиценце буду уређени на другачији начин.

Имајући у виду наведено, припремљен је приједлог да се затражена лиценца изда, који је достављен подносиоцу захтјева актом ДЕРК-а, број: 05-28-12-273-15/14, од 17. октобра 2014. године.

Како се у остављеном року подносилац захтјева изјаснио да нема коментара на приједлог одлуке, било је основано закључити да се приједлог ДЕРК-а сматра сачињеним у складу са Законом о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини и подзаконским прописима који регулишу предметну материју.

На основу свега изложеног, те респектујући и доказ да је подносилац захтјева претходно изходио дозволу Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске за обављање дјелатности трговине и снабдијевања електричном енергијом на територији Босне и Херцеговине, регистрациони број: 01-344-04-1/42-1/14, од 4. октобра 2014. године, која важи пет година, ДЕРК је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

У складу са чланом 9.2 Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини, против ове одлуке може се покренути поступак пред Судом Босне и Херцеговине подношењем тужбе у року од 60 дана од дана објаве ове одлуке.

Број: 05-28-12-273-17/14
3. новембра 2014. године
Тузла

Председавајући
Комисије,
Никола Пејић, с.р.

На основу чл. 1., 4. и 8. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02, 13/03, 76/09 и 1/11) и у складу са чл. 2. и 4. Одлуке о обиму, условима и временском распореду отварања тржишта електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 48/06 и 77/09), на сједници Државне регулаторне комисије за електричну енергију, одржаној 6. новембра 2014. године, д о н и ј е т ј е

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЈЕНАМА ПРАВИЛНИКА О СНАБДИЈЕВАЊУ КУПАЦА ЕЛЕКТРИЧНОМ ЕНЕРГИЈОМ У БРЧКО ДИСТРИКТУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Правилнику о снабдијевању купаца електричном енергијом у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 94/13) у члану 3. дефиниција: "Неквалификовани (тарифни) купац" брише се.

Члан 2.

У члану 5. став (2) брише се.

Члан 3.

Члан 6. мијења се и гласи:

"Члан 6.

(Јавно снабдијевање)

(1) Квалификовани купац електричне енергије из категорије домаћинства и мали купац који не изабере снабдјевача и не закључе уговор о снабдијевању могу куповати електричну енергију од јавног снабдјевача.

(2) Јавно снабдијевање се обавља у облику универзалне услуге и у облику снабдијевања у крајњој нужди."

Члан 4.

У члану 7. став (3) брише се.

Члан 5.

У члану 10. став (2) тачка х) мијења се и гласи:

"х) категорију потрошње и тарифну групу купаца којој купац припада и обрачунске елементе групе по тарифном систему за купце који се снабдијевају у оквиру пружања универзалне услуге."

Члан 6.

У члану 8. став (1) мијења се и гласи:

“Снабдјевач у случају крајње нужде преузима снабдијевање купаца који немају право на снабдијевање у оквиру универзалне услуге, без подношења посебног захтјева, ако њихов снабдјевач напусти тржиште електричном енергијом, чиме губе снабдијевање електричном енергијом и остају без било којег облика заштите.”.

Члан 7.

У члану 17. став (2) мијења се и гласи:

“Јавни снабдјевач снабдијева квалификованог купца из става (1) овог члана по цијени услуга снабдијевања која је утврђена на основу методологије за одређивање тарифа за снабдијевање електричном енергијом у оквиру јавне услуге у Брчко Дистрикту БиХ.”.

У истом члану став (3) брише се.

Члан 8.

Глава V - ЦИЈЕНЕ И ТРОШКОВИ СНАБДИЈЕВАЊА брише се.

Досадашње главе VI - ПРОМЈЕНА СНАБДЈЕВАЧА и VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ постају главе V и VI.

Члан 9.

У члану 23. додаје се нови став (2), који гласи:

“(2) Изузетно од става (1) овог члана, тарифе за снабдијевање у оквиру универзалне услуге објављују се и примјењују у складу са одлуком ДЕРК-а.”.

Члан 10.

Члан 24. мијења се и гласи:

“(1) Квалификовани купци из категорије домаћинства и мали купци право на слободан избор снабдјевача електричном енергијом могу користити од 1. јануара 2015. године.

(2) Квалификовани купци из категорије домаћинства и мали купци који остану без снабдјевача по аутоматизму прелазе на снабдијевање у оквиру универзалне услуге.

(3) ЈП Комунално Брчко је дужно снабдијевати оне квалификоване купце који не изаберу свог снабдјевача.

(4) У случају да квалификовани купац промијени снабдјевача електричном енергијом, нови снабдјевач дужан је да обавијести претходног снабдјевача као и оператора дистрибутивног система у Брчко Дистрикту БиХ о насталој промјени.”.

Члан 11.

У члану 27. став (1) ријечи: “Купац из категорије домаћинства и мали купац” замјењују се ријечима: “Квалификовани купац који нема право на снабдијевање у оквиру универзалне услуге”.

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику БиХ”, а објавиће се и у службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта БиХ.

Број: 04-28-5-321-11/14
6. новембра 2014. године
Тузла

Председавајући
Комисије,
Никола Пејић, с.р.

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине

На основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (2), а у вези са чл. 12. и 14. Закона о конкуренцији (“Службени гласник БиХ”, бр. 48/05, 76/07 и 80/09), а рјешавајући по Пријави концентрације привредног субјекта United Media S.à.r.l., 16-18, Rue du Strasbourg, L - 2560 Луксембург, Велико Војводство Луксембург, поднесеној путем адвоката Нихада Сијерчића, Трг дјеце Сарајева 1/В, ББИ центар, 71 000 Сарајево, запримљеној 6.8.2014. године, под бројем: 04-26-1-028-П/14, Конкуренијски савјет Босне и Хер-

цеговине, на 96. (деведесет шестој) сједници, одржаној 25.9.2014. године, донио је

ЗАКЉУЧАК

1. Одбацује се Пријава концентрације привредног субјекта United Media S.à.r.l., 16-18, Rue du Strasbourg, L - 2560 Луксембург, Велико Војводство Луксембург, због неиспуњавања услова за Пријаву концентрације, у смислу члана 14. став (1) Закона о конкуренцији.

2. Овај закључак биће објављен у “Службеном гласнику БиХ”, службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренијски савјет) је дана 6.8.2014. године запримио, под бројем: 04-26-1-028-П/14, од 6.8.2014. године, Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава) привредног субјекта United Media S.à.r.l., 16-18, Rue du Strasbourg, L - 2560 Луксембург, Велико Војводство Луксембург (у даљем тексту: United Media или Подносилац пријаве), заступаног по адвокату Нихаду Сијерчићу, Трг дјеце Сарајева 1/В, ББИ центар, 71 000 Сарајево, с намјером стицања контроле над привредним субјектом Орландо Клинци д.о.о., Улица града Вуковара 269/Д, Загреб, Република Хрватска (у даљем тексту: Орландо).

Конкуренијски савјет је затражио допуну Пријаве актом, број: 04-26-1-028-П/14, дана 13.8.2014. године, на што је Подносилац пријаве исту допуну поднеоком запримљеним, под бројем: 04-26-1-028-2-П/14, од 13.8.2014. године.

Конкуренијски савјет увидом у поднесу Пријаву је утврдио исту потпуном и комплетном, у смислу члана 30. став (1) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон) и чл. 9. и 11. Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката (“Службени гласник БиХ”, број 34/10), те је Подносиоцу пријаве издао, у смислу члана 30. став (3) Закона, Потврду о комплетној и уредној пријави, актом број: 04-26-1-028-3-П/14, дана 25.9.2014. године.

Подносилац пријаве је навео, у смислу члана 30. став (2) Закона, да ће поднијети захтјев за оцјену концентрације и надлежном тијелу за заштиту конкуренције Републике Србије, Републике Македоније и Републике Црне Горе.

Конкуренијски савјет у поступку оцјене Пријаве је утврдио следеће чињенице.

Пријава је поднесена у прописаном року, у смислу члана 16. став (1) Закона.

1. Учесници концентрације

1.1. Привредни субјекат United Media

Привредни субјекат United Media S.à.r.l., 16-18, Rue du Strasbourg, L - 2560 Луксембург, Велико Војводство Луксембург, регистрован под матичним бројем: Б 184939, у марту 2014. године, у Регистру трговине и друштава, у власништву је привредног субјекта Kohlberg Kravis Roberts & Co. L.P (матични број: 26-0426107), West 57th Street, Suite 4200, New York, New York 10019, Сједињене Америчке Државе (у даљем тексту: “KKR”).

Претежне регистроване дјелатности привредног субјекта United Media су производња, дистрибуција и емитавање ТВ програма/канал.

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта “KKR” је тржиште капитала за компаније. У Босни и Херцеговини се бави дистрибуцијом ТВ програма (Спорт клуб, Ултра и Cinemanía канали) путем телекомуникационих оператора.

Привредни субјекат “KKR” у Босни и Херцеговини је присутан преко повезаних привредних субјеката:

Табела 1.

Р. бр.	Назив привредног субјекта ^{(..)**}	Власничко учешће (%) [*]
1.	(..)**	(..)**
2.	(..)**	(..)**
3.	(..)**	(..)**
4.	(..)**	(..)**
5.	(..)**	(..)**

Извор: Подаци из Пријаве *сваки од наведених привредних субјеката су индиректно под контролом привредног субјекта Adria BidCO B,V, који је под контролом привредног субјекта “KKR”;

..... (..)**.

1.2. Привредни субјекат Орландо

Привредни субјекат "Орландо Клинци" д.о.о., Улица града Вуковара 269/Д, Загреб, Република Хрватска, регистрован код Трговачког суда у Загребу, Република Хрватска, под матичним бројем: 080662280, у власништву је физичког лица Орсат Зовко, (..) ** са тржишним учешћем од 50,0% и физичког лица Иван Ђалета, (..) ** тржишним учешћем од 50,0%.

Претежне регистроване дјелатности привредног субјекта Орландо су производња и дистрибуција два телевизијска програма (Орландо Кидс и Бамбино).

Привредни субјекат Орландо нема повезаних привредних субјеката у Босни и Херцеговини.

Физичко лице Иван Ђалета (један од власника привредног субјекта Орландо) је (..) **.

2. Правни основ и облик предметне концентрације

Правни основ концентрације је Уговор о купопродаји учешћа, закључен дана 31.7.2014. године између привредног субјекта United Media (купац) и физичких лица Зовко Орсат и Ивана Ђалете (продавци). Подносилац пријаве на основу предложене трансакције ће стећи 100,0% власничког учешћа у основном капиталу привредног субјекта Орландо.

Након спровођења концентрације, привредни субјекат "KKR" ће посредством привредног субјекта United Media посједовати 100,0% власничког учешћа у привредном субјекту Орландо.

У складу са наведеним, а на основу члана 12. став (1) тачка б) под 1. Закона, правни облик концентрације је стицање контроле једног привредног (привредни субјекат "KKR") над другим привредним субјектом (привредни субјекат "Орландо") куповином већинског учешћа основног капитала.

3. Правни оквир оцјене концентрације

Конкуренијски савјет у спровођењу поступка оцјене предметне концентрације је примијенио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 34/10), те Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката.

4. Релевантно тржиште

Релевантно тржиште концентрације, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, чини тржиште одређених производа/услуга које су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у производном смислу обухвата све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјенивим, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Надаље према члану 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у географском смислу обухвата цјелокупну или дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекат дјелује у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Подносилац пријаве је навео да је релевантно тржиште производа/услуга тржиште производње и емитавања плаћеног телевизијског садржаја.

Привредни субјекат Орландо је остварио приход на релевантном тржишту у Босни и Херцеговини путем уговора о дистрибуцији својих канала, закључених са привредним субјектима – (..) **.

Слиједом наведеног, релевантно тржиште предметне концентрације је тржиште производње и емитавања плаћеног телевизијског садржаја у Босни и Херцеговини.

4.1. Анализа релевантног тржишта концентрације

Приказ процјене тржишних учешћа на тржишту производње и емитавања плаћеног телевизијског садржаја за учеснике концентрације и конкуренте, у 2013. години:

Табела 2.

Р. бр.	Привредни субјекат	Тржишно учешће (%)
1.	KKR	(..) **
2.	Орландо (Циљно друштво)	(..) **
3.	ОБН д.о.о. Сарајево	(..) **
4.	ПИНК БХ д.о.о. Сарајево	(..) **

5.	ФТВ д.д. Сарајево	(..) **
6.	БХРТ д.д. Сарајево	(..) **
7.	РТРС д.д. Бања Лука	(..) **
8.	БН д.о.о. Бијељина	(..) **
9.	НАУАТ д.о.о. Сарајево	(..) **
10.	ТВ 1 д.о.о. Сарајево	(..) **
11.	ПИНК КИДС	(..) **
12.	DISNEY XD, DISNEY	(..) **
13.	Остали	(..) **
	Укупно 1+2	(..) **
	Укупно	(..) **

Извор: Подаци из Пријаве.

Анализом података (Табела 2), Конкуренијски савјет је утврдио да заједничко тржишно учешће учесника концентрације на релевантном тржишту није веће од 40,0%.

5. Обавеза пријаве концентрације

Обавеза пријаве концентрације настаје, у смислу одредбе члана 14. став (1) Закона, када учесници концентрације продајом робе и/или услуга остваре на свјетском тржишту 100.000.000,00 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији и када укупни годишњи приходи сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварени продајом робе и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износе најмање 8.000.000,00 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији или ако је њихово заједничко учешће на релевантном тржишту веће од 40,0%.

Укупни годишњи приходи привредних субјеката учесника концентрације (и повезаних привредних субјеката), на дан 31.12.2013. године:

Табела 3.

КМ	KKR ГРУПА	Орландо
Свијет	(..) **	(..) **
Босна и Херцеговина	(..) **	(..) **

Извор: Подаци из Пријаве.

Годишњи приходи учесника концентрације (Табела 3) представљају укупне приходе (без пореза на додатну вриједност и других пореза који се директно односе на учеснике концентрације на тржишту Босне и Херцеговине), у смислу члана 9. тачка х) Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката.

Конкуренијски савјет је утврдио (Табела 3) да су учесници предметне концентрације испунили услов укупног годишњег прихода на свјетском тржишту, у смислу члана 14. став (1) тачка а) Закона, али нису испунили услов укупног годишњег прихода на тржишту Босне и Херцеговине, нити учешће од најмање 40,0% на релевантном тржишту (Табела 2), у смислу члана 14. став (1) тачка б) Закона.

На основу наведеног, Конкуренијски савјет је одлучио као у диспозитиву овог закључка.

6. Административна такса

Подносилац пријаве на овај закључак, у складу са чланом 2. тарифни број 108. тачка 3) Одлуке о висини административних такси у вези с процесним радњама пред Конкуренијским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06 и 18/11) дужан је да плати административну таксу у износу од 1.000,00 КМ, у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

7. Поука о правном лијеку

Против овог закључка није дозвољена жалба.

Незадовољна странка може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објаве овог закључка.

¹ (..) ** - Подаци представљају пословну тајну, у смислу члана 38. Закона о конкуренцији.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- 1680 Одлука о степену развијености јединица локалне самоуправе у Републици Српској за 2015. годину... 1
- 1681 Одлука о одобравању средстава, број: 04/1-012-2-2502/14..... 1
- 1682 Одлука о коришћењу средстава са рачуна посебних намјена, број: 04/1-012-2-2504/14 2
- 1683 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2506/14 2
- 1684 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2505/14 2
- 1685 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2493/14 2
- 1686 Одлука о измјени Одлуке о преносу права и обавеза инвеститора изградње пословног објекта РТВ Дома Републике Српске у Бањој Луци 3

МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ

- 1687 Правилник о процедури и критеријумима пријема радника у радни однос у основној школи 3
- 1688 Правилник о критеријумима и процедури пријема радника у радни однос у средњој школи 6

МИНИСТАРСТВО НАУКЕ И ТЕХНОЛОГИЈЕ

- 1689 Правилник о додјели стипендија студентима првог циклуса студија на универзитетима у Републици Српској, Босни и Херцеговини и универзитетима у иностранству..... 9
- 1690 Правилник о додјели стипендија студентима II и III циклуса студија на универзитетима у Републици Српској, Босни и Херцеговини и универзитетима у иностранству..... 11
- 1691 Правилник о мјерилима за остваривање и финансирање програма одржавања научних скупова 14

МИНИСТАРСТВО ИНДУСТРИЈЕ, ЕНЕРГЕТИКЕ И РУДАРСТВА

- 1692 Правилник о електромагнетној компатибилности 16

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

- 1693 Правилник о измјени Правилника о начину и поступку реализације пројеката водовodne и канализационе инфраструктуре у Републици Српској 21

МИНИСТАРСТВО ЗА ЕКОНОМСКЕ ОДНОСЕ И РЕГИОНАЛНУ САРАДЊУ

- 1694 Упутство о начину попуњавања Упоредног приказа усклађености нацрта и приједлога прописа са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе..... 21
- 1695 Упутство о начину попуњавања изјаве о усклађености нацрта и приједлога прописа са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе 23

ХЕЛИКОПТЕРСКИ СЕРВИС РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Хеликоптерском сервису Републике Српске 24

УСТАВНИ СУД БиХ

- Одлука о допустивости и меритуму, број: У 19/14 25
- Одлука о допустивости и меритуму, број: АП 3460/11 33

ЦЕНТРАЛНА ИЗБОРНА КОМИСИЈА БиХ

- Одлука о допуни Одлуке о броју чланова изборне комисије основне изборне јединице у Босни и Херцеговини 35
- Одлука о допуни Одлуке о називима и ознакама основних изборних јединица 35
- Правилник о спровођењу првих избора за органе власти новоформиране општине Станари 35

ДРЖАВНА РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕЛЕКТРИЧНУ ЕНЕРГИЈУ

- Одлука о издавању лиценце за дјелатност међународне трговине електричном енергијом, број: 05-28-12-273-17/14..... 36
- Правилник о измјенама Правилника о снабдијевању купаца електричном енергијом у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине..... 37

КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ БиХ

- Закључак о одбацивању Пријаве концентрације привредног субјекта United Media S.à.r.l., Велико Војводство Луксембург, и привредног субјекта Орландо Клинци д.о.о. Загреб, Република Хрватска..... 38

ОГЛАСНИ ДИО 8 страна

